

Jim Crow, USAs segregeringslover

Studie av prinsippene som stod bak Jim Crow lovene og Høyesteretts rolle i etableringen av dem.

Markus Thoresgård Bomann

Emnekode HIS4090-Masteroppgave i Historie

Semester: Vår

Studiepoeng: 60

Instituttet for arkeologi, konservering og historie.

© Markus Thoresgård Bomann

2023

Jim Crow lovene, USAs segregeringslover

<http://www.duo.uio.no/>

Trykk: Reprosentralen, Universitetet i Oslo

Sammendrag

Denne master oppgaven analyserer hvordan Jim Crow-lovene i USA kunne oppstå. Den diskuterer hvordan Jim Crow historiografien har endret seg og hva den innebærer. I sitt andre kapittel legger den grunnpremissene for oppgaven med å analysere og kartlegge relevante begrep, tidsperioder og politisk situasjon. Dette har blitt gjort ved å definere terminologien «Jim Crow», hva den betyr og hvor den kom fra. Neste er en kartlegging av de to gjeldende politiske partiene, Demokratene og Republikanere. Dette er for å analysere den politiske forskjellen mellom disse partiene. Videre kartlegger den perioden kjent som Reconstruction (1865-1877) og tar for seg i en kronologisk rekkefølge hva som preget den med å bevege seg fra periodens første president, Andrew Johnson, til periodens siste president, Ulysses S. Grant. Den avsluttes med valget av Rutherford B. Hayes, og tar for seg arven etter Reconstruction, i form av direkte konsekvens og den endrede historiografiske tolkningen av perioden. Videre blir de tre Reconstruction amendementene (den 13, 14 og 15) kartlagt, da det er disse som primært blir diskutert i Jim Crow rettsaker. Avslutningsvis i dette kartleggingskapittelet blir *1875 Civil Rights Act* kartlagt som ett direkte eksempel på Høyesteretts evne til å ned-arbeide lovendringer de så seg uenig i. Kapittel 3 tar for seg den politiske og juridiske etableringen av Jim Crow lovene, det er dette kapittelet som er hovedkapittelet i oppgaven. Her blir president Johnsons rolle som tilrettelegger for de fremtidige lovene analysert. Deretter vil begrepet Black Codes bli diskutert, som en forløper for Jim Crow lovene. Så en kronologisk og analytisk presentasjon av rettsaker som behandlet den 14 amendement under denne perioden, og hvilke konsekvenser de hadde. Videre blir Høyesterett under perioden 1865-1911 analysert, dette er for å utforske spørsmålet om hvorfor de dømte som de gjorde. Avslutningsvis i dette hovedkapittelet blir *Plessy v. Ferguson* rettsaken diskutert i detalj, som en innledning på Jim Crow-tiden. Neste kapittelet i oppgaven er dedikert til debatten mellom Booker T. Washington og W.E.B. Du Bois, samt en analyse av andre årsaker til Jim Crow lovene. Dette er det mest analytiske kapittelet, da det er her Washingtons propaganda, gjennom Du Bois, blir analysert, samt konsekvensene av den. Videre blir disse andre mulige årsakene tatt opp, som økonomisk nedgangstid og rasistisk stereotyper. Siste kapittelet er naturligvis et konklusjons kapittel, her blir oppgaven oppsummert med en konklusjon rundt problemstillingen i samhandling med oppgavens innhold. Til slutt blir det forsøkt å få frem en aktualitet i oppgaven til dagens USA, med et kritisk syn på Høyesterett som institusjon.

Forord

Deler av USA er dessverre preget av volds hendelser, rase konflikter og kontroversielle avgjørelser av deres høyeste juridiske organ: Høyesterett. For meg, som en person som lenge har vært interessert i USA som nasjon og dens historie, så er dette faktum noe jeg har ønsket å analysere. Hvorfor er USA preget av så mye intern konflikt og politisk urolighet? En nasjon som med sin grunnleggelse skulle representere ett nytt og unikt demokrati, der «All Men are created Equal». Det var denne fasinasjonen som motiverte meg til å skrive en master oppgave innenfor amerikansk historie. Videre ønsket jeg også for min egen del å lære mer om denne rase-konfliktens kjerne, og om det unike organet Høyesterett. Da jeg leste om *Plessy v. Ferguson* rettsaken ble det straks klart for meg at denne perioden var hva jeg ville lære mer om. Og med kunnskap fra grunnskolen om Rosa Parks kjente nekt til å gi fra seg bussete sitt, så ble temaet raskt knyttet til Jim Crow lovene og spesifikt hvor det kom fra. Å lære om dette temaet og se hvor deler av konjunktorene til dagens amerikanske samfunn kom fra, var de største motivatorene for å skrive denne oppgaven.

Til denne oppgaven ønsker jeg spesielt å takke min veileder, professor Veronique Isabelle Claire Pouillard for hennes bidrag og hjelp til denne oppgaven. Hennes bidrag har hvert å hjelpe meg med å snevre temaet mitt inn, komme med forslag til innfallsvinkler og aktuelle personer å se på. Det har vært mange gode og interessante samtaler med Veronique. Jeg vil også takke Dr. Steven Reich fra James Madison University, Virginia. Dr. Reich har gjennom korrespondanse over e-post og Zoom gitt meg videre forslag til aktuell litteratur. Dr. Reich var også den som ga meg tipset om å se nærmere på Høyesteretts rolle i Jim Crow-lovenes etablering. Jeg vill også takke min familie og mine venner som har støttet meg, samt hjulpet meg med å se over oppgaven min og komme med tilbakemeldinger. Dette har vært meget verdifullt og har blitt satt enormt pris på. Spesiell takk går til min far Kjell for hjelp med retting av grammatikk. Jeg vill også nevne mine gode venner Kristian, Shehar og Andrea for tilbakemeldinger og hjelp til struktur på oppgaven.

Denne oppgaven tok lang tid å skrive, og det er mye arbeid bak den. Men denne oppgaven har totalt sett hvert meget interessant å jobbe med, da jeg har lært mye om ett tema og en periode jeg tidligere kunne lite om. Amerikansk historie er den grenen i historien jeg er mest interessert i, så dette har vært en lærerik opplevelse.

Innholdsfortegnelse

Innhold

Sammendrag.....	III
Forord.....	IV
Innholdsfortegnelse	V
1 Kapittel 1, introduksjon.....	1
1.1 Innledning.....	1
1.2 Oppgavens hensikt og problemstilling.....	4
1.3 Relevant Historiografi.	5
1.4 Avgrensinger.	18
1.5 Teori og metode.....	20
1.6 Litteratur utvalg.....	21
2 Kapittel 2, Tidligere historie og Reconstruction:	24
2.1 Hvem var Jim Crow?.....	24
2.2 Demokrater vs. Republikanere.	30
2.3 Kartlegging av Reconstruction-perioden.....	33
2.4 Reconstruction grunnlovsendringene:	39
2.5 2.5 Civil Rights Act 1875.....	50
3 Kapittel 3, Juridisk og politisk etablering av Jim Crow lovene:	53
3.1 President Johnsons rolle og Amnesty Proclamation “Redeeming the South “.....	53
3.2 Black Codes.....	57
3.3 Rettssaker tolket gjennom den 14 amendement.	61
3.4 Høyesteretts posisjon under Jim Crow etableringen.	71
3.5 Plessy v. Ferguson 1896, Separate but Equal.....	75
4 Kapittel 4, Jim Crow-propaganda og årsaker til Jim Crow.....	82
4.1 Var Booker T. Washington en del av Jim Crow propagandaen?	82
4.2 Hvorfor ble afro-amerikanernes sak forlatt?	88
5 Kapittel 5 Hva kan vi ta ut av dette?	96
5.1 Konklusjon. Høyesteretts spesielle makttrolle i USA.	96
5.2 Litteraturliste.	99

1 Kapittel 1, introduksjon.

1.1 Innledning.

De fleste har hørt om *Civil Rights* aktivistene Rosa Parks og Martin Luther King Jr. Disse navnene er brent fast i den allmenne kunnskapen, uansett hvilken grad av kunnskap til historie man har. I Norge lærer man allerede på ungdomsskolen om Parks og Luther King Jr. Men Parks og King Jr. var begge med i slutfasen av det som kalles Jim Crow-tiden.¹ Det er disse som var med på å vinne saken for afro-amerikanere mot dette segregeringssamfunnet. Men hva skjedde før dette? Og hvorfor tok det så lang tid før *Civil Rights* bevegelsen med Parks og King vant? Og hvordan ble dette Jim Crow-samfunnet til? Det er dette jeg vil utforske, fordi det er viktig å ha en forståelse av denne rettighets konflikten som utspilte seg, da rester av denne fortsatt er meget aktuell i dagens USA.² Med å utforske dette håpet jeg å få ett nytt perspektiv på hva som måtte til for å oppnå suksess, og denne kunnskapen gjør forhåpentligvis personer som Parks og King Jr. enda mer imponerende og viktig.

Jeg vil tegne ett verbalt bilde for å illustrere hva denne oppgaven skal omhandle. Året er 1877, dette skulle egt. være ett år markert med videre progresjon fra det slavesamfunnet som en gang var i USA.³ En hard og blodig borgerkrig (1861-1865) hadde blitt vunnet, unionen hadde overlevd, og president Lincoln hadde sådd frøet for å få gjennom den 13 amendement.⁴ Denne ble ratifisert i desember 1865, med 14⁵ og 15 amendement⁶ som etterfølgere. 1877 var året med nok en republikansk president, denne gangen Rutherford B. Hayes, den tredje i rekken etter Lincoln og Grant.⁷ Men fremfor progresjon ble året 1877 markert med en enda mer usikker fremtid for afro-amerikanske rettigheter. Mye av dette grunnlaget ble lagt av Andrew Johnson 10 år tidligere, Johnson som tok over etter at Lincoln ble skutt i april 1865, viste seg kjapt å heller jobbe mot afro-amerikanske rettigheter enn for. Hans motstand var så

---

¹ Jim Crow-tiden var segregeringssamfunnet USA levde under fra slutten av 1800-tallet til 1965, karakterisert med lover som skulle separere afro-amerikanere og hvite amerikanere. Denne tiden markeres med mye diskriminering mot afro-amerikanere og andre minoriteter.

² Michelle Alexander, *The New Jim Crow* (New York: The New Press, 2012), s. 225

³ Slaveriet i USA hadde eksistert helt fra 1419 til 1865.

⁴ 13 amendement forbydde slaveriet.

⁵ 14 amendement ga statsborgerskap og inkluderende rettigheter til alle som var født i USA uansett hudfarge (gjaldt ikke urbefolkningen).

⁶ 15 amendement ga stemmerett til alle amerikanske menn, uansett hudfarge, rase eller tidligere arbeidsstatus (slaveri). Gjaldt ikke kvinner eller urbefolkningen.

⁷ Det Republikanske parti var partiet som fikk slutt på slaveriet.

sterk at Kongressen valgte å gjøre han til den første presidenten til å bli *impeached*⁸, men han slapp unna med 1 stemme. Johnsons politikk om å være mild mot de tidligere konføderasjonsstatene hadde resultert i oppblomstring av Ku Klux Klan⁹, lynsjings¹⁰ og såkalte Black Codes.¹¹ Dette samlet, og flere andre tiltak hadde som mål å forhindre at de nå frie slavene fikk praktisert sine rettigheter. Den tidligere union Generalen Ulysses S. Grant tok over for Johnson i 1869 og brakte noe håp da han fikk knust ned den første oppstandelsen av KKK¹² og drevet gjennom militær kontroll av sør. Reconstruction¹³ og Grants harde handling av KKK ga den første virkelige progresjonen for sosiale, økonomiske og politiske rettigheter for afro-amerikanere, men dette forsvant da Rutherford B. Hayes tok over som president i dette skjebneåret 1877. Som en del av det ekstremt turbulente valget (mer om dette senere), så endte Hayes Reconstruction¹⁴ og fjernet nordstats troppene fra sør, og med det effektivt ga sørstatene tilbake til de tidligere konføderasjons medlemmene, noe som skulle få fatale konsekvenser for afro-amerikansk progresjon og sikkerhet.¹⁵

Dette var en veldig rask introduksjon til den turbulente tiden min oppgave skal ta for seg. Denne oppgaven heter «en analyse av prinsipper som stod bak Jim Crow lovene». Jeg kommer altså ikke til å fokusere så altfor mye på lovene i seg selv. Dette er fordi det var ekstremt mange lover, og omtrent alle statene hadde noen former for Jim Crow lover. Perioden det er snakk om varte også i omtrent 90 år, noe som er litt for bredt for en masteroppgave å ta for seg. Jeg vil heller se på de underliggende spørsmålene omkring Jim Crow-tidens start, det vil si at jeg vil se på hva som gikk galt under og etter Reconstruction. Mer spesifikt vil jeg se på hvordan den 14 amendement ble behandlet i juridiske spørsmål i forhold til afro-amerikanske rettigheter, og hvordan Høyesterett¹⁶ tilsynelatende misbrukte denne gjentatte ganger for å underbygge disse rettighetene. Denne oppgaven vil derfor

---

⁸ Bli stilt for riksrett med mulighet for å bli avsatt som president.

⁹ Forkortet til KKK, var en terrorist gruppe som spesifikt gikk etter afro-amerikanere eller folk som hjalp dem.

¹⁰ Organisert vold, gjerne rettet mot afro-amerikanere. Dette tilsa oftest kastrering, skytning eller henging av afro-amerikanske menn.

¹¹ Kalt Black Codes fordi disse var koder/lover rettet mot afro-amerikanere, utbredt i hele sør etter Borgerkrigen. Disse skulle begrense afro-amerikanske rettigheter og evne til å utdype sin stemmerett. Disse var også tiltak for å få afro-amerikanere tilbake på plantasjene gjennom arbeidskontrakter.

¹² Ku Klux Klan.

¹³ Perioden fra Borgerkrigens slutt i 1865 til 1877, denne perioden var ment for å rekonstruere USA til landets nye reglement, og den skulle føre tilbake rebell statene til unionen.

¹⁴ Jeg velger å skrive Reconstruction med stor R, da dette er en tidsepoke. Jeg lener meg også på Eric Foner som skriver Reconstruction med stor R i alle sine tekster.

¹⁵ Hans Trefousse, *Rutherford B. Hayes* (London: Times Books, 2002). s. 65-85.

¹⁶ Jeg gjør det klart her at jeg velger å bruke stor H for å beskrive Høyesterett. Dette gjør jeg grunnet det faktum at det føderal og delstatlig Høyesterett i USA. For å skille mellom disse velger jeg å skrive den føderale Høyesterett med stor H.

spesifikt analysere omstendighetene rundt, ved å ta for seg en detaljert kartlegging av Reconstruction og grunnlovsendringene som kom under den. Etter denne kartleggingen vil jeg fokusere på hva som juridisk og politisk skjedde i og etter Reconstruction, frem til *Plessy v. Ferguson* rettsaken i 1896. Det skal også analyseres hvilke andre faktorer som bidro til at dette Jim Crow-systemet fikk røtter i samfunnet. Målet med oppgaven er å se hvordan alle disse faktorene spilte sammen for å danne dette Jim Crow-systemet. Dette gjøres basert på det flere moderne historikere har påpekt, det at Jim Crow-samfunnet ikke kan forklares gjennom kun en spesifikk hendelse, men heller en kombinasjon av flere.

Denne oppgaven vil bli delt inn i totalt fire hovedkapitler. Dette kapittelet (altså kapittel en) er en introduksjon til oppgaven, og vil derfor ta for seg de metodiske, historiografiske og grunnleggende faktorene med oppgaven. Kapittel fem er konklusjons kapittelet, og vil derfor være en oppsummering av oppgaven i helhet. Kapittel to og tre er kjernen av oppgaven, kapittel to tar for seg bakgrunnsteppe for oppgaven, det vil si kartlegge forholdene rundt temaet.¹⁷ Kapittel tre skal gå mer i dybden på den politiske og juridiske etableringen av Jim Crow-samfunnet, det er her jeg kommer til å diskutere mer i detalj Høyesteretts rolle. I det fjerde kapittelet vil jeg ta for meg noen av de relevante forholdene rundt som f.eks. Booker T. Washingtons¹⁸ propaganda og sosiale forhold i lyset av hva som skjedde politisk og juridisk i USA. I denne oppgaven kommer spesielt historiker W.E.B. Du Bois¹⁹ til å ha mye tyngde, dette er fordi Du Bois, som levde på denne tiden, er kanskje sammen med Frederick Douglass²⁰, en av de mest prominente akademiske afro-amerikanske motstanderne av Jim Crow i denne tidlige fasen. Innenfor denne oppgaven vil naturligvis bakgrunns-temaer og spørsmål samt kontekstuelle diskusjoner bli reist, som f.eks. hvordan demokratene igjen klarte å ta over sørstatene? Hva var Black Codes som ledet til Jim Crow lovene? Og hva var de rettsakene hvor blant annet den 14 amendement ble diskutert? Og hvorfor var Høyesterett tilsynelatende så fiendtlige mot afro-amerikansk progresjon? Det vil si at denne oppgaven

---

¹⁷ Det er her jeg vil diskutere begrepet Jim Crow, den politiske forskjellen på de to store partiene i denne perioden, Reconstruction som periode og viktighet for oppgaven og Reconstruction amendementene og deres betydning (da spesielt fokus på den 14 amendement).

¹⁸ 1856-1915, Ansett som den nye afro-amerikanske lederen etter Douglass sin død. Akademiker og president på Tuskegee University, som var ett afro-amerikansk universitet.

¹⁹ 1868-1963, Var en del av den afro-amerikanske akademiske eliten som kjempet for at afro-amerikanske rettigheter skulle respekteres.

²⁰ Douglass 1818-1895, Kanskje den mest berømte afro-amerikanske aktivisten før Rosa Parks og Martin Luther King Jr.

primært vil holde seg innenfor denne fascinerende og turbulente perioden fra ca. 1870 til 1896.

1.2 Oppgavens hensikt og problemstilling.

Hensikten med denne oppgaven er å stille primært to spørsmål gjennom å se på det tidlige Jim Crow samfunnet i USA: 1. Høyesteretts privilegerte, men udemokratiske posisjon i USA, og derfor deres rolle i etableringen av Jim Crow samfunnet. 2. Hvilke forhold var lagt til rette for at Høyesterett og hvite rasistiske grupper kunne danne dette segregeringssamfunnet? Ett underliggende mål med oppgaven er også å utforske hvordan et samfunn kan bli påvirket av juridisk, politisk og akademisk aksept på diskriminerende tiltak, hvordan samfunnet tilsynelatende så lett kunne akseptere det som skjedde uten større motstand. Eller som Frederick Douglass formulerte det ovenfor det republikanske parti, det å bli forlatt av de som egt. skulle hjelpe din gruppe.²¹ Med dette ønsker jeg som sagt å se på den unike og udemokratiske posisjonen til Høyesterett i det amerikanske samfunnet, den mulighet som denne institusjonen har til å bestemme om noe er ukonstitusjonelt eller ikke.²² I prinsippet så kan 9 dommere²³ bestemme skjebnen til millioner av amerikanere basert på deres bedømmelse av en lov eller rettsak, dette uavhengig av hva Kongressen eller presidenten sier, dette er noe vi vil se eksempler på i denne oppgaven. Da grunnlovsfedrene satt opp det politiske systemet som USA skulle styres etter, så var deres visjon at man skulle ha *check and balances*²⁴, det vil si at de tre forskjellige grenene skulle kunne balansere hverandre ut.²⁵ Presidenten kan veto en bedømmelse fra Kongressen, men Kongressen kan igjen overkjøre presidentens veto.²⁶ Men om Høyesterett ser seg uenig, så kan de gjøre sin begrunnelse,

---

²¹ Denne frasen om å bli forlatt av deres eget parti, da tiltenkt det republikanske parti, var både formulert av Frederick Douglass og av W.E.B. Du Bois. De mente at det republikanske parti hadde forrådt den afro-amerikanske befolkningen og med det forlatt sine grunnpremisser som parti.

²² Denne makten kalles for Judicial Review, dette var ikke en makt Høyesterett opprinnelig hadde da dette ikke er nevnt noen steder i konstitusjonen. Høyesterett tilegnet seg selv denne makten gjennom spesielt to rettsaker: *Hylton v. United States* (1796) og *Marbury v. Madison* (1803). Det var spesielt Høyesterett dommer John Marshall som utformet viktigheten med denne makten for Høyesterett.

²³ Antall dommere på høyesterett har endret seg i løpet av historien, da den første retten ble dannet i 1789 med Judiciary Act, så nominerte George Washington 6 dommere med John Jay som Chief Justice. Men siden 1869 har det vært 9 dommere omgangen, og det er dette antallet som stort sett gjelder gjennom denne oppgaven.

²⁴ History.com, *Alexis de Tocqueville, Democracy in America*, 19.04.2023.
<https://www.history.com/topics/european-history/alexis-de-tocqueville>

²⁵ Også kjent som maktfordelingsprinsippet, at ingen statlig maktinstitusjon skal bli for mektig. I USA er dette representert med Kongressen, Presidenten og Høyesterett.

²⁶ Dette baserer seg på det faktum at Kongressen lager lover, og sender dem til presidenten for at han skal signere på den foreslåtte loven for å gjøre den til en faktisk lov. Men om presidenten ser seg uenig i denne foreslåtte loven, så kan han nekte å skrive under og sende den tilbake til Kongressen. Hvis to tredjedeler av Kongressen fremdeles ønsker at dette lov-forslaget skal gå igjennom så blir den tvunget gjennom over

dømme noe ukonstitusjonelt, å legge den saken død. Denne makten kan ha store påvirkninger på samfunnet, og det er nettopp Høyesteretts avgjørelser på slutten av 1800-tallet med blant annet *1883 Civil Rights Cases* og *Plessy v. Ferguson* som former strukturen på samfunnet for de neste 60-70 årene, som hadde stor innflytelse på millioner av afro-amerikaneres liv. Historikere som C Van Woodward²⁷, Eric Foner²⁸ og W.E.B. Du Bois²⁹ legger alle en del skyld på Høyesterett. Denne oppgaven skal som sagt omhandle dannelse av Jim Crow samfunnet ved å se gjennom handlingene til de juridiske og politiske institusjonene i denne perioden. En stor del omhandler den kritiske rollen Høyesterett hadde i etableringen av dette samfunnet. Problemstillingen til denne oppgaven vil være: Hvor sentral var Høyesteretts behandling av 14 amendement, i etableringen av Jim Crow-lovene?

1.3 Relevant Historiografi.

Her skal jeg illustrere hvilken tilnærming min oppgave har fra ett historiografisk standpunkt, med dette mener jeg at jeg ønsker å illustrere litt om hvordan enkelte av mine kilder samt oppgavens tema plasseres historiografisk. Men først vil jeg diskutere litt det historiske temaet som min oppgave faller under, Black History.

Hva har blitt gjort på feltet om Black History? Hva innebærer terminologien? Og hvorfor er den viktig? Først vil jeg forklare litt hvorfor jeg har valgt å skrive en oppgave under temaet Black History. Grunnet for dette er fordi Black History er en ekstremt viktig del av historie faget, da dette er noe jeg personlig har opplevd som en mangelvare under mitt eget skoleløp. Med dette mener jeg at det er først etter eget initiativ at jeg har fått lære mer utdypet om denne delen av historien.³⁰ Som Nell Irving Painter forklarer i hennes 2006 bok om Black History, *Creating Black Americans, The History of White People, and Standing at Armageddon*, så gir Black History oss viktige dimensjoner i historien, og med det utvider den vår kunnskap om

---

presidentens veto. Dette er illustrert i konstitusjonen under artikkel 1, seksjon 7, klausul 2.

<https://www.archives.gov/files/legislative/resources/education/veto/background.pdf> hentet ut 19.04.2023.

²⁷ Vann Woodward & William Mcfeely, *The strange career of Jim Crow* (Oxford, Oxford University Press, 2002). s. 71-72.

²⁸ Eric Foner, *The Supreme Court, and the History of Reconstruction* (New York: Columbia Law Review 112, no. 7 November 2012) s. 1588.

²⁹ W.E.B. Du Bois, *Black Reconstruction in America* (San Diego, California: Harcourt, Brace and Howe 1935). s. 691.

³⁰ Her mener jeg om andre personer enn bare Rosa Parks, Martin Luther King Jr. og Nelson Mandela, da disse er de «standard» personen vi lærer om på skolen. Samtidig kan jeg ikke huske og blitt lært noe særlig om slaveriet, noe som er meget skuffende.

fortiden.³¹ Det som også fanget min interesse for dette temaet er hvor relevant den er i dag, da den kan gi oss svar på mange av de problemene vi opplever i deler av dagens samfunn, da spesielt i sammenheng med rase. Black History gir oss ikke bare innsikt til disse problemenes opphav, men også hvordan dette oppfattes fra de den påvirker.³²

Med en kort forklaring på hvorfor jeg valgte dette, så skal jeg nå gi en forklaring på hva Black History er. Black History kan nesten tolkes som en mikrohistorie i en makrohistorie, med dette mener jeg at den tar for seg den generelle historien, men fra ståstedet til den afro-amerikanske befolkningen, det vil si at f.eks. i ett tema som Borgerkrigen i USA, så tar Black History for seg hvem f.eks. de afro-amerikanske soldatene var. Black History skal også sette søkelyset på personer som har stor betydning for forståelsen av afro-amerikansk historie. Det er viktig å påpeke at Black History ikke er noen eksklusiv og separert del av historien, men selvfølgelig en del av den totale historien, men det den gjør er å fokusere på en gruppe i historien.³³ Et sitat som oftest blir assosiert med Winston Churchill er at historien blir skrevet av seierherrene, og det ser vi tydelig i den historien skrevet før Black History. Slik historien oftest blir fremstilt, så blir den fremstilt slik hvite kilder skriver den, primære og sekundære. Dette forklarer hvorfor mange aspekter som er viktig innenfor Black History ofte ikke har vært til stede i tidligere historiske skriv. Clint Smith forteller om i forbindelse med forskningen til hans 2021 bok *How the word is passed* at han, som en afro-amerikansk mann, husket at han kun ble fortalt halve historien da han lærte om amerikansk historie på skolen.³⁴ Et eksempel han kommer med fra denne forskningen var at han ble lært hvordan Franklin D. Roosevelts *New Deal* hjalp vanlige amerikanere med å få velferdsgoder, arbeid og hjem. Men den delen som ikke ble lært, var at dette primært påvirket livet til hvite amerikanere, da denne hjelpen uteble for flere millioner afro-amerikanere.³⁵ Da han senere lærte dette gjennom selvstudie, fikk han en øyeåpner over hvor viktig denne historien var å få frem.³⁶ Historiefaget er avhengig av mangfold for å gi oss en komplett studie av fortiden, og det er dette Black History bidrar med. Men Black History er også en type historie det kan være vanskelig å jobbe med. Ett problem vi særlig ser på grunnskolene flere steder i USA i dag er at foreldre ikke ønsker at barna deres skal lære om rasistiske hendelser i amerikansk historie, da dette kan oppfattes som tungt, da disse ungene

---

³¹ Nell Irvin Painter, *Creating Black Americans* (Oxford: Oxford University Press, 2006). s. 11.

³² Painter, *Creating Black Americans*, s. 11

³³ Painter, *Creating Black Americans*, s. 10-12

³⁴ Clint Smith, *How the Word Is Passed* (Boston, Massachusetts: Little, Brown and Company, 2021). s. 291.

³⁵ Smith, *How the Word Is Passed*, s. 291.

³⁶ Smith, *How the Word Is Passed*, s. 291.

kan, ifølge foreldrene, opplevde såkalt *White Guilt*.³⁷ Derfor kan Black History være en problematisk og ukomfortabel historie da den til tider (da spesielt i amerikansk historie) illustrerer ekstrem utnyttelse og undergraving av andre mennesker. Men Black History er definitivt viktig, da den opplyser oss om deler av historien vi kanskje ikke kjenner like godt til, vi lærer av historien, og derfor må hele fram.

Historiografien til denne oppgavens periode er spesielt påvirket av den historiske skolen: *Dunning School*, men også av retningen som f.eks. New Left og Postkolonialisme. For å starte med *Dunning School* historie oppfatningen, så var dette den sentrale oppfatningen av spesielt Reconstruction perioden i akademiske verk fra 1900 til omtrent 1950, men aspekter av *Dunning School* idealisme kan vi fortsatt se rester av i enkelte steder i sørstatene og i enkelte litterære utvalg. Så hva er *Dunning School*? *Dunning School* kom fra professor William Archibald Dunning (1857-1922) som var professor på Columbia University i New York. Mange PhD studenter, spesielt fra sørstatene, tok sin doktorgrad i historie under Dunning, og tok derfor med Dunnings lærdom tilbake til sørstats skoler og universiteter for å lære dette videre, derav navnet *Dunning School*. Her kan vi se en umiddelbar problemstilling med *Dunning School*, da denne lærdommen ble sprett videre til nye generasjoner. Men hva gikk denne læren ut på og hva er dens relevans med Jim Crow?

Historiker John Charles Stagg definerer *Dunning School* historiografien med at den primært tar for seg Reconstruction perioden, hvor kjernen av dette synet er at Reconstruction var en enorm demokratisk tabbe i amerikansk historie.³⁸ Historiker Eric Foner har forklart, at tanken til Dunning var at Lincoln hadde planlagt å ta rebell-statene tilbake på en smertefri måte etter krigen og behandle dem på en likestilt måte med de andre delstatene.³⁹ Andrew Johnson prøvde også på det samme da han tok over etter Lincoln, men han ble forhindret denne raske og smertefrie innlemmelsen av de radikale republikanerne, ledet av Thaddeus Stevens.⁴⁰ Etter William Dunnings syn så var disse radikale republikanerne drevet av ett irrasjonelt hat for rebeller, eller ett ønske om å etablere republikansk styre over sørstatene, eller at de ønsket nordlig kapitalistisk kontroll over sør.⁴¹ Republikanere fjernet Johnsons myke overgang til

---

³⁷ En følelse av skyld, da assosiert med hvite, dette gjelder spesielt i sammenheng med hvites oppførsel mot afro-amerikanere i historien.

³⁸ John Charles Anderson Stagg, *The Dunning and Reconstruction Historiography* (Christchurch: University of Canterbury, 1968). s. 22.

³⁹ Eric Foner, *Reconstruction: America's Unfinished Revolution, 1863-1877* (New York: Harper Perennial Modern Classics. 2014). s. 609-612.

⁴⁰ Foner, *Reconstruction: America's Unfinished Revolution, 1863-1877*, s. 609-612.

⁴¹ Foner, *Reconstruction: America's Unfinished Revolution, 1863-1877*, s. 609-612.

union igjen, og etablerte det Dunning kalte *Black Supremacy*⁴² over sør. Ifølge Dunning var det beviselig at de radikale republikanere ønsket denne domineringen av sør, da de ga afro-amerikanske menn stemmerett, noe Dunning mente de var totalt ukvalifisert til å ha.⁴³ Det at afro-amerikanere fikk stemmerett ledet, ifølge Dunning, direkte til korrupsjon. Denne korrupsjonen ble ifølge Dunning ledet an av såkalte *Carpetbaggers*⁴⁴, *Scalawags*⁴⁵ og de nylig frie afro-amerikanerne. Foner tar opp en merkelig dobbel mening med logikken til Dunning, på den ene siden snakker han om *Black Supremacy*, men på den andre siden beskriver også *Dunning School* afro-amerikanere som nesten barnslige og lettpåvirkelige av andre. Men som Stagg illustrerer, så var hovedpoenget til *Dunning School* angående afro-amerikanere, at de var intellektuelt uegnet til å utøve den politiske makten som nordstatene hadde gitt dem.⁴⁶ Etter det som *Dunning Schools* lærdommen kaller «mye unødvendig lidelse», så klarte den hvite befolkningen i sør å samle seg for å styrte disse «udemokratiske» regjeringene, og etablere *Home Rule*⁴⁷, gjennom det Dunning kaller patriotisk arbeid av grupper som Ku Klux Klan. Kort oppsummert var hovedpoenget i *Dunning School* tankegangen at Reconstruction var det mørkeste kapittelet i amerikansk historie.

Dunning School var, i hvert fall i sør, det dominerende historiografiske synet på Reconstruction, som gikk hånd i hånd med både *Lost Cause* mytologien⁴⁸ som var i sør og Jim Crow samfunnet som var godt etablert på den tiden Dunning kom med sin historiske tolkning. Denne ideen om at det å gi afro-amerikanske menn politisk makt og deltagelse var en dum og uansvarlig ide, styrket grunnlaget for å blokkere dem ut fra det politiske livet med segregerings tiltak som Jim Crow lovene gjorde. *Dunning School* fikk allerede på starten av 1900-tallet mye kritikk, spesielt fra W.E.B. Du Bois, som i boka *Black Reconstruction* kaller Dunnings bok kalt *Reconstruction, Political and Economic* for en «anti-negro text».⁴⁹ Du Bois kan henvise til det faktum at Dunning ikke bare kalte svart politisk deltagelse for uansvarlig, men også at Dunning kalte

---

⁴² Til kontrast med White Supremacy, Black Supremacy var ett syn om at afro-amerikanere skulle dominere og kontrollere den hvite rasen, noe som var uhørt og utenkelig for store deler av befolkningen i USA på den tiden, og spesielt i sør, da mange hadde levd med bilde av afro-amerikanere som slaver.

⁴³ Stagg, *The Dunning and Reconstruction Historiography*, s. 11.

⁴⁴ Nordlige business menn og politikere som dro til sørstatene etter krigen for å utnytte ustabiliteten i sør for økonomisk gevinst.

⁴⁵ Dette var beskrivelsen av sørstats menn som ifølge Dunning forrådte sine egne ved å samarbeide med disse nye regjeringene i sør.

⁴⁶ Stagg, *The Dunning and Reconstruction Historiography*, se kapittel 5.

⁴⁷ Home Rule var beskrivelsen av at Sørstatene nok en gang tok kontroll over sørstatene.

⁴⁸ En oppfatning illustrert av gruppen «Daughters of the Confederacy» som gikk utpå at konføderasjonen kjempet mot nord-statlig tyranni, at Lincoln var en brutal diktator som ønsket å ødelegge sør og at konføderasjonens soldater og generaler var noble menn som kjempet for overlevelsen til sør.

⁴⁹ Du Bois, *Black Reconstruction in America*, s. 179-180.

afro-amerikanere generelt for barbariske, og at Black Codes var nødvendige tiltak, dette er noe Dunning selv uttalte gjennom sin lærdom.⁵⁰

Eric Foner har uttalt at den store skaden Dunning utførte, var at han påførte den politiske utestengelsen av afro-amerikanere og Jim Crow systemet generelt, en akademisk legitimering på skolenivå.⁵¹ Foner påpeker også at Dunning ikke var den første som kom med denne historiografiske oppfatningen av Reconstruction, da denne tankegangen allerede oppstod i Reconstruction av hvite demokrater.⁵² Disse demokratiske historikerne kalte også Reconstruction for ett mørk kapittel i USA, og påpekte uansvarligheten med å gi afro-amerikanere politisk deltagelse. Men disse kaller Foner for ikke bare rasister, men også late historikere, dette begrunner han med at disse historikerne aksepterte all den propagandaen demokratene spyttet ut om afro-amerikanere, uten å faktisk sjekke om disse utsagnene var sanne eller ikke.⁵³ Eric Foner skriver som ett fundamental kritisk syn på *Dunning School* historiografien, at den ble preget av: «*Scholars that viewed the granting of political rights to former slaves as a serious mistake, which brought on the South an orgy of corruption and misgovernment. Reconstruction was to them a 'twelve year-long nightmare of debauchery, exploitation and plunder'.*»⁵⁴ *Dunning School* ble slått mer og mer ned på fra 50-tallet og opp til i dag, men relevansen er ikke borte. Foner påpeker at *Dunning School* ideologi preget en hel del av den akademiske oppfatningen om Reconstruction i den første halvdel av 1900-tallet.⁵⁵ Det var først med studiet til C. Vann Woodward, som han kalte *Second Reconstruction*, at nye mer detaljerte studier av Reconstruction ble mer allmenn forståelse.⁵⁶ Og for denne oppgavens hensikt har *Dunning School* vært noe jeg konstant har hatt i bakhode da jeg har lest tekster om Jim Crow tiden, da som nevnt, Jim Crow ideologi har sterk knytning til *Dunning School*, da det var *Dunning School* som ga den akademiske legitimiteten til segregeringen.⁵⁷ Jeg vil avsluttet

---

⁵⁰ Du Bois, *Black Reconstruction in America*, s. 179-180.

⁵¹ Foner, *Reconstruction: America's Unfinished Revolution, 1863-1877*, 609-612.

⁵² Foner, *Reconstruction: America's Unfinished Revolution, 1863-1877*, 609-612.

⁵³ Foner, *Reconstruction: America's Unfinished Revolution, 1863-1877*, 609-612.

⁵⁴ Eric Foner, *The Dunning School* (Kentucky, University Press of Kentucky, 2013). s. forord ix. Det siste sitatet om Reconstruction brukte Foner fra forfatter John David Smith introduksjons kapittel i samme bok på side 1.

⁵⁵ Foner, *Reconstruction: America's Unfinished Revolution, 1863-1877*, s. 609-612.

⁵⁶ C. Vann Woodward, *Second Reconstruction: African American Civil Rights Movement (1955-1968)* (Riga: International Book Market Service Limited, 2012). Her er det generelt snakk om boken i helhet, da denne boken var en av de første til å gi nye blikk på Reconstruction perioden.

⁵⁷ Foner, *Reconstruction: America's Unfinished Revolution, 1863-1877*, s. 609-612.

med ett sitat fra William Dunning selv, som jeg føler ironisk nok forklarer hans egen oppfatning best: «Truth in History is not necessary what happened, but what men believed happened».⁵⁸

Det er viktig å illustrere *Dunning School* aspektet med historiografien først, da dette er den historiografiske retningen som tyngst er knyttet til selve Jim Crow systemet. Om vi ser på mer moderne tolkninger av Jim Crow tiden, så kan man grovt dele denne historiografien inn i gammel og ny Jim Crow historie oppfatning. Den største forskjellen mellom disse to retningene, er at såkalt gammel oppfatning går mer utpå en tradisjonell narrativ retning, da det starter med Reconstruction og ender i 1965, nøyaktig 100 år med segregering. I dette synet er temaer som lynsjing, offentlig segregering og rase basert fratagelse av rettigheter mest sentrale som store konsekvenser av Jim Crow samfunnet. I det nyet synet har man heller adoptert ett syn om at Jim Crow samfunnet ikke stoppet i 1965, og at man fremdeles ser dette samfunnet i dagens USA på enkelte områder. I dette synet er det temaer som massefengsling, moderne rettighets fratagelse, politivold og modernisert offentlig segregering som er mest sentrale. Etter å ha forsket til denne oppgaven, analyserer jeg at historiografien av Jim Crow bør tolkes som en kombinasjon av disse to synene.

For å illustrere den gamle oppfatningen så kan man f.eks. se på fenomenet lynsjings⁵⁹, jeg skal diskutere mer i detalj hva lynsjings var litt senere, så her skal jeg heller fokusere på den som historiografisk gren. Dette eksemplifisert med hva historikere bruker lynsjings som i konteksten av Jim Crow. Her vil jeg gjerne bruke historiker William Brundage sin bruk av lynsjings, han bruker dette fenomenet som ett symbol på såkalt mobb-vold og svart undertrykkelse som en institusjon i sørstatene.⁶⁰ Dette opprettholdt ett rasebasert hierarki i sør og lærte opp den nye generasjonen av hvite, at vold var ett nødvendig middel for å kontrollere afro-amerikanere.⁶¹ Brundage bruker lynsjings for å etablere det han kaller en nasjon styrt av barbarisme etter Reconstruction.⁶²

---

⁵⁸ Stagg, *The Dunning and Reconstruction Historiography*, s. 2.

⁵⁹ En form for straff av hvite mot afro-amerikanere. Afro-amerikanere ble jaktet ned, torturert og oftest drept. Årsaker varierte fra at en svart mann var suksessfull, var for nær ett hvit område eller at han ble beskyldt for å ha voldtatt en hvit kvinne.

⁶⁰ William Brundage, *Under Sentence of Death: Lynchings in the South* (North Carolina: The University of North Carolina Press 1997). s. 132.

⁶¹ Brundage, *Under Sentence of Death: Lynchings in the South*, s. 132.

⁶² Brundage, *Under Sentence of Death: Lynchings in the South*, s. 238.

Ett annet fokus området i denne gamle tolkningen er *convict leasing*,⁶³ her eksemplifisert med historiker David Oshinsky. I Oshinsky sitt syn var *convict leasing* det største symbolet på Jim Crow samfunnet, og siden *convict leasing* var mest utbredt i delstaten Mississippi, så er det her Oshinsky sentrerer sitt studium.⁶⁴ I dette studiet er Parchman Farm i Mississippi hovedplantasjen for disse innsatte som ble lånt ut.⁶⁵ Oshinsky bruker nærmest Parchman Farm som ett alternativ for lynsjings, da denne plantasjonen nesten ble en del av rettssystemet i Mississippi, siden mange innsatte ble sendt hit og gitt så mye hardt arbeid at mange av dem døde.⁶⁶ Oshinsky kaller *convict leasing* for *Jim Crow Justice*, og påpeker at dette systemet satte en farge-linje på rettssystemet i USA.⁶⁷ Oshinsky argumenterer for at siden *convict leasing* var det systemet som minnet mest om slaveriet, så var dette det sterkeste symbolet på Jim Crow samfunnet.⁶⁸

Andre faktorer som historikere som følger det gamle studiet bruker er fratagelsen av afro-amerikansk stemmerett, dette er f.eks. historiker Steven Hahn. Hahn påpeker i korte trekk, at den stadige bruken av klausuler og lovgivinger av hvite demokrater i sør for å minke afro-amerikansk politisk deltagelse, er selve kjernesteinen i å forstå Jim Crow samfunnet.⁶⁹ Hahn argumenter for at uten politisk deltagelse for afro-amerikanere, så ble det vanskelig å stoppe disse hvite demokratene fra å segregere samfunnet.⁷⁰ En siste faktor jeg vil ta opp i denne retningen av Jim Crow historiografien er segregerings politikken, dette er noe flere historikere tar opp, som f.eks. Eric Foner. Kjernen her er at segregering gjorde at hvite folk kunne unngå ett likestilt samfunn.⁷¹ Jeg vil ikke nødvendigvis argumentere for at en som Foner er en del av den gamle eller nye oppfatningen, men han tar opp viktigheten med å forstå hvorfor hvite folk, spesielt i sør, ønsket dette segregerte samfunnet.⁷²

---

⁶³ Convict leasing var en alternativ form for slaveri. Denne gikk utpå å leie innsatte ut til plantasjoner og offentlige prosjekter som jernbane bygging. Ikke overraskende ble afro-amerikanere mer påvirket og utnyttet av dette enn hvite amerikanere.

⁶⁴ Reidy, Joseph P. "'Worse Than Slavery': Parchman Farm and the Ordeal of Jim Crow Justice." *The Journal of Negro History* 82, no. 2 (1997): 263+. Gale Academic OneFile (accessed april 20, 2023).

⁶⁵ Reidy, Joseph P. "'Worse Than Slavery': Parchman Farm and the Ordeal of Jim Crow Justice." *The Journal of Negro History* 82, no. 2 (1997): 263+. Gale Academic OneFile (accessed april 20, 2023).

⁶⁶ Reidy, Joseph P. "'Worse Than Slavery': Parchman Farm and the Ordeal of Jim Crow Justice." *The Journal of Negro History* 82, no. 2 (1997): 263+. Gale Academic OneFile (accessed april 20, 2023).

⁶⁷ Reidy, Joseph P. "'Worse Than Slavery': Parchman Farm and the Ordeal of Jim Crow Justice." *The Journal of Negro History* 82, no. 2 (1997): 263+. Gale Academic OneFile (accessed april 20, 2023).

⁶⁸ Reidy, Joseph P. "'Worse Than Slavery': Parchman Farm and the Ordeal of Jim Crow Justice." *The Journal of Negro History* 82, no. 2 (1997): 263+. Gale Academic OneFile (accessed april 20, 2023).

⁶⁹ Steven Hahn, *Nation Under Our Feet* (Boston, Massachusetts: Belknap Press, 2003). Introduksjon.

⁷⁰ Hahn, *Nation Under Our Feet*, introduksjon.

⁷¹ Foner, *Reconstruction: America's Unfinished Revolution, 1863-1877*, s. 587.

⁷² Foner, *Reconstruction: America's Unfinished Revolution, 1863-1877*, s. 587.

Innenfor min studie er det denne gamle oppfatningen som faller mest naturlig inn, da disse aspektene er mest prominente under den tidsperioden jeg studerer. Men jeg vil fremdeles illustrere i korte trekk hva den nye Jim Crow studien går utpå. Man kan kort si at det nye Jim Crow studien er en slags modernisering av de faktorene som preger det gamle studiet. F.eks. lynsjings kan bli sammenlignet med dagens politivold i USA. Tiltakene for å ta fra afro-amerikanere stemmeretten kan bli sammenlignet med politiske tiltak gjort i dag som *Gerrymandering*⁷³, for å minke afro-amerikanere eller andre minoriteters vekt i valg på forskjellige nivå. Og *convict leasing* kan kobles til dagens raseprofilering i arrestasjoner. Motivet til den nye Jim Crow historiografien er å endre på dette ortodokse synet om at Jim Crow samfunnsstrukturene forsvant etter *Civil Rights* aktivistene vant på 1960-tallet.⁷⁴ Denne definisjonen om den nye Jim Crow historiografien er nærmest knyttet historiker Michelle Alexander, som argumenterer for at Jim Crow samfunnet aldri ble helt fjernet, og at mange av dagens rase problemer i USA, kommer av at deler av dette systemet fremdeles er til stedet.⁷⁵ For å bruke ett eksempel fra Alexander, så påpeker hun den ujevne fordelingen på antall afro-amerikanere og hvite amerikanere i fengsel i dagens USA, da afro-amerikanere fremdeles representerer en høyere andel.⁷⁶ Det er flere årsaker til dette, men ett av dem Alexander tar opp er Nixons *War on Drugs* fra 1970, altså bare 5 år etter *Civil Rights* bevegelsen i tradisjonelt ortodokst syn, vant. Hun mener at dette tiltaket fra Nixon resulterte i at langt flere afro-amerikanere kunne straffes hardt for mindre straffeforbrytelser grunnet «drugs».⁷⁷ Alexander påpeker også hvordan kriminalisering av en gruppe mennesker ofte resulterer i diskriminering av den samme gruppen, ett eksempel på dette så vi i analysen av *Dunning School* der afro-amerikanere ble avbildet som dumme, farlige, korruperte og uansvarlige.⁷⁸ Det blir også tatt opp at segregeringen fortsatt eksisterer i dag, men da heller i form av politisk segregering, da det fortsatt er en ekstremt stor forskjell i kvaliteten på fattige og rike nabolag, som oftest er delt mellom afro-amerikanere og hvite, der afro-amerikanere oftest er representert i disse dårligere fattige nabolagene.⁷⁹ Den nye Jim Crow historiografien er derfor en modernisering og aktualisering av den gamle Jim Crow historiografien. Og som Alexander beskriver, så antyder

---

⁷³ Navnet Gerrymandring kommer fra tidligere visepresident Elbridge Gerry (1744-1814) som var den første til å utnytte dette tiltaket. Gerrymandring er ett type politisk tiltak hvor man deler opp eller flytter valgdistrikter for å påvirke valg i en spesifikk retning. Terminologien er oftest knyttet til korrupsjon og manipulasjon av demokratiet.

⁷⁴ Alexander, *The New Jim Crow*, s. 237.

⁷⁵ Alexander, *The New Jim Crow*. s. 230-240.

⁷⁶ Alexander, *The New Jim Crow*. s. 60.

⁷⁷ Alexander, *The New Jim Crow*, s. s. 60.

⁷⁸ Alexander, *The New Jim Crow*, s. 60.

⁷⁹ Alexander, *The New Jim Crow*, s. s. 36.

den at konsekvensene fra Jim Crow er noe som fremdeles påvirker dagens samfunn. Alexander påpeker at Jim Crow fortsatt har sterk innflytelse på det amerikanske samfunnet også etter Jim Crow lovene ble avskaffet. Den nye Jim Crow bruker også forskjellige, nye tverrfaglig metoder, for eksempel med å integrere historie med by-studier (urban history), kriminologi, og samfunnsgeografi.

Hvis vi ser på den historiske retningen kalt New Left, så er det tydelig at denne var en av retningen som tok over etter Dunning skolen ble erstattet som historisk retning. Denne New Left omhandler aktivisme i vestlige land, og fremmer urettferdigheter. Det er tydelig å se at mye av det moderne studiet på Jim Crow er påvirket av denne retning, da den fokuserer mer på uretten afro-amerikanere ble påført.⁸⁰ En annen historiografisk retning er den vi ser W.E.B. Du Bois presenterer, dette er postkolonialismen. Du Bois snakker om det han kaller *The Color Line*, med dette mener han at rase ikke lenger er definert med biologiske forskjeller, men heller er dominert av en sosial konstruksjon.⁸¹ Denne definisjonen til Du Bois blir enda klarer i boken hans *The Souls of Black Folk*, her kommer han med det han kaller *Double Consciousness* som en utvidelse på dette med *Color Line*.⁸² *Double Consciousness* er den indre konflikten en marginalisert gruppe i ett undertrykkende samfunn opplever. I Du Bois definisjon henviser han til følelsen av å være afro-amerikansk i ett rasistisk samfunn etter slaveriets opphevelse.⁸³ Du Bois forklarer denne konflikten for afro-amerikanere slik: «"Always looking at oneself through the eyes" of a racist white society and "measuring oneself by the means of a nation that looked back in contempt".⁸⁴ Du Bois forklarer det som at en afro-amerikansk mann alltid må se på seg selv gjennom en hvit manns øyne, og at han må leve med ideen om at han både er amerikaner og svart⁸⁵, at han alltid er definert med en todeling.⁸⁶ En faktor som det også er viktig å nevne når man diskuterer historiografi under Jim Crow tiden, er hva historikere, forskere og samfunns eksperter under denne perioden tenkte om f.eks. segregering. Jeg har allerede gått i detalj om den primære historiske retningen, *Dunning School*, men det som går hånd i hånd er samfunnsteorien man hadde under denne tiden, er som Eric Foner forklarer, var teorien om at

---

⁸⁰ Claudrena N. Harold, *New Negro Politics in the Jim Crow South* (Georgia: The University of Georgia Press 2016). Introduksjon.

⁸¹ W.E.B. Du Bois, *The Souls of Black Folk* (New York: Dover Thrift Editions, 1994). Introduksjon s. V

⁸² Du Bois, *The Souls of Black Folk*, kapittel 1.

⁸³ Du Bois, *The Souls of Black Folk*, kapittel 1.

⁸⁴ Du Bois, *The Souls of Black Folk*, s. 2.

⁸⁵ Dette er Du Bois sine ord, da på hans tid brukte både hvite og afro-amerikanske kilder beskrivelsen «svart» om afro-amerikanere. Jeg kommer ikke til å bruke den betegnelsen i denne oppgaven annet enn når det er direkte sitater.

⁸⁶ Du Bois, *The Souls of Black Folk*, kapittel 1.

segregering var en samfunnsnødvendighet for å unngå rasevold, dette var støttet av historikere, akademikere, forskere og samfunnsdebattanter på denne tiden (riktignok primært av den hvite middelklassen).⁸⁷

Avslutningsvis skal jeg nå tar for meg to personer som kan fungere som primære og sekundære kilder. Dette er Ida Wells og W.E.B. Du Bois. For å starte med Ida B. Wells, så var hun sammen med Du Bois, Booker T. Washington og Frederick Douglass, en av de største profilene i kampen for afro-amerikaneres rettigheter.⁸⁸ Det Wells bidro med var å opplyse den allmenne befolkningen om hva slags vold som faktisk foregikk i sørstatene, dette gjorde hun blant annet med statistikker over hvor mange lynsjings som hadde skjedd hvert år i USA.⁸⁹ Ida B. Wells var født i Mississippi i 1863 og hun jobbet som lærer og journalist. Hun kjempet hele livet for å hjelpe afro-amerikaneres sak. Som historiker og forfatter Patricia Ann Schechter påpeker, var Wells sin hjertesak å få slutt på lynsjings i sør.⁹⁰ Wells eksponerte befolkningen for volden som skjedde i sør gjennom sin skriving, hun var en av de ledende medlemmene i *National Association of Colored Women* (NACW), og hadde korrespondanse med både president William McKinley og Woodrow Wilson.⁹¹ Hun døde i 1931, og mange historikere krediterer henne med å bane vei for *The Civil Rights Movement* som kom senere med Parks og King Jr..⁹²

Wells startet på mange måter sin rettighets kamp i 1883, da hun nektet å forlate damevognen etter å ha kjøpt en førsteklasses billett til et tog som gikk mellom Holly Springs, Mississippi og Memphis, Tennessee.⁹³ Som senere bemerket i hennes selvbiografi, hadde saken hennes vært "den første ... der en farget-saksøker i sør hadde anket til en statlig domstol siden opphevelsen av *Civil Rights Bill* av USAs Høyesterett".⁹⁴ Wells erkjente at helt siden dommen

---

⁸⁷ Foner, *Reconstruction: America's Unfinished Revolution, 1863-1877*, s. 587.

⁸⁸ Disse 4, sammen med Booker T. Washington, blir ofte løftet som de fremste forkjemperne for afro-amerikanske rettigheter blant den afro-amerikanske befolkningen under den tidlige Jim-Crow fasen.

⁸⁹ Ida Wells, *Southern Horrors* (Boston, Massachusetts: Harvard University Press, 2009). Introduksjon.

⁹⁰ Patricia Ann. Schechter, *Ida B. Wells-Barnett and American Reform, 1880-1930* (North Carolina: The University of North-Carolina Press, 2001). s. 87.

⁹¹ Schechter, *Ida B. Wells-Barnett and American Reform, 1880-1930*, s. 175.

⁹² Britannica, "Ida B. Wells-Barnett", 14.03.2023. <https://www.britannica.com/biography/Ida-B-Wells-Barnett>.

⁹³ Stephen Robinson, «*African American Citizenship, the 1883 Civil Rights Cases and the Creation of the Jim Crow South*» (The Journal of the Historical Association, 102, 2017). s. 10.

⁹⁴ Ida Wells, *Crusade for Justice: The Autobiography of Ida B. Wells* (Chicago: University of Chicago Press, second edition 2020) s. 18.

i 1883⁹⁵ 'hadde det vært anstrengelser over hele sør for å tegne farge-linjen på jernbanene'.⁹⁶ Saken hennes nådde den lokale føderale domstolen hvor hun ble tildelt 500 dollar i erstatning.⁹⁷ Likevel appellerte togselskapet saken, som gikk til delstatens Høyesterett, og i april 1887 reverserte den underrettens avgjørelse, og hevdet at jernbaneselskapet hadde sørget for likeverdig innkvartering på jernbanen.⁹⁸ Wells' sak gir oss et innblikk i rase og kjønnsbetraktninger gjort av sørlige hvite. Ved å sitte i damevognen hevdet Wells sin rett som kvinne til å sitte i denne vognen. Som hun selv påstår, så hadde hun all grunn til å være der, gitt at hun var kvinne og godt kledd: personifiseringen av middelklassens respektabilitet.⁹⁹ Men til den hvite konduktøren som beordret Wells ut av damevognen, og det hvite publikummet som så på Wells som sto på sitt, så overkjørte Wells identitet som en afroamerikansk kvinne, identiteten hennes som middelklassekvinne. Her ser vi ett spesifikt eksempel på dette med *Double Consciousness*.¹⁰⁰ Man kan kjapt se flere likheter med det som skjedde denne dagen i 1883, med det som skjedde 72 år senere i 1955 med Rosa Parks.¹⁰¹

Wells største arbeid var å illustrer det faktum at vold var en av de sentrale strukturene i Jim Crow-samfunnet. Wells beviser at ett slik kastesystem som var i sør ikke kunne eksistert uten vold eller trusselen om vold.¹⁰² Vold ble et instrument for å opprettholde disse lovene og dette samfunnet.¹⁰³ En måte å formulere det på, er at Høyesterett og de andre domstolene satte de juridiske premissene på plass, mens volden opprettholdt dem i samfunnet. I hennes to bøker *Southern Horrors* (1892) og *The Red Record* (1895) avslørte hun detaljer og statistikker om vold og særlig lynsjings i sør fra en forskningstur hun gjorde der som journalist.

Det er betimelige å spørre, hva er *lynssjing*? *Lynssjing* var en straff utført (oftest mot afro-amerikanere) uten noen juridisk prosess bak. Oftest betydde dette at en gjeng med hvite folk «arresterte» eller kidnappet en afro-amerikansk person, og senere torturerte og/eller drepte han,

---

⁹⁵ Her henvises det til Civil Rights Cases fra 1883, noe jeg vil gå mer spesifikt inn på senere i denne oppgaven. Men dette var en gruppe rettsaker behandlet av Høyesterett som alle omhandlet brudd på den 14 amendement, men Høyesterett dømte til slutt imot de krenkede.

⁹⁶ Wells, *Crusade for Justice*, s. 18.

⁹⁷ Stephen Robinson, «African American Citizenship, the 1883 Civil Rights Cases and the Creation of the Jim Crow South». *The Journal of the Historical Association*, 102 (2017), s. 10.

⁹⁸ Robinson, «African American Citizenship», s. 10.

⁹⁹ Wells, *Crusade for Justice*, s. 18.

¹⁰⁰ Robinson, «African American Citizenship», s. 10.

¹⁰¹ Denne berømte hendelsen da i Montgomery Alabama, at Rosa Parks nektet å gi opp sitt bussete til en hvit passasjer. Parallellen med at begge disse kvinnene ble tvunget til å flytte seg til sitt rettferdige sete grunnet delstatens fargede lover, viser til at dette var en lang kamp som var preget av mange like hendelser som endret seg lite over flere år.

¹⁰² Wells, *Crusade for Justice*, s. 174.

¹⁰³ Woodward & Mcfeely, *The strange career of Jim Crow*, s. 43.

den vanligste måten var å henge han fra ett tre.¹⁰⁴ Amy Louise Wood påpeker at det ekstra makabre med denne formen for straff var at den ofte var svært offentlig, da dette ofte kunne skje i bysentrum hvor flere sivile samlet seg for å se personen bli hengt.¹⁰⁵ Lynsjings ble generelt brukt for at hvite kunne utfolde sin aggresjon mot afro-amerikanere, men også for å skremme dem fra å utøve sin stemmerett og prøve å få en jobb tiltenkt kun hvite amerikanere. Generelt være en suksessfull afro-amerikansk mann eller den vanligste årsaken, at den afro-amerikanske mannen ble beskyldt for å prøve å forføre en hvit kvinne eller at han ble beskyldt for å ha voldtatt en hvit kvinne.¹⁰⁶ Frykten for å bli lynsjet gjorde at segregeringen ble enklere å organisere, siden ingen ønsket å bli straffet, og derfor valgte å følge retningslinjene de fikk, dette var terrorpolitikk.¹⁰⁷ Antagelig kom denne «hvite motstanden» som svar på de nye rettighetene som afro-amerikanere fikk i form av den 14 og 15 amendement, da mange hvite ønsket å stanse afro-amerikanere fra å utøve disse nye rettighetene. Ifølge The Equal Justice Initiative så ble over 4000 afro-amerikanere lynsjet i sør i perioden 1877-1950.¹⁰⁸ Og det var nettopp denne volden Ida Wells ønsket å stanse, da hun var klar over hvor lite dekning denne terroren fikk av avisene.¹⁰⁹ Hun valgte som journalist å dokumentere disse tilfellene av lynsjinger i sør. Hennes to verk (*Southern Horrors* og *Red Record*), og den historiografiske forskningen hun gjorde i disse to verkene er en ekstremt viktig bidragsyter som en slags motsats mot det som ble fortalt i *Dunning School* retningen.

Den andre personen jeg ville ta opp er Du Bois. W.E.B Du Bois (1868-1963) var en av de fremste intellektuelle lederne for den afro-amerikanske befolkningen under den tidlige delen av Jim Crow.¹¹⁰ Hans bøker som f.eks. *The Souls of Black Folk*¹¹¹ (1903) og *Black Reconstruction*¹¹² (1935) var akademiske bøker som skulle illustrere problematikken fra afro-amerikaneres synspunkt, og forklare hvor det amerikanske samfunnet hadde gått feil. Du Bois ble født i Barrington Massachusetts i 1868.¹¹³ Han var en ekstremt intellektuell mann, som

---

¹⁰⁴ Wells, *Southern Horrors*, s. 24.

¹⁰⁵ Amy Louise Wood, *Lynchings and Spectacle* (North Carolina: The University of North Carolina Press, 2009). s. 1, introduksjon.

¹⁰⁶ Manfred Berg, *Popular Justice: A History of Lynching in America* (Lanham, Maryland: Rowman & Littlefield Publishers, 2011). s. 98.

¹⁰⁷ Berg, *Popular Justice: A History of Lynching in America*, s. 69.

¹⁰⁸ Equal Justice Initiative, "Lynchings in America: Confronting the Legacy of Racial Terror" (3d Ed. 2017).

¹⁰⁹ Britannica, "Ida B. Wells-Barnett", 14.03.2023. <https://www.britannica.com/biography/Ida-B-Wells-Barnett>.

¹¹⁰ History.com, "W.E.B. Du Bois", 15.10.2022. https://www.history.com/topics/black-history/w-e-b-du-bois?li_source=LI&li_medium=m2m-rcw-history

¹¹¹ Du Bois, *The Souls of Black Folk*, for referanse

¹¹² Du Bois, *Black Reconstruction in America*, for referanse.

¹¹³ History.com, "W.E.B. Du Bois", 15.10.2022. https://www.history.com/topics/black-history/w-e-b-du-bois?li_source=LI&li_medium=m2m-rcw-history

blant annet var den første afro-amerikaneren i USA til å få en doktorgrad fra Harvard¹¹⁴. Du Bois var ekstremt lærd på sitt felt, og ønsket å bruke sin kunnskap til å hjelpe den afro-amerikanske befolkningen til å få de rettighetene de ble lovet.¹¹⁵ Historiker Clint Smith, likt som Du Bois, er en afro-amerikanske mann med doktorgrad fra Harvard. Han har påpekt i intervjuer hvor mye Du Bois hadde å si for å bane veien for den afro-amerikanske befolkningens akademiske framgang, deriblant hans egen, siden han fant mye inspirasjon i Du Bois arbeid.

I denne oppgaven har Du Bois fungert som både en primær kilde og som en sekundær kilde. Jeg velger å fokusere på Du Bois, fordi jeg mener han gir det mest helhetlige akademiske tilskuddet til denne tidlige Jim Crow perioden, Du Bois kommer med dype analyser av problematikken som afro-amerikanere opplevde og feilene som ble gjort av rettssystemet og av politikerne.¹¹⁶ Du Bois publikasjoner er noen av de viktigste primære kildene for å forske på hvordan perioden etter borgerkrigen ble opplevd for afro-amerikanerne. Så hvorfor kaller jeg han primær og sekundær kilde? Dette kommer av at Du Bois levde gjennom denne tiden, og kan derfor skrive med personlig erfaring om denne tiden, noe som gir han ekstremt mye etos. Samtidig så skriver Du Bois noen år etter hendelsene han skriver om skjedde, dermed er Du Bois som kilde ett slags paradoks. Sann sett er en som Ida Wells mer primær kilde, da hun publiserer sine statistikker med en gang, for så senere å gjøre de om til bøker. Men hun velger å studere kun ett aspekt, da volden, Du Bois gir dermed en mer helhetlig oversikt over denne perioden. Derfor er Du Bois både vitne og historiker i denne sammenhengen.

Du Bois gir oss også flere statistikker som setter denne perioden mer i perspektiv, vi kan se på statistikken over antall afro-amerikanere i USA. Ifølge han var 10% av befolkningen i 1700 afro-amerikanere, 22% i 1750, 18,9% i 1800 og 11,6% i 1900.¹¹⁷ Som vi kan se fra disse tallene, så anslår Du Bois at omtrentlig 12% av befolkningen var afro-amerikanere ved inngangen til 1900-tallet.¹¹⁸ Dette antallet kan brukes som en forklaring på hvordan afro-amerikanere ble overkjørt i enkelte tilfeller, da hvite utgjorde en større del av befolkningen enn afro-amerikanere. Hvis vi analyserer boken til Du Bois: *Black Reconstruction*, så ser vi

---

¹¹⁴ History.com, "W.E.B. Du Bois", 15.10.2022. https://www.history.com/topics/black-history/w-e-b-du-bois?li_source=LI&li_medium=m2m-rcw-history

¹¹⁵ History.com, "W.E.B. Du Bois", 15.10.2022. https://www.history.com/topics/black-history/w-e-b-du-bois?li_source=LI&li_medium=m2m-rcw-history

¹¹⁶ Du Bois, *Black Reconstruction in America*, her er det tiltenkt boka som helhet, da Du Bois bruker hele boka på å illustrere problematikken afro-amerikanere opplevd, og de forskjellige institusjonene som sviktet dem.

¹¹⁷ Du Bois, *Black Reconstruction in America*, s. 3

¹¹⁸ Du Bois, *Black Reconstruction in America*, s. 3

tydelig en, ikke overraskende, bitterhet fra Du Bois.¹¹⁹ Allerede i starten av boka tar Du Bois opp det han føler er hykleri fra det amerikanske samfunnet, han nevner blant annet at 4 juli¹²⁰ bare er en påminnelse for den afro-amerikanske befolkningen om urettferdigheten de føler.¹²¹ Du Bois mener at for en afro-amerikaner er 4 juli bare svindel, dette mener han fordi denne dagen skal feire frihet, likhet og demokrati, men det eneste den representerer for de afro-amerikanske er undertrykkelse, urettferdighet, utnyttelse og ulikhet, dette begrunner han i at flere av de som satt opp USA (grunnlovsfedrene) var slaveeiere.¹²²

Totalt sett er det vanskelig å komme med noen definitiv definisjon på historiografien til Jim Crow samfunnet, da den endrer seg utefra hvem som skriver og hva man velger å fokusere på. Om man velger å se på aktualitet med det moderne samfunnet som den nye retningen gjør. Eller om man skal studere spesifikke hendelser som definerte perioden som f.eks. lynsjinger eller segregeringspolitikk. Her dukker det opp også nye spørsmål, som om hvem man skal følge, nyere historikere eller kildene til f.eks. Ida Wells og Du Bois. Ett studie av Du Bois blir fort ett studie av sosiale forhold, mens ett studie av f.eks. en historiker som Leslie Tischauser blir mer rettet mot den juridiske og samfunnspolitiske siden av perioden.¹²³ For min studie har jeg lenet meg mer på det gamle ortodokse historiografiske studiet av Jim Crow, men jeg har også forsøkt å inkludere sosiale historiske elementer, da særlig med bruk av Du Bois som kilde. Men min oppgave er mer rettet mot Høyesteretts rolle, den vil derfor naturligvis bli mer påvirket av politiske og juridiske faktorer enn sosiale faktorer. Men jeg tenker at denne oppgaven har en aktualitet for dagens USA, noe jeg ønsker å utfylle mer i konklusjonen. Jeg velger å lene meg på det Eric Foner påpeker, om at det er en helt klar tilknytning til hva som skjedde i denne perioden i amerikansk historie, og problematikk USA sliter med i dag.¹²⁴

1.4 Avgrensinger.

Med en oppgave som skal omhandle Jim Crow, som totalt var en periode som varte i omtrent 80 år, med mulighet for enda større omfang om man regner med det som ledet opp til Jim

---

¹¹⁹ Du Bois, *Black Reconstruction in America*, her er det også snakk om en analyse av boka som helhet, tonen Du Bois kommer med er flere ganger en tone av svik fra politikere og rettsvesen. Men vi kan se ett eksempel på denne holdningen om å bli forlatt på s. 695-696.

¹²⁰ USAs nasjonaldag

¹²¹ Du Bois, *Black Reconstruction in America*, s. 14

¹²² Du Bois, *Black Reconstruction in America*, s. 4

¹²³ Leslie V. Tischauser, *Jim Crow laws* (Westport, Connecticut: Greenwood Press, 2012). Her vil jeg spesifikt henvise til kapittel 2 som starter på side 40 og varer til s. 58.

¹²⁴ Foner, *Reconstruction: America's Unfinished Revolution, 1863-1877*, Epilogen fra side 602.

Crow (Reconstruction, Borgerkrigen og slavesamfunnet), så er det lett å ende opp med en enorm stor oppgave, derfor skal denne oppgaven gjøre noen klare avgrensinger. Denne oppgaven skal primært holde seg fra Reconstruction og opp til *Plessy v. Ferguson* i 1896, oppgavens tidsavgrensning blir derfor 1865-1896. Dette høres kanskje fremdeles ut som en lang periode, men denne oppgaven kommer ikke til å dekke alle aspekter av Reconstruction og Jim Crow, men heller analysere som tidligere nevnt, de viktigste aspekter og primært Høyesteretts rolle. Oppgaven kan primært deles opp i to hoveddeler, den litt større delen omhandler de politiske og juridiske årsakene til Jim Crow samfunnet. Den litt mindre delen omhandler litt andre sosiologiske årsaker til hvorfor Jim Crow kunne skje.

Når oppgaven skal handle om Jim Crow-lovene, så kan man spørre seg til hvorfor jeg velger å rette mitt fokus mot det som leder opp til disse lovene, da man kan teknisk sett si at Jim Crow-tiden ikke startet før *Plessy v. Ferguson* dømmingen og *Separate but Equal*¹²⁵ ble en etablert realitet.¹²⁶ Jeg kan forstå denne argumentasjonen, men jeg mener at det er kritisk å forstå hva som spesifikt ledet opp til Jim Crow etableringen. Oppgaven skal i prinsippet ikke handle om selve Jim Crow tiden (altså etter 1896) da dette er ett tema best representert med de velkjente sakene til Rosa Parks og Martin Luther King Jr. Derfor skal denne oppgaven heller ta for seg hva som ledet opp til denne kampen. Jeg vil også argumentere for at Jim Crow-tiden startet mye tidligere, og denne argumentasjonen tar jeg fra poenget historiker C. Van Woodward bringer frem i sin bok, *The Strange Career of Jim Crow*. I denne boken bruker Van Woodward blant annet begrepet «Jim Crowism» for å beskrive fenomenet som var Jim Crow.¹²⁷ Van Woodward har en interessant setning på s. 102 i boken, sitat: «Right here it is well to admit, and even emphasize, **that laws are not an adequate index of the extent and prevalence of segregation and discriminatory practices in the South.** The practices often anticipated and sometimes exceeded the laws. It may be confidently assumed – and it could be verified by present observation – that there is more Jim Crowism practiced in the South than there are Jim Crow laws on the books».¹²⁸ Her påpeker Woodward at Jim Crow ikke bare gjelder lovene, men at praktiseringen omfattet mye mer, han trekker dette

---

¹²⁵ *Separate but Equal* var betegnelsen gitt til dommen fra Høyesterett etter *Plessy v. Ferguson* rettsaken i 1896. Denne doktrinen gikk ut på at Høyesterett dømte at segregering av rasene var tillatt så lenge begge hadde tilgang på lik kvalitet av tilbud. Denne ble først tiltenkt jernbane vogner, men utvidet seg raskt til å gjelde generelt offentlige tilbud som vannfontener, toaletter, restauranter og teater.

¹²⁶ Supreme Court of the United States, No. 210, October Term, 1895. *Plessy v. Ferguson* (1896). Hentet fra US National Archives.

¹²⁷ Woodward & Mcfeely, *The strange career of Jim Crow*, s. 101.

¹²⁸ Woodward & Mcfeely, *The strange career of Jim Crow*, s. 102.

videre i boka med å argumentere, med bakgrunn i hva han påpekte i sitatet, at Jim Crowism hadde vært ett fenomen i en eller annen form i USA helt siden de første slavene ankom Jamestown i 1619.¹²⁹ Med poenget til Van Woodward, kan man argumentere for at det som skjedde i perioden fra Borgerkrigens slutt og til *Plessy v. Ferguson*, var Jim Crow, bare den uoffisielle formen for Jim Crow, med lynsjinger, Black Codes, *convict leasing* og generelt ett samfunn med ønske om ett hvitt hegemoni.¹³⁰ Med dette i tankene kan man forhåpentligvis se min argumentasjon til hvorfor perioden fra Borgerkrigens slutt til *Plessy v. Ferguson* er både viktig og relevant.

1.5 Teori og metode.

Metodikken brukt i denne oppgaven har minnet mer om kvalitativ metode i form av innsamlingen av den relevante informasjonen. Dette valget er gjort bevisst fordi jeg mener med ett relativt stort spørsmål som jeg har, så er det den beste måten for å få den relevante kunnskapen nødvendig til å gå i dybden på forståelsen av dette temaet. Altså jeg ønsker som bakgrunn i fagkompetansen til oppgaven min, å ha en bred forståelse av: Hvordan, til tross for endring av slaveriet, kunne Jim Crow lovene få plass i det amerikanske samfunnet? Og hvor relevant var Høyesterett og spesifikt den 14 amendement i dette?¹³¹ For å oppnå disse svarene tenker jeg at denne kvalitative metoden er mest hjelpsom i min innsamling av relevant fakta til min egen forskning, da dette vil gi kilder som går mer detaljert inn på temaet, og fra det kan jeg spisse meg inn på temaer som den 14 amendement og Høyesterett. Når det kommer til skrivingen av oppgaven, og hvordan jeg vil fremlegge min forskning, så ønsker jeg å bruke en narrativ metode hvor jeg gjenforteller de faktorene som jeg mener er relevante for å besvare forskningsspørsmålet mitt. Og som utvidelse på det, komme med en analyse på hvorfor jeg mener disse er relevante. Jeg vil prøve å gi detaljerte kontekster med en tilsvarende analyse. Jeg ønsker å balansere det med en jevn fordeling av primære og sekundære kilder, dette gjør jeg fordi jeg mener at de primære kildene er viktige da de gir ett meget godt bilde på hva som faktisk skjedde og hvordan det påvirket de som faktisk levde gjennom det. De sekundære kilder er også ekstremt viktig, da de gir nyanser og ett mer bredt bilde på hva de primære

---

¹²⁹ Woodward & Mcfeely, *The strange career of Jim Crow*, s. 103.

¹³⁰ Woodward & Mcfeely, *The strange career of Jim Crow*, s. 102-106.

¹³¹ Foner, *Reconstruction: America's Unfinished Revolution, 1863-1877*, s. 271-280.

kildene sier og setter dem opp bra mot den generelle historien. Derfor ønsker jeg en god balanse mellom primære og sekundære kilder.

Når det kommer til teori, så basere jeg mye av denne oppgaven på at man kan tegne en direkte linje mellom Høyesteretts beslutninger både under og etter Reconstruction, og på dannelsen av Jim Crow lovene.¹³² Min teori er derfor at Høyesterett spilte den mest sentrale rollen i denne etableringen, dette baserer jeg på det faktum at Høyesterett fikk etter hvert en avgjørende rolle i håndteringen av afro-amerikanske rettigheter, noe de valgte av forskjellige årsaker, å underbygge. Denne ideen har jeg fått fra korrespondanse med professor Steven Reich¹³³ og fra å lese det historikere som Eric Foner mener om temaet.¹³⁴ Høyesterett er viktig fordi de ga legitimitet til de som ønsket å danne ett segregert samfunn, dette gjorde de med å dømme i deres favør gang etter gang. Hadde Høyesterett dømt etter hvordan de som skrev den 14. amendement mente at den skulle bli tolket¹³⁵, så kunne de potensielt begrenset eller stoppet dette segregeringssamfunnet ved å ikke gi disse lovene juridisk legitimering. Man kan spørre seg hva som hadde skjedd om Høyesterett hadde slått ned på disse forsøkene på å fjerne afro-amerikanske rettigheter. Basert på historiografien og primære kilder, analyserer jeg at det kunne gitt føderale kanaler mer trygghet til å bruke makt for å stanse mye av denne urettferdigheten, men det blir bare hypotetisk spekulering. Poenget er at Høyesterett hadde en like sentral rolle i etableringen av Jim Crow samfunnet, som de sørlige aktørene som lagde disse lovene hadde.

Så min metode er dermed kvalitativ og narrativ. Og analysen i denne oppgaven er at Høyesterett spilte en svært sentral rolle i etableringen av Jim Crow samfunnet, der 14. amendements håndtering er den aller mest utslagsgivende.

1.6 Litteratur utvalg.

Her er en kort oversikt over hvorfor jeg valgte den litteraturen/kildene jeg har valgt, og hvordan jeg har valgt å vektlegge de primære og sekundære kildene. Jeg kommer ikke til å presentere alle kildene mine i detalj, men heller gi en kort forklaring på hvorfor jeg tok de

---

¹³² Da det er her de avgjørende rettsakene for etableringen av et institusjonalisert segregeringssamfunn, finner steder.

¹³³ Professor på James Madison University.

¹³⁴ Foner, *The Supreme Court and the History of Reconstruction*, s. 1585-1606.

¹³⁵ Dette var noe de som faktisk skrev amendementene sa, da de mente at Høyesterett tolket ordleggingen feil.

valgene jeg gjorde, og hva jeg mener kildene bidrar med, og hvordan jeg valgte å studere og tolke dem.

De primære kildene består stort sett av statlige kilder i form av rettsaker behandlet, lover gitt av Kongressen og de tre Reconstruction amendementene (13, 14 og 15).¹³⁶ Sammen med disse har jeg også brukt litteratur skrevet av historiske personer som levde under denne tiden og som derfor skrev om hva som skjedde i deres nåtid eller nære fortid, dette inkluderer blant annet forfattere som W.E.B. Du Bois, Ida B. Wells, George Washington Cable og Booker T. Washington. Så hvorfor valgte jeg akkurat disse primære kildene? De statlige primære kildene er selvforklarende, da dette er den originale formuleringen av de forskjellige historiske hendelsene jeg bruker i oppgaven. F.eks. *Plessy v. Ferguson* saken er ett sentral punkt i historien om Jim Crow, derav er det naturlig at jeg tar i bruk den originale rettsaken gitt av Høyesterett fra 1896, og får studert den formuleringen som ble gitt den gang. Når det kommer til de personene jeg valgte å fokusere på, så er dette alle personer som var svært sentrale på denne tidlige Jim Crow tiden, som alle bidrar på hver sin måte til forståelsen av den og kampen mot dette systemet. F.eks. Ida Wells gir en oversikt over terroren i sør ved å presentere statistikk over lynsjinger.¹³⁷ Du Bois gir en akademisk analyse av spesielt Reconstruction med hans enorme verk *Black Reconstruction*.¹³⁸ George Washington Cable, som var en hvit sørstats mann som var imot Jim Crow og segregering.¹³⁹ Cable gikk imot filosofien til *Redeemers*¹⁴⁰, og Cable mente at det kunne verken være fri eller ærlige regjeringer om ikke alle borgere, afro-amerikanere og hvite, hadde sikre rettigheter.¹⁴¹ Cable gir oss ett nærere syn på sørstatens posisjon da han selv var fra sør og kjempet for konføderasjonen under borgerkrigen, men Cable endret synet sitt og gjennom en rekke verk viste sin misnøye med Jim Crow samfunnet.¹⁴²

Når det gjelder de sekundære kildene, så er disse til stede for å gi meg mer kontekst og ett dypere studie av den helhetlige situasjonen. Listen på forfattere her er lang, men for å dra

---

¹³⁶ Av disse finner vi Civil Rights Act fra 1875, *Plessy v. Ferguson* rettsaken fra 1896, *Slaughterhouse* rettsaken fra 1873, Civil Rights Cases fra 1883, *United States v. Cruikshank* rettsaken fra 1875, Amnesty Act fra 1872, Pig Law fra 1876, *United States v. Harris* fra 1883, *United States v. Reese* fra 1875, Louisville, New Orleans & Texas Ry. Co. v. Mississippi fra 1890, *Hall v. DeCuir* fra 1877 og president Andrew Johnsons amnesty proclamaion fra 1865.

¹³⁷ Ida B. Wells, *The Red Record* (Mississippi: Ida B. Wells, 1895). Denne statistikken finner vi i kapittel 2.

¹³⁸ Du Bois, *Black Reconstruction in America*, her er det tiltenkt boken som helhet.

¹³⁹ Britannica, "George W. Cable", 27.01.2023. <https://www.britannica.com/biography/George-W-Cable>.

¹⁴⁰ De som ønsket å ta tilbake sørstatene etter Borgerkrigen, disse ble kalt redeemere.

¹⁴¹ Britannica, "George W. Cable", 27.01.2023. <https://www.britannica.com/biography/George-W-Cable>.

¹⁴² Britannica, "George W. Cable", 27.01.2023. <https://www.britannica.com/biography/George-W-Cable>.

frem noen eksempler så har jeg f.eks. brukt C. Van Woodward.¹⁴³ Van Woodward bidrar med en stor autoritet innenfor temaet om Jim Crow, da han har noen meget analytisk gode tekster på temaet. Dette er noe blant annet Eric Foner har påpekt, og Foner er også en annen forfatter jeg har brukt mye. Jeg har også tatt i bruk akademikere som Henry Louis Gates Jr., Stephen Robinson, Clint Smith og Leslie V. Tischauer, alle disse har sterke akademiske bidrag til temaet om både Black History og Jim Crow lovene. Jeg har prøvd å samle en rekke forskjellige faglitterære bidrag for å få lese så mange synspunkter som mulig, slik at jeg kan danne ett mer helhetlig blick over temaene jeg skriver om. Jeg har også benyttet meg en del av vitenskapelige artikler, en del fra de samme akademikerne.

---

¹⁴³ C Van Woodward (1908-1999) var en prisvinnende historiker og forfatter, mest kjent for sitt arbeid innenfor Jim Crow tematikken.

2 Kapittel 2, Tidligere historie og Reconstruction:

2.1 Hvem var Jim Crow?

Dette kapittelet skal definere elementene som resulterte i dannelsen av Jim Crow samfunnet.¹⁴⁴ Den viktigste betegnelsen her er naturligvis Jim Crow. Hva var Jim Crow? Hvor kom denne betegnelsen fra? Hvilke betydninger hadde den? Og hvordan så en Jim Crow-lov ut? Jim Crow kan oppfattes som ett litt merkelig navn tildelt til hundrevis av lover og en hel tids-epoke i amerikansk historie som etter tradisjonelt syn varte fra 1896-1965.¹⁴⁵ Terminologien «Jim Crow» er nærmest enestående knyttet til segregering i historisk kontekst, så hvor kom den fra?

Jim Crow lovene fikk sitt navn fra ett sang og danse stykke fra 1828 kalt «*Jump Jim Crow*».¹⁴⁶ Forfatteren er ukjent, det var trolig en eks-slave som originalt sang den, men sangen ble kjent gjennom Thomas Dartmouth 'Daddy' Rice¹⁴⁷ fremførelse i 1832.¹⁴⁸ Ifølge Rice selv, så hørte han sangen fra en eldre afro-amerikansk mann, og fra dette dannet han dette musikal nummeret.¹⁴⁹ Rice som en hvit mann, fremførte dette stykket utkledd som en afro-amerikansk mann. Historiker og grunnlegger av *Jim Crow Museum of Racism Memorabilia* i Grand Rapids, Michigan, Dr. David Pilgrim påpeker at Rice sin opptrend var ett tidlig tilfelle av *black face*. *Black face* betegnes som når f.eks. en hvit person kler seg ut som en afro-amerikansk person, vanlig metode var å sote til ansiktet sitt. Dette er knyttet til rasisme og kulturell misbruk i dag, men det var høyst populært og utbredt blant hvite amerikanere på 18- og 1900-tallet i USA. Afro-amerikanske skuespillere deltok også i *black face* med å gjøre seg enda mørkere, da dette var ofte deres eneste mulighet til å opptre for ett

---

¹⁴⁴ Betegnelsen på det segregerte samfunnet i USA fra ca. 1896 til 1965.

¹⁴⁵ Nøyaktig hvilken tidsperiode Jim Crow var i er vanskelig å definere, ettersom det varierer fra hva man betegner som startpunkt og sluttpunkt. Det kan argumenteres at slavesamfunnet var en form for Jim Crow, da det var slave-lover rettet mot afro-amerikanere som fortalte dem hva de kunne og ikke kunne gjøre. Man kan også betegne 1868, året da den 14 amendement kom i effekt som startpunkt grunnet at dette var året afro-amerikanere ble betegnet som borgere. Eller man kan regne Plessy v. Ferguson i 1896 som startpunkt. Sluttpunkt kan variere fra tradisjonell Jim Crow historiografi og ny Jim Crow historiografi. Man kan betegne 1965 Civil Rights Act som sluttpunkt eller argumentere for at det fremdeles er Jim Crow i dagens USA. Men oftest blir 1896 til 1965 brukt, men som denne oppgaven vil prøve å illustrere, så var perioden før 1896 også meget relevant i dens start.

¹⁴⁶ Pilgrim, David. *Who was Jim Crow*. Ferris State University. Sept. 2000 Edited 2012. Hentet 15.3.2023.

¹⁴⁷ Thomas Dartmouth Rice 1808-1860, var en skueskinner og dramatiker fra New York.

¹⁴⁸ Pilgrim, David. *Who was Jim Crow*. Ferris State University. Sept. 2000, Second Edition, Edited 2012. Hentet 15.2.2023.

¹⁴⁹ Pilgrim, David. *Who was Jim Crow*. Ferris State University. Sept. 2000, Second Edition, Edited 2012. Hentet 15.2.2023.

hvit publikum.¹⁵⁰ Dette var ikke unikt med Rice sin fremførelse, afro-amerikanere hadde i lang tid i dette slavesamfunnet blitt brukt i humoristiske setninger, på deres bekostning.¹⁵¹ Det *Jump Jim Crow* bidro til var den videre normalisering av ideologien om at afro-amerikanere var en mindreverdige rase.¹⁵² Dette er fordi karakteren Jim Crow, var en karakterer fremstilt med mindre flatterende karaktertrekk, Jim Crow var en afro-amerikansk mann som ble framstilt som lat, treg og dum, men også uskyldig og enkel, som ett barn.¹⁵³ Vi kan se noe av dette i måten karakteren Jim Crow snakker på, for å fremstille dette kan vi analysere ett utdrag av det som er den avsluttende strofen på hvert av de fem versene i sangen *Jump Jim Crow*: «Weel about and turn about and do jis so, Eb'ry time I weel about and jump Jim Crow».¹⁵⁴ Som vi ser her så snakker karakteren Jim Crow på en veldig tilbakelemt og nesten uforståelig måte, noe som styrker dette bilde av Jim Crow som en lat karakter, da han f.eks. sier «Eb'ry time» fremfor «Every time», dette kan også nesten minne om en talefeil ett barn ville ha gjort. Som sagt, dette var ikke eksklusivt for karakteren til Rice, dette var slik afro-amerikanske karakterer ofte ble fremstilt.

Så hvordan kan denne sangen knyttes til de senere lovene? En måte å knytte disse sammen på, er med å se på intensjonen bak begge, *Jim Crow*-sangen var en sang negativt ladet i sin fremstilling av afro-amerikanere. De senere lovene var negativt ladet mot afro-amerikanere, da det var denne gruppen lovene primært skulle treffe. Og hvem var sangen og lovene egt. til fordel for? Sangen skulle underholde hvite amerikanere, og lovene skulle holde hvite amerikanere «trygge». Terminologien *Jim Crow* ble knyttet til afro-amerikanere grunnet Rice sin opptreden, men i form av ett negativt ladet ord. Dette var ikke det groveste kallenavnet av afro-amerikanere, men det var en subtil måte å betegne afro-amerikanere i negativ form. Dermed var det naturlig å gi disse lovene, som tydelig var ment for å svekke afro-amerikanere, betegnelsen *Jim Crow*.¹⁵⁵ Men en ekstra faktor med disse lovene var at de skulle passe på afro-amerikanerne, siden det etter den hvite oppfatningen, så kunne ikke afro-amerikanere passe på seg selv da de var for enkle og dumme til å ta vare på seg selv, likt som

---

¹⁵⁰ Pilgrim, David. *Who was Jim Crow*. Ferris State University. Sept. 2000, Second Edition, Edited 2012. Hentet 15.2.2023.

¹⁵¹ Pilgrim, David. *Who was Jim Crow*. Ferris State University. Sept. 2000, Second Edition, Edited 2012. Hentet 15.2.2023.

¹⁵² Britannica, "Thomas Dartmouth Rice", 15.09.2022. <https://www.britannica.com/biography/Thomas-Dartmouth-Rice>.

¹⁵³ Pilgrim, David. *Who was Jim Crow*. Ferris State University. Sept., 2000 Edited 2012. Hentet 15.3.2023.

¹⁵⁴ Utdraget er hentet 24.01.2023 fra nettsiden Musicals101.com. <https://www.musicals101.com/jimcrow.htm>

¹⁵⁵ Britannica, "What Is the Origin of the Term 'Jim Crow'?" av Jeff Wallenfeldt, 16.10.2022. <https://www.britannica.com/story/what-is-the-origin-of-the-term-jim-crow>

karakteren Jim Crow.¹⁵⁶ Dermed var synet blant enkelte av hvite, at segregering og kontrollering av afro-amerikanere var et ansvarsfullt tiltak, som skulle hjelpe afro-amerikanere.¹⁵⁷

Dette bilde av afro-amerikanere som Jim Crow lagde, ble under Jim Crow-tiden, brukt til stor effekt gjennom rasistiske stereotyper og kommersielle produkter. Dette er noe som skal beskrives i mer detalj senere i oppgaven, men ett av de mest kjente eksemplene på dette var *Aunt Jemima*.¹⁵⁸ *Aunt Jemima* ble oppdaget av forretningsentreprenør Christopher Rutt i 1889. Rutt og hans forretningspartner Charles Underwood hadde året før prøvd og feilet på å markedsføre deres pannekakeblanding som produkt.¹⁵⁹ Problemet var at deres hvite pose ikke skilte seg ut, men da Rutt så ett minstrel¹⁶⁰ show i 1889, oppdaget han frontfiguren han kunne bruke til produktet sitt. En hvit skuespiller var i drag og *black face* som en mørk dame kalt *Aunt Jemima*.¹⁶¹ *Aunt Jemima* ble fort frontfiguren på pannekakeblandingen, da de kunne sende budskapet om at «denne blandingen er så lett å bruke, at det føles som din tidligere tjener serverer den for deg», her var budskapet av *Aunt Jemima* var som en slave.¹⁶² Dette budskapet traff veldig godt blant det hvite publikumet i sørstatene, og produktet ble ett kjent og kjært produkt i amerikanske hjem. Figuren *Aunt Jemima* var ett populært amerikansk produkt helt frem til 2021, da det ble fjernet grunnet dens rasistiske bakgrunn og budskap.¹⁶³ Denne normaliseringen av rasistiske avbildninger og holdninger er ett tydelig eksempel på arven etter Jim Crow.

Stereotyper av afro-amerikanere var en uheldig konsekvens av denne ideologien som Jim Crow og minstrel show representerte. Afro-amerikanere ble ofte fremstilt som dumme, late og barnslige, men også som farlige. Og denne stereotypen om at de var farlige var ett argument for nødvendigheten til Jim Crow lovene, de måtte være på plass for å beskytte den hvite befolkningen. Afro-amerikanere kunne ofte bli framstilt som voldtektsmenn som skulle ta

---

¹⁵⁶ Britannica, "What Is the Origin of the Term "Jim Crow"?" av Jeff Wallenfeldt, 16.10.2022.

<https://www.britannica.com/story/what-is-the-origin-of-the-term-jim-crow>

¹⁵⁷ Dette er noe Eric Foner har bemerket på flere av hans Columbia University leksjoner. Det er viktig å påpeke at dette ikke gjaldt samtlige hvite, men for en majoritet ble segregering sett på som ett nødvendig tiltak både for afro-amerikanere og hvite amerikaneres sikkerhet.

¹⁵⁸ Brian Behnken & Gregory Smithers, *Racism in American Popular Media: From Aunt Jemima to the Frito Bandito* (Santa Barbara, California: ABC-CLIO, 2015). s. 23.

¹⁵⁹ Behnken & Smithers, *Racism in American Popular Media*, s. 23

¹⁶⁰ Minstrel var show som var like i karakter som Rice sitt Jim Crow show. Dette vil si show der ofte *black face* ble benyttet av hvite og afro-amerikanske skuespillere.

¹⁶¹ Behnken & Smithers, *Racism in American Popular Media*, s. 23

¹⁶² Behnken & Smithers, *Racism in American Popular Media*, s. 23

¹⁶³ Behnken & Smithers, *Racism in American Popular Media*, s. 23

«deres koner og døtre», noe man ser i en av åpningsscenerne i D.W. Griffith 1915 film: *Birth of a Nation*. Her prøver en afro-amerikansk mann (spilt av en hvit skuespiller) å voldta en hvit dame.¹⁶⁴ Denne illustreringen i *Birth of a Nation* er noe historiker Eric Foner mener er ett tydelig tegn på hvilken historiografi som ble brukt på denne tiden om afro-amerikanere, da de ble fremstilt som overgriperne, fremfor de som ble overgrepet.¹⁶⁵ Eric Foner har argumentert for at noe av målet med Jim Crow lovene var å ivareta strukturene fra slavesamfunnet og *White Supremacy*.¹⁶⁶ Historiker C. Van Woodward har poengtert blant annet i boken hans, *The Strange Career of Jim Crow* at de tidligere konføderasjon statene fra Borgerkrigen argumenterte for at hvite måtte beskyttes fra afro-amerikanerne, og at dette var ett grunnlag for å utestenge de fra det politiske livet.¹⁶⁷

Denne tesen blir videre styrket med Leslie V. Tischauser. Han skriver om denne logikken fra konføderasjons statene allerede i introduksjons kapittelet i hans 2012 bok *Jim Crow Laws*.¹⁶⁸ Tischauser skriver at hvite rasisters logikk var at afro-amerikanere ikke var mennesker, men heller nærmere gorillaer, de kunne ikke stoles på og at de ville skape kaos.¹⁶⁹ Denne ideologi om at afro-amerikanere på en måte var biologisk underliggende var ikke noen ny ide, selv grunnlovsfaren og mannen bak utsagnet «All, men are created equal», Thomas Jefferson, eide slaver og oppfattet ikke afro-amerikanere som like hvite amerikanere. Så denne ideologien lå allerede dypt i mange deler av USA. Noe som åpner opp ett interessant spørsmål, hva betyr det å være rasist? Som historiker Clint Smith tar opp i forbindelse med hans 2021 bok *How the word is passed*, så var Jefferson en brilliant politiker og akademiker, men samtidig en stor rasist.¹⁷⁰ Så rasisme, ifølge Smith, kan åpenbart ikke ha noe med intellekt å gjøre, eller kjennskap til historien, da en mann som Jefferson var en ekstremt belest mann.¹⁷¹ Så hva gjør en til en rasist? En konkret betegnelse er at man anser en rase (gjerne sin egen) mer overlegen

---

¹⁶⁴ Britannica, "The Birth of a Nation", av Dick Lehr og Lee Pfeiffer, 15.11.2022, <https://www.britannica.com/topic/The-Birth-of-a-Nation>. Accessed 13 December 2022.

¹⁶⁵ Jeg vil komme videre inn på Birth of a Nation i ett senere kapittel om stereotyper, men filmen var ekstremt rasistisk ladet, og den var nært knyttet til denne negative historie fremvisningen av afro-amerikanere.

¹⁶⁶ White Supremacy er ideologien om at hvite er biologisk sett bedre enn afro-amerikanere, og derfor er de overleggende også i alle andre aspekter i livet. Dette var blant annet grunnideologien til mange av de som kjempet for konføderasjonen, men også til sentrale menn i amerikanske historie som Thomas Jefferson.

¹⁶⁷ Woodward & Mcfeely, *The strange career of Jim Crow*, Dette er basert på kapittel 1, hvor Van Woodward skriver om beskyttelsen slavesamfunnet ga hvite amerikanere.

¹⁶⁸ Tischauser, *Jim Crow laws*, s. Introduksjonen s. 3

¹⁶⁹ Tischauser, *Jim Crow laws*, s. 9

¹⁷⁰ Smith, *How the Word Is Passed*, dette er en problematikk Smith skriver under hans Monticello Plantation kapittel, men en side som illustrerer problematikken med Jefferson godt er side 27-28.

¹⁷¹ Library of Congress startet faktisk som en donasjon fra Jefferson, da det var hans boksamling som utgjorde hele biblioteket til Kongressen.

andre raser, og at man mener at mennesker kan deles inn i grupperinger nettopp basert på sin rase.¹⁷² En analyse av dette filosofiske spørsmålet er at rasisme er mye basert på usikkerhet om seg selv og frykt for det ukjente, samt mye arv. Denne tesen er noe Smith også konkluderer med, han påpeker at man blir ikke født rasist, men lært opp til det.¹⁷³ Dette faller nok under kategorien av folk som Jefferson, som vokste opp med å eie hundrevis av slaver. Når det kommer til befolkningen under denne perioden fra 1865-1900, så var dette en blanding av de som vokste opp under slavetiden, og de som fryktet hvilken konsekvens en blanding med afro-amerikanere hadde å si for deres samfunn. Det var en generell usikkerhet over det faktumet at deres samfunn nå endret seg så drastisk.

Som Tischauser påpeker så var slaveriet en slags måte for den hvite befolkningen som fryktet afro-amerikanerne, å kontrollere disse på. Men da slaveriet ble avsluttet i 1865 med den 13. amendement¹⁷⁴, så mistet denne hvite befolkningen den beskyttelsen.¹⁷⁵ Denne frykten gikk, som vi har sett, blant annet utpå at de ville drepe og voldta hvite kvinner. De kunne ikke begrense dem til plantasjen lenger, men de kunne stoppe dem fra å noensinne oppleve likeverd, med separasjon, fengselsstraffer og trusselen om vold med blant annet Lynch-mobber.¹⁷⁶ Jim Crow lovene fikk overleve grunnet denne ideologien og det faktum av Høyesterett støttet dem gjennom hele livsperioden til Jim Crow lovene. Jim Crows grunnlag var altså som blant annet Tischauser nevner, grunnet i ideologi, og den fikk sin juridiske støtte grunnet en følelse av suverenitet og behov for kontroll. Filmer som *Birth of a Nation* var med på å normalisere denne ideologien gjennom media, og ble en form for hvit-rasistisk suverenitetspropaganda. Med analysen av begrepet Jim Crows opphav og mulige betydninger gjennomgått, vil det nå vises noen eksempler på Jim Crow lover. Spesifikt lover som kan tolkes til å bryte med innholdet i den 14. amendement, som skulle garantere afro-amerikanere likeverd og rettigheter.¹⁷⁷

---

¹⁷² Britannica, "racism", av Audrey Smedley, 15.4.2023. <https://www.britannica.com/topic/racism>.

¹⁷³ Smith, *How the Word Is Passed*, Smith tolking kan man finne i epilogen fra s. 270. Dette er også noe Smith har snakket om i forskjellige samtaler i forbindelse med bok-lanseringen.

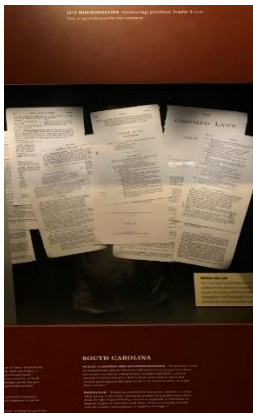
¹⁷⁴ Amendement er ett tilskudd til konstitusjonen, under såkalte Bill of Rights. Dette er lover og rettigheter som er grunnlovsknyttet.

¹⁷⁵ Tischauser, *Jim Crow laws*, s. 11.

¹⁷⁶ Lynch mobber var hvite terrorister som angrep afro-amerikanere, oftest skjedde dette med ett besøk om natten. Måten afro-amerikanere ble behandlet bestod gjerne av kastrering, henrettelse gjennom skytning og oftest at offeret ble hengt fra et tre. Offeret var gjerne en som ble beskyldt av hvite for å prøve seg på en hvit jente, men andre årsaker kunne være så lite som å ha en suksessfull butikk eller være for nære hvite strøk i byen.

¹⁷⁷ Disse eksemplene er hentet fra Leslie Tischauser sin bok og fra National Museum of African American History and Culture i Washington DC, 1400 Constitution Ave. NW, Washington, DC 20560, USA. Bildene der er tatt i avdelingen kalt «Jim Crow» i museet med mitt eget kamera.

- En lov fra Georgia gjorde det ulovlig for ett hvitt baseball lag å spille på noen bane eller åpen plass som var nærmere enn 2 kvartaler unna en lekeplass/park dedikert til afro-amerikanere.¹⁷⁸
- En annen lov fra Georgia gjorde det ulovlig å begrave afro-amerikanere på en del av kirkegården dedikert til hvite amerikanere.¹⁷⁹
- I Louisiana var det påbudt på alle forestillinger å ha to separerte billettskranker med to forskjellige billettkontrollører, hvis billettsalget skjedde utendørs måtte de forskjellige billettselgerne være minst 7.62 meter (25 feet) unna hverandre.¹⁸⁰
- I Mississippi måtte sykehus ha separerte innganger for afro og hvite amerikanere.
- I Louisiana var det ulovlig å leie ut en leilighet til en afro-amerikansk leier eller familie hvis bygget allerede hadde en hvit leier eller familie, straffen var enten å betale mellom 25 og 100 dollar i straffesum eller fengsling fra 10 til 60 dager.¹⁸¹
- I Alabama kom det i 1875 en lov om utdanning: «Separate schools shall be provided for children of citizens of African descent».¹⁸²
- I Louisiana kom det en lov i 1894 om giftemål: «Marriage between white persons and persons of color is prohibited».¹⁸³

(National Museum of African American History and Culture i Washington DC, 1400 Constitution Ave. NW, Washington, DC 20560, USA. Bildene der er tatt i avdeling kalt «Jim Crow» i museet, tatt med mitt eget kamera, Markus Thoresgård Bomann 7.9.2022).

¹⁷⁸ Tischauser, *Jim Crow laws*, s. 11

¹⁷⁹ Tischauser, *Jim Crow laws*, s. 11

¹⁸⁰ Tischauser, *Jim Crow laws*, s. 11

¹⁸¹ Tischauser, *Jim Crow laws*, s. 11

¹⁸² Hentet fra National Museum of African American History and Culture i Washington DC, 1400 Constitution Ave. NW, Washington, DC 20560, USA. Jim Crow avdelingen. Bildet tatt 7.9.2022.

¹⁸³ Hentet fra National Museum of African American History and Culture i Washington DC, 1400 Constitution Ave. NW, Washington, DC 20560, USA. Jim Crow avdelingen. Bildet tatt 7.9.2022.

Hele 26 stater innførte Jim Crow-lover for segregering i perioden 1881-1964. De vanligste formene for Jim Crow lover omhandlet giftemål mellom forskjellige raser, juridisk aksept for segregering og lovlige tiltak for å redusere afro-amerikansk stemmerett.¹⁸⁴ Det er derfor ikke vanskelig å se intensjonen til disse lovene, og hvis man ser det i kontekst med opphavet til Jim Crow terminologien, så blir denne intensjonen enda klarere. Den hvite befolkningen skulle ha minst mulig kontakt med afro-amerikanere, og målet var at disse lovene skulle gjøre at afro-amerikanere var enklere å holde kontroll på. Disse lovene ble en substitutt for kontrollen slavesamfunnet en gang hadde gitt. Som vi vil se senere, så ga makter fra øverste hold i USAs politiske system rom for å la denne rasistiske ideologien bli systematisert og dermed få lengre levetid.

2.2 Demokrater vs. Republikanere.

For å forstå mye av kompleksiteten i det politiske landskapet under opptakten til Jim Crow lovene, og forstå hvordan det klarte å vare så lenge, så vil det være nyttig med en gjennomgang av de to suverene politiske partiene i USA.¹⁸⁵ Det er disse to partiene som har kjempet om Kongressen og Presidentembetet helt siden Abraham Lincolns valgseier for Republikanerne i 1860 (ble innsatt i 1861). Disse er naturligvis ikke bare avgjørende i dagens amerikanske politikk, men også under Reconstruction og Jim Crow-tiden på slutten av 1800-tallet. Å ha forståelsen av hva disse to partiene representerte under disse periodene er en avgjørende faktor. Det skal nå gis en gjort introduksjon av partiene, hva deres kjernepolitikk var og en illustrasjon av den politiske forskjellen mellom de under Reconstruction og oppbyggingen til Jim Crow lovene, dette er relevant for å illustrere konflikten som oppstår.

Det eldste av de to partiene er Demokratene: I korte trekk så vokste det Demokratiske partiet ut av Thomas Jeffersons Republikansk-Demokratiske parti.¹⁸⁶ Dette partiet var ett av USAs to første partier¹⁸⁷, og partiet hadde nærmest monopol på presidentembetet fra Jeffersons valgseier i 1801 frem til Andrew Jacksons valgseier i 1828.¹⁸⁸ Demokratene oppstod som en separat enhet i 1828, dette var fordi demokratene mente Jeffersons parti hadde beveget seg for mye fra de originale politiske prinsippene og blitt for føderalistisk, de ønsket en

---

¹⁸⁴ Tischauser, *Jim Crow laws*, s. 11

¹⁸⁵ Demokratene og Republikanere.

¹⁸⁶ Også kalt Jeffersonian-Republican, de stod for mer delstatlig kontroll, såkalt States Rights.

¹⁸⁷ Det andre var Føderalist Partiet, styrt primært av Alexander Hamilton, de stod for mer føderal kontroll.

¹⁸⁸ Britannica, "*Democratic Party*", 24.01.2023, <https://www.britannica.com/topic/Democratic-Party>.

tilbakegang til grunnprinsippene til Jefferson. Andrew Jackson var da naturligvis partiets første president, og det er han og fremtidig president Martin van Buren som har fått mye av æren for grunnleggelsen av partiet. Etter Jacksons valgseier så hadde demokratene totalt fem presidenter før republikanske Lincolns valgseier i 1860. Demokratene under Jacksons tid stod for mer makt til delstatene og mindre til den nasjonale regjeringen.¹⁸⁹ Demokratene var primært partiet for sørstatene da prinsippet om mer makt til delstatene tillot mer makt til plantasjeieerne og tryggere rammer for slaveriet.¹⁹⁰ James Buchanan var partiets siste president før borgerkrigen, og kun 1 demokrat holdt presidentvervet i perioden 1860 til Wilsons seier i 1912.¹⁹¹ Men demokratene hadde et solid grep om sørstatene gjennom hele Reconstruction perioden og helt opp til Franklin D. Roosevelts presidentskap (1933-1945).

Republikanerne er ett yngre parti enn demokratene, da de ble dannet først i 1854, dette var som en direkte konsekvens av at det tidligere Whig partiet¹⁹² kollapset, den totale kollapsen skjedde i 1856.¹⁹³ Mange av de tidligere nordlige Whig medlemmene ble en del av Republikanerne, blant annet Abraham Lincoln. Partiets hoved politiske mål frem til borgerkrigen var å fjerne slaveriet, dette var i fortsettelse med den nordlige delen av Whig partiet. Deres første kandidat var John C. Fremont, men det var Abraham Lincoln som ble deres første President i 1861. Lincoln utropte i 1863 den politiske bestemmelsen om at slaveriet skulle bli opphevet med hans kjente *Emancipation Proclamation*,¹⁹⁴ og slaveriet ble formelt avsluttet med den 13 amendement av en republikansk Kongress i 1865.

Republikanerne skilte seg naturligvis fra demokratene med at de stod for en sterkere nasjonal regjering enn det demokratene gjorde, noe som betydde mindre makt til delstatene.

Republikanerne var på denne tiden også partiet for sivile og politiske rettigheter for eks-slaver, og dermed naturligvis partiet for afro-amerikanere. Republikanerne hadde på denne tiden sin primære valgkjerne i nordstatene. Republikanerne hadde sitt eget monopol på

---

¹⁸⁹ Dette var grunnprinsippet til partiet, men Jacksons selv stod for en sterk president og ble kalt King Andrew av sine motstandere, men presidentene etter Jackson ble mer passive.

¹⁹⁰ En sterk klikk i Kongressen kalt «Slave Power» styrte mye av politikken, ikke alle var demokrater, men de ønsket mer autonomi for delstatene for å stryke slaveriet.

¹⁹¹ Dette var Grover Cleveland, USAs til nå eneste president til å sitte to ikke sammenhengende president-perioder 1885-1889 og 1893-1897.

¹⁹² Whig partiet var ett parti som vokset opp rundt 1830-tallet som en direkte konkurrent til Andrew Jacksons politikk. De var ledet av senator Henry Clay, og oppnådde tre presidenter: William Henry Harrison, Zachary Taylor og Millard Fillmore. De hadde en del likhetstrekk med det senere republikanske partiet.

¹⁹³ Britannica, "Republican Party", 24.01.2023, <https://www.britannica.com/topic/Republican-Party>

¹⁹⁴ Dette var en erklæring om at slaveriet ble ulovlig i alle konføderasjons statene, men den hadde enda ingen politisk makt.

presidentembetet i perioden fra Lincolns valgseier i 1860 til William Howard Taft valgtap i 1912, eneste unntak var Andrew Johnson¹⁹⁵ og Grover Cleveland.¹⁹⁶

Med en kartlegging av disse partiene sin historie og sin politiske vinkling, så skal det nå illustreres hvor disse to stod under Reconstruction og tidlig Jim Crow. Demokratene var som nevnt, primært partiet for sørstatene og derfor også Konføderasjonen under krigen. Mens Republikanerne var primært partiet for nordstatene og derfor Unionen. Dette er den letteste måten å illustrere hvor disse stod under Reconstruction og Jim Crow. Deres klare politiske forskjell illustrerer kjernen av det politiske spørsmålet som har preget USA helt fra starten, hvor mye makt skal den føderale regjeringen ha? Og hvor mye makt skal delstatene ha? For USA er ett unikt land da de egt. er 50 nasjoner samlet til en nasjon, noe som gjøre dette til ett meget polarisert spørsmål og en del av kjerneproblematikken under Reconstruction, da sørstatene følte at den nasjonale regjeringen, etter deres mening, angrep deres suverenitet som delstat, mens nordstatene mente dette var landsdekkende grep som måtte innføres.

Republikanerne prøvde gjennom Reconstruction å få gjennom politiske og sosiale rettigheter for afro-amerikanere, spesielt President Grant¹⁹⁷ som blant annet slo ned den første oppstandelsen av Ku Klux Klan. Grant sin administrasjon var den mest aktive på føderal støtte til afro-amerikanere under Reconstruction perioden, og det er under denne perioden at flest afro-amerikanere oppnådde politiske posisjoner og generell deltagelse.¹⁹⁸ Demokratene derimot fortsatte på mange måter kampen fra borgerkrigen, men nå utenfor slagmarken. Adolph Reed i hans 2022 bok *The South, Jim Crow and its Afterlives*, forklarer at psykologien til mange i sør, var at krigen kanskje var tapt, men kampen kunne fortsette med rettslige og politiske angrep på rettighetene til afro-amerikanere i sør.¹⁹⁹ Nedgangs tiden for sosialt og politisk framskritt for afro-amerikanere i sør samhandler med at demokratene tok tilbake makten i delstatlige regjeringer og domstoler i sørstatene.²⁰⁰ Dette setter en klar skillelinje for de to partiene i denne perioden, da demokratene er primært hvite fra sørstatene som ønsker å reversere alt av likestillings tiltak fra den nasjonale regjeringen. Mens republikanerne er

---

¹⁹⁵ Johnson var Lincolns visepresident og var den eneste sørstats demokraten som forble i unionen etter Borgerkrigen brøt ut.

¹⁹⁶ Nancy Hajeski, *The Big Book of American Presidents* (New York: Sky Pony Press, utgitt 2015 og redigert 2021). s. 54-57 Lincoln, 60-61 Johnson, 74-75 Cleveland og 88-89 Taft.

¹⁹⁷ Ulysses S. Grant, som var nordstatens seirende general under Borgerkrigen, og senere ble president fra 1869-1877.

¹⁹⁸ Tischauser, *Jim Crow laws*, s. 32.

¹⁹⁹ Adolph Reed, *The South, Jim Crow and its Afterlives* (New York: Verso Books, 2022). s. 7-10.

²⁰⁰ History.com, " *How Jim Crow-Era Laws Suppressed the African American Vote for Generations* ", av Evans Farrell, 11.11.2022. <https://www.history.com/news/jim-crow-laws-black-vote>.

generelt afro-amerikanere og primært hvite fra nord som ønsker å fortsette arbeidet til Lincoln og innføre sosiale og politiske rettigheter for afro-amerikanere. Som W.E.B. Du Bois formulerer det i hans 1935 bok *Black Reconstruction* så var republikanernes skiftede fokus til bedrifter og økonomisk framgang, spesielt under perioden kalt *Gilded Age*²⁰¹ (1877-1900), en av de ledende årsakene til at mye av drivkraften for afro-amerikanske rettigheter forsvinner.²⁰² Du Bois beskriver også videre om en nærmest overgivelse av denne kampen fra republikanernes side, spesielt etter *Plessy v. Ferguson*.²⁰³

Det var derfor en tydelig konflikt mellom disse to partienes kjernepolitiske mål. Spesielt på spørsmålet om hvordan makten burde bli fordelt mellom den føderale regjeringen og delstatene. Dette ser vi spesielt under Reconstruction, da republikanerne så på føderal militær støtte i sør som en nødvendighet for å sikre tryggheten og deltagelsen i politikken for afro-amerikanere. Demokratene derimot oppfattet denne føderale kontrollen som føderal undertrykkelse og ett angrep fra staten på delstatens suverenitet. Og det er en klar konsekvens av at republikanerne på mange måter overlater afro-amerikanere til sin egen kamp da de beveger seg vekk fra denne politiske kampen. Det kan argumenteres for at forståelsen av disse to partiene er en essensiell del av forståelsen av Jim Crow lovene, og det er derfor en fordel å ha kunnskap om deres politiske forskjell for å forstå det politiske aspektet i denne konflikten.

2.3 Kartlegging av Reconstruction-perioden.

Perioden kalt Reconstruction varte fra 1865 til 1877. Reconstruction perioden er en sentral del av forståelsen av Jim Crow periodens oppstand, dette er fordi det er under denne perioden at den politiske og juridiske strategien for å motarbeide minoriteters rettigheter blir lagt. Det er også under Reconstruction at de tre sentrale amendementene blir opprettet, blant annet den 14 amendement. Det er dessuten under denne perioden at den tidligere ideologien om overlegenhet blant hvite mot afro-amerikanere får ett nytt element, og det var ett kanalisert hat mot afro-amerikanere. Dette hatet økte motivasjonen for disse diskriminerende og begrensende lovene, som i første omgang kom i form av Black Codes.²⁰⁴ Reconstruction er en

---

²⁰¹ En periode med ekstremt mye korrupsjon, der rike ble enda rikere. Dette var spesielt knyttet til jernbane spekulasjon, men også mange korrupte politikere, mye av dette startet allerede under president Grant.

²⁰² Du Bois, *Black Reconstruction in America*, s. 684.

²⁰³ Du Bois, *Black Reconstruction in America*, s. 549.

²⁰⁴ Lov/koder passert i sørstatlige regjeringer som i første omgang var ment til å få afro-amerikanere tilbake på plantasjene under kontrakter som minnet en del om det gamle slaveriet. Disse kodene utviklet seg i takt med lovgivninger som ble gitt i den nasjonale regjeringer, og dermed også omhandlet det å stanse afro-amerikanere fra å delta politisk.

ekstremt betent og diskutert periode i amerikansk historie, noe som anerkjente historikere som Eric Foner og Henry Louis Gates Jr. har ved en rekke anledninger påpekt. De har forklart at denne perioden lenge nesten har vært glemt, og om husket, så ble den husket etter *Dunning Schools* lære, at den var ett stort feilgrep og overstyring av den føderale regjeringen.²⁰⁵ Men som de begge har påpekt, så var dette en ekstremt viktig og særegen periode, spesielt for afro-amerikanere i USA. Begge to har påpekt at denne perioden bør huskes for hva den prøvde å oppnå, og til visse grader, klarte å oppnå da den eksisterte.²⁰⁶

Denne perioden, som fulgte borgerkrigens slutt, var en periode ment til å «rekonstruere» USA, da spesielt sørstatene etter slaveriets opphevelse.²⁰⁷ Oppgaven til den nasjonale regjeringen var å gjenopprette rebell-statenes status som delstater, men med garantier om at de skulle følge de nye nasjonale retningslinjene, deriblant opphevelsen av slaveriet. Strategien for Reconstruction ble betraktelig endret fra Presidentens standpunkt etter Lincolns attentat og visepresident Andrew Johnsons overtagelse i 1865.²⁰⁸ Lincoln hadde planer om å kreve at rebell-statene skulle følge de nasjonale retningslinjene som krav for å igjen bli en del av unionen og få sine rettigheter tilbake. Johnson hadde en helt annen strategi, han mente at det var umulig å forlate unionen, dermed kunne ikke den nasjonale regjeringen straffe eller tvinge frem garantier fra disse statene,²⁰⁹ hovedsakelig krevde han bare at de skulle adoptere den 13 amendement.²¹⁰ Denne strategien til Johnson og hans manglende krav til rebell-statene, er noe W.E.B. Du Bois og Eric Foner begge tillegger som en stor årsak for de fremtidige rettighetskampene mellom afro-amerikanere og hvite rasistiser som preget Reconstruction og perioden etter.²¹¹ Akkurat denne problematikken er noe som kommer til å bli utforsket nærmere under ett eget kapitelet om Johnsons rolle, men i kort så hadde Johnsons strategi og holdninger helt klart store konsekvenser for Reconstruction og tiden etter, da han på mange måter lot hvite demokrater ta tilbake eller få «Redeemed» (som det ble kalt i den tidens kilder) sørstatene, noe Du Bois²¹² og Foner begge gjør helt klart.²¹³

---

²⁰⁵ Henry Louis Gates & S. Andrew. Curran, *Who's black and why a hidden chapter from the eighteenth-century invention of race* (Boston, Massachusetts: Belknap Press: An Imprint of Harvard University Press, 2022). s. 22.

²⁰⁶ Foner, *Reconstruction: America's Unfinished Revolution, 1863-1877*, s. 602-610.

²⁰⁷ History.com "Reconstruction", 12.10.2022, <https://www.history.com/topics/american-civil-war/reconstruction>

²⁰⁸ Britannica, "Andrew Johnson.", 25.12.2022. <https://www.britannica.com/biography/Andrew-Johnson>

²⁰⁹ Dette er begrunnet i at om det å forlate unionen var umulig, så hadde disse rebell-statene aldri faktisk forlatt unionen, og dermed kunne ikke den nasjonale regjeringen påtvinge dem noe.

²¹⁰ Britannica, "Andrew Johnson.", 25.12.2022. <https://www.britannica.com/biography/Andrew-Johnson>

²¹¹ Du Bois, *Black Reconstruction in America*, s. 235-241.

²¹² Du Bois, *Black Reconstruction in America*, s. 322.

²¹³ Foner, *Reconstruction: America's Unfinished Revolution, 1863-1877*, s. 176-185.

Reconstruction var en periode preget av det store spørsmålet om hva man skulle gjøre med de omtrent 3 millioner eks-slavene i USA.²¹⁴ Republikanerne ønsket å garantere visse rettigheter for dem, og de mest radikale, blant annet Pennsylvania senator Thaddeus Stevens og Massachusetts senator Charles Sumner, ønsket å tvangsfordele land til disse nye frie afro-amerikanere.²¹⁵ Stevens og de radikale republikanerne ønsket å ta land fra konføderasjons medlemmene å gi det til afro-amerikanerne.²¹⁶ Tanken var at hvis disse ny-frie menneskene hadde sin egen jord å jobbe på, så ville de oppleve frihet da de ikke lenger var avhengig av de rike plantasjeeierne. Stevens prøvde å få dette gjennom med *The Land Distribution amendment* i 1866, men den ble slått ned i huset, alternativet ble *Share Cropping*.²¹⁷ Du Bois beskriver i hans *Black Reconstruction* bok, at Stevens og Sumner var to moralske menn som kjempet for å overbevise en lite samarbeidsvillig President Johnson til å hjelpe den afro-amerikanske befolkningen, men til lite nytte.²¹⁸

Annet enn spørsmålet om hva man skulle gjøre med de 3 millioner nå frigitte slavene, så var Reconstruction preget av flere hendelser og problematikker, noe som har gitt Reconstruction en trøblete arv i amerikansk historieskriving. Det er ikke før relativt nylig at Reconstruction har begynt å bli studert som noe annet enn bare et enormt feilsteg, i samsvar med at akademikere beveger seg lenger og lenger vekk fra *Dunning School*.²¹⁹ I nyere studie av Reconstruction så har man studert mer hva den faktisk gjorde, og det den gjorde var å gi flere afro-amerikanere enn noensinne politisk og sosial deltagelse i det amerikanske samfunnet. Som Eric Foner tar opp, så er mange av de spørsmålene man oppdager i dagens USA faktisk Reconstruction-spørsmål, som hva vil de si å være en amerikansk statsborger og hvem burde få lov til å bli det? Hvem burde få stemme? Hvor sterk eller svak burde føderalismen i USA være? Og ikke minst, Høyesteretts rolle som dommer i konstitusjonelle spørsmål og deres tolkning av amendementene. Foner har sagt at man ikke kan vite noe om problematikken i dagens USA uten å vite hva som foregikk under Reconstruction. Ett annet godt poeng påpekt av Foner er hvordan historiografien som skrev om Reconstruction påvirket det amerikanske

---

²¹⁴ Britannica, "Reconstruction", av Eric Foner, 7.2.2023, <https://www.britannica.com/event/Reconstruction-United-States-history>

²¹⁵ Ett kjent utsagn om dette lød slik: «40 acers and one mule», som betydde at enhver svart mann hadde rett på land og ett muldyr.

²¹⁶ Foner, *Reconstruction: America's Unfinished Revolution, 1863-1877*, s. 164.

²¹⁷ Share Cropping gikk utpå at eks-slavene fikk hus og jord på plantasjene mot at de delte en prosent andel av sin avkastning med plantasjeeieren, problemet var at eks-slavene nå ble bundet til plantasjeeieren og ofte hadde ingen måte å forlate plantasjen.

²¹⁸ Du Bois, *Black Reconstruction in America*, s. 250-290.

²¹⁹ Foner, *The Dunning School*, s. 295.

samfunnets oppfattelse av ikke bare Civil Rights og Reconstruction, men også om Borgerkrigen og hva den handlet om, her tenker han naturligvis på *Dunning school* og *Lost Cause* mytologien. *Lost Cause* mytologien er en ideologi som utviklet seg spesielt fra organisasjonen *Daughters of The Confederacy*. Den skulle male konføderasjonen som helter, nordstatene som diktatoriske og spille ned rollen til slaveriet så mye som mulig.²²⁰

Reconstruction var på mange måter preget av kampen mellom de som ønsket å hjelpe den afro-amerikanske befolkningen og de som ønsket å opprettholde ett hvitt hegemoni, spesielt i sør. En av disse negative effektene med Reconstruction, som blant annet Vanessa Holloway beskriver det i hennes 2018 bok *Black Rights in the Reconstruction Era*, var intensiferingen av Black Codes.²²¹ Dette var lover som skulle på forskjellige vis begrense afro-amerikanske rettigheter, men som Du Bois poengterer igjen i hans *Black Reconstruction* bok, så eksisterte det Black Codes, selv før Lincoln var president, men etter den 13 amendement så byttet i praksis sørlige lovgivere bare ut ordet slave, med svart eller fargede i disse «kodene».²²² Etter den 14 amendements innføring i 1868 ble disse kodene omarbeidet for å treffe deres tenkte mål uten å bryte noe reglement i 14 amendement.²²³ Og det er spesielt 14 amendement som kommer til å bli diskutert i rettsakene fremover, da ordleggingen i 14 amendement resulterte i en tolkningsproblematikk som vil bli diskutere nøyere senere.

En ny endring under Reconstruction skjedde da presidentskapet endret fra Johnson til Grant. President Grant behandling av Reconstruction var strengere enn Johnson, da Grant kjørte en mer militær stil. Allerede året ett Grant ble president, i 1870, kommer den 15 amendement.²²⁴ Det er også under Grant at den første oppstandelsen av KKK ble slått ned og at flere afro-amerikanske politikere fikk maktposisjoner i delstatlige regjeringer, samt den nasjonale Kongressen. Totalt sett var det omtrent 2000 afro-amerikanere som satt i politiske posisjoner under Reconstruction. Reconstruction var også dessverre preget av vold i form av KKK og lynsjinger. Denne volden kom som en direkte konsekvens av rasistiske opposisjoner mot denne nye stemmeretten, da hvite i sør brukte trussel og vold for å skremme afro-amerikanere fra å bruke deres stemmerett.

---

²²⁰ Britannica, "Lost Cause", av David W. Blight, 6.04.2023. <https://www.britannica.com/topic/Lost-Cause>.

²²¹ Vanessa Holloway, *Black Rights in the Reconstruction era* (Lanham, Maryland: Hamilton Books 2018). s. 2.

²²² Du Bois, *Black Reconstruction in America*, s. 166-167.

²²³ Jeg vil utdype mer om Black Codes i ett eget underkapittel.

²²⁴ Denne ga stemmerett til alle menn som var født i USA over en vis alder, denne ekskluderte urbefolkningen som ikke ble sett på som statsborgere av USA.

Man kan røft definere forskjellen på Reconstruction perioden og Jim Crow perioden, med at under Reconstruction var det primært vold som ble brukt for å «kontrollere» afro-amerikanere. Under Jim Crow perioden, da med *Plessy v. Ferguson* bestemmelsen og doktrinen som fulgte, så var det juridiske tiltak i form av Jim Crow lover og stemmeklausuler, som ble brukt for å «kontrollere» afro-amerikanere.²²⁵ Vi ser dermed hvilken legitimitet Høyesterett ga disse diskriminatorene. Før Høyesterett satt ett definitivt standpunkt med *Plessy v. Ferguson*, så måtte sørstatene fortsette en slags gerilja kamp mot afro-amerikaneres rettigheter og Kongressen. Men etter Høyesterett ga dem legitimitet, fikk de opprettholde dette hvite hegemoniet i sør i 60 år. Men vi må ikke lure oss selv med at vold ikke skjedde etter *Plessy v. Ferguson*, den var definitivt fortsatt til stede, men det som endret seg var at den nå ikke var like nødvendig for å opprettholde dette hegemoniet og heller ble drevet av generelt hat mot afro-amerikanere, noe Du Bois gjentatte ganger tar opp i *Black Reconstruction*.²²⁶

Under Reconstruction ble det også etablert ett eget føderalt byrå for afro-amerikanere, dette byrået het «*The Bureau of Refugees, Freedmen and Abandoned lands*» ofte bare kalt *Freedmen's Bureau*, de ble etablert av krigsdepartementet 3 mars 1865.²²⁷ Det kommer ikke til å bli gitt noe detaljert beskrivelse av dette byrået i denne oppgaven, men deres hovedoppgave var å hjelpe de nylig frigitte slavene etter krigen. Byrået bidro til utdeling av mat, midlertidig bolig og medisinsk hjelp. De fikk også satt opp skoler for afro-amerikanere, som f.eks. Fisk og Howard University, samt juridisk bistand og hjelp til å spore opp adskilte familiemedlemmer som ble skilt grunnet slaveriet. Byrået hjalp også afro-amerikanere med arbeidskontrakter, og deres nærvær kunne oppleves som en trygghet for afro-amerikanere, spesielt i sør.²²⁸ *Freedmen's Bureau* ble lagt ned av Kongressen i 1872, og man kan spørre seg hvorfor? Du Bois legger en del av skylden på president Johnson, som han mente hindret afro-amerikanere fra å etablere seg etter friheten var garantert.²²⁹ Hvis vi ser på levetiden til byrået, så var de i operasjon under hele Johnsons presidentskap. Dette faktum er noe Eric Foner har diskutert som årsak til byråets nedleggelse, da byrået totalt sett hadde mye potensial, men fikk

---

²²⁵ Michael Klarman, *From Jim Crow to civil rights the Supreme Court and the struggle for racial equality* (Oxford: Oxford University Press, 2004). s. 30.

²²⁶ Du Bois, *Black Reconstruction in America*, dette er som nevnt på flere sider, noen eksempler er på side 144, 169, 673-676 og 699-700.

²²⁷ History.com, "*Freedmen's Bureau*", 05.12.2022. <https://www.history.com/topics/black-history/freedmens-bureau>

²²⁸ History.com, "*Freedmen's Bureau*". 5.12.2022. <https://www.history.com/topics/black-history/freedmens-bureau>

²²⁹ Du Bois, *Black Reconstruction in America*, s. 242.

kronisk liten politisk og økonomisk støtte fra en liten samarbeidsvillig føderal regjering.²³⁰ Foner diskuterer også konsekvensene av byråets bortgang. Han mener at det fjernet en stor sikkerhet for mange afro-amerikanere, og gjorde tiltak som *convict leasing* og segregering av afro-amerikanere enda lettere, da afro-amerikanere ikke lenger hadde denne byråkratiske støtten på lokalt nivå.²³¹ En annen mer konkret konsekvens for denne oppgaven, var at med *Freedmen's Bureau* bortgang, så forsvant en direkte beskytter av afro-amerikaneres rettigheter i den 14 amendement. Det kan tenkes at uten dette byrået til å yte motstand, så ble det enda lettere for delstatlige regjeringer og domstoler, å overbevise Høyesterett om å dømme mot den 14 amendement i Jim Crow rettsakene.²³²

Så hvorfor endte Reconstruction? Primært var det to årsaker: den ene var at under Grant sin andre president periode ble USA truffet av en økonomisk nedgangstid,²³³ dette gjorde at mange hvite amerikanerne flyttet fokus fra afro-amerikaneres rettigheter til mer konkrete utfordringer, som å få mat på bordet. Dermed ble mer politisk energi rettet mot å hjelpe den økonomiske situasjonen fremfor afro-amerikanernes rettigheter. Men den kanskje viktigste årsaken var President valget i 1876. Kort oppsummert så var dette valget mellom republikaneren Rutherford B. Hayes og demokraten Samuel L. Tilden.²³⁴ Dette valget hadde likt som valget i 2000, den faktoren at ingen vinner ble avgjort under valgnatten grunnet så kalte *contested states*²³⁵, delstater da resultatet ikke var klart. Tilden manglet bare 1 valgstemme for å vinne, mens Hayes måtte få samtlige av disse uklare statene. Da Kongressen heller ikke kunne velge en vinner, så falt valget på ett knippe utvalgte fra hvert parti, hvor republikanerne hadde en fler (8 mot 7).²³⁶ De inngikk en avtale med demokratene at hvis Hayes ble utnevnt som vinner, så ville han oppheve den militære kontrollen av sørstatene og med det avslutte Reconstruction, demokratene måtte da i retur love at afro-amerikanere i sør skulle få praktisert sine rettigheter (noe de aldri opprettholdte).²³⁷ Effekten av dette presidentvalget var at Kongressens direkte kontroll av at afro-amerikanske rettigheter ble

---

²³⁰ Foner, *Reconstruction: America's Unfinished Revolution, 1863-1877*, s. 161-170.

²³¹ Foner, *Reconstruction: America's Unfinished Revolution, 1863-1877*, s. 168-170. Foner nevner ikke direkte *convict leasing*, men heller «*The South Labor problem*», dette er noe som leder til *convict leasing*.

²³² Foner, *Reconstruction: America's Unfinished Revolution, 1863-1877*, s. 160-170.

²³³ Dette var The Panic of 1873, dette var en økonomisk krasj grunnet i at børsmarkedene i Europa feilet, dette beveget seg så til USA, der Grant sitt korrupte kabinett utnyttet situasjonen til egen økonomisk gevinst. En ekstrem negativ effekt var at afro-amerikanere mistet alle sine sparepenger som var knyttet til *Freedmen's Bank*, da denne også krasjet.

²³⁴ Trefousse, *Rutherford B. Hayes*, s. 65-85.

²³⁵ Delstater som ikke hadde noen klar vinner, og derfor ble utfordret av begge partier.

²³⁶ Trefousse, *Rutherford B. Hayes*, s. 65-85.

²³⁷ Trefousse, *Rutherford B. Hayes*, s. 65-85.

respektert, ble avsluttet.²³⁸ En slags sideeffekt av dette var at Høyesterett tok over ansvaret for å definere denne praksisen av rettigheter blant afro-amerikanere, noe som videre lot hvite ta kontrollen over sør igjen. Det må nevnes at Tilden mest sannsynlig hadde endt Reconstruction om han ble president, så Reconstruction var i praksis ferdig etter Grant valgte å ikke stå for gjenvalg.

Reconstruction har en merkelig plass i amerikansk historie. Som nevnt så var det *Dunning School* som lenge styrte historiografien om Reconstruction, og den ble derfor ansett som et feilet eksperiment, og historien om føderalt tyranni.²³⁹ Men nå i nyere tid har man sett på hvor mange afro-amerikanere som faktisk fikk politiske posisjoner og hvor mange afro-amerikanere som faktisk i en liten periode fikk utøve sine rettigheter. Eric Foner påpeker at Reconstruction ikke lenger blir sett på som en tragedie i seg selv av dagens historikere, men at tragedien er heller det faktum at den feilet.²⁴⁰ Reconstruction har den uheldige historien om at den var preget av vold, og dens slutt på mange måter banet veien til Jim Crow lovene. Kanskje den beste måten å avslutte denne kartleggingen av Reconstruction på, er hvordan Du Bois beskrev dens slutt, og det svake løfte demokratene ga republikanerne i *Black Reconstruction* boka hans: «They promised that their exploitation of blacks would be quiet, organized and "legal", so that it could guarantee regular profits for the Southern owners and the Northern investors».²⁴¹

2.4 Reconstruction grunnlovsendringene:

Under Reconstruction, ble det innført tre store grunnlovsendringer, disse skulle i hovedsak hjelpe afro-amerikanerne og sikre dem forskjellige rettigheter, disse skal nå kartlegges. For denne oppgaven er den 14 amendement den mest sentrale, men man kan ikke analysere Jim Crow uten å kontekstualisere det med en kort eksaminering av de tre amendementene samlet, dette er fordi de har en sammenheng, da de fungerte som byggeklosser på hverandre for å

---

²³⁸ Kinshasha Holman Conwill & Paul Gardullo, *Make Good the Promises. Reclaiming Reconstruction and its Legacies* (Washington D.C.: Amistad, 2021). s. 75.

²³⁹ William Archibald Dunning, *Reconstruction Political and Economic: 1865–1877* (New York: Harper & Brothers, 1907). s. 3.

²⁴⁰ Foner, *Reconstruction: America's Unfinished Revolution, 1863-1877*, s. 602.

²⁴¹ Du Bois, *Black Reconstruction in America*, s. 692.

sikre afro-amerikanerne frihet og trygghet. Først skal de diskuteres hver for seg, så litt relevant problematikk rundt dem, med da spesielt fokus på den 14 amendement.²⁴²

13th amendement (1865): Den 13 amendement kom som en oppfølger til President Abraham Lincolns *Emancipation Proclamation* fra 1863. Denne erklæringen tilsa at slaveriet som institusjon skulle bli gjort ulovlig i alle opprørs statene.²⁴³ Men denne kunngjøringen frigjorde ikke automatisk slaveriet grunnet det faktum at borgerkrigen ikke var over på tidspunktet den ble gitt. Erklæringen gjaldt ikke de lojale grense-statene som hadde slaver, men forble i unionen.²⁴⁴ Lincoln forstod at nasjonen trengte et amendement til grunnloven for å ha rettslig grunnlag til å forby slaveriet. Så i april 1864 ble den 13 amendement godkjent i senatet, men det tok helt til januar 1865 før huset også godkjente lovendringen. Lincoln signerte lovendringen til effekt i februar 1865. Seksjon 1 av den 13 amendement lyder slik: «**Section 1. «Neither slavery nor involuntary servitude, except as a punishment for crime whereof the party shall have been duly convicted, shall exist within the United States, or any place subject to their jurisdiction».**²⁴⁵

14th amendement (1868): Den neste av de 3 Reconstruction-amendementene var den 14 amendement.²⁴⁶ Den ble godkjent av Kongressen 13 juli 1866 og ratifisert 9 juli 1868. Den var en del av Reconstruction programmet og skulle garantere like sivile og juridiske rettigheter for alle borgere i USA. Den gjorde også alle personer som var født i USA til amerikanske borgere, det vil si også afro-amerikanere, men den gjaldt ikke for urbefolkningen i USA. Sitat: «**All persons born or naturalized in the United States, and subject to the jurisdiction thereof, are citizens of the United States and the state wherein they reside. No state shall make or enforce any law which shall abridge the privileges or immunities of citizens of the United States; nor shall any state deprive any person of life, liberty, or property, without due process of law; nor deny to any person within its jurisdiction the equal protection of the laws».**²⁴⁷

---

²⁴² History.com "Reconstruction", 12.10.2022, <https://www.history.com/topics/american-civil-war/reconstruction>.

²⁴³ Slaveriet ble ofte kalt The Peculiar Institution. Dette kallenavnet ble gitt av demokrat, tidligere visepresident, senator og slaveeier John C. Calhoun i 1828 da han forafro-amerikanere det han kalte «peculiar labor».

²⁴⁴ Disse var Delaware, Kentucky, Maryland, Missouri og West-Virginia.

²⁴⁵ 39th Congress of the United States of America, 1865, Washington DC. Applewood Books, 1995, s. 22

²⁴⁶ History.com "Reconstruction", 12.10.2022, <https://www.history.com/topics/american-civil-war/reconstruction>

²⁴⁷ 40th Congress of the United States of America, 1865, Washington DC. Applewood Books, 1995, s. 22-23

Den 14 amendement garanterte borgerskap og garantert beskyttelse av de privilegiene og rettighetene som følger statsborgerskap for borgere av USA, hvor kanskje den viktigste setning er «*equal protection of the laws*».²⁴⁸ Den 14 amendement ble den mest diskuterte grunnlovsendringen under perioden som ledet opp til Jim Crow og under Jim Crow, dette er fordi det var denne Høyesterett gjentatte ganger utfordret i sine avgjørelser på sosiale og politiske rettigheter for afro-amerikanere. Den 14 amendement kom som en direkte konsekvens av *1866 Civil Rights Act*.²⁴⁹ Denne loven inneholdt mange av de samme rettighetene som den 14 amendement inneholdt, den skulle utvide tryggheten for afro-amerikanere som den 13 amendement ga dem da slaveriet ble opphørt. Johnson hadde originalt lagt veto på denne, men Kongressen overkjørte Presidentens veto.²⁵⁰ Det at Johnson først prøvde å blokkere denne lovendringen er grunnen til at det tok to år før den ble gjeldene. Eric Foner beskriver viktigheten med *Civil Rights Act* fra 1866 og med den 14 amendement. Han forklarer at ikke bare er dette den første grunnlovsendringen som bruker ordet «*equal*» til å beskrive rettigheter, men den tar også opp begrepet om fødsels basert borgerskap.²⁵¹ Seksjon 3 har også en interesse, da det er denne som egt. skulle være ett hinder for at eks-konføderasjons medlemmer fikk gjeninnta maktposisjoner i USA.²⁵² Men denne seksjonen feilet og eks-konføderasjons ledere tok etter hvert over sør med Black Codes og under Jim Crow-tiden som fulgte: «**No person shall be a Senator or Representative in Congress, or elector of President and Vice-President, or hold any office, civil or military, under the United States, or under any State, who, having previously taken an oath, as a member of Congress, or as an officer of the United States, or as a member of any State legislature, or as an executive or judicial officer of any State, to support the Constitution of the United States, shall have engaged in insurrection or rebellion against the same, or given aid or comfort to the enemies thereof. But Congress may by a vote of two-thirds of each House, remove such disability**».²⁵³

15th Amendment (1870): Dette var den siste av de tre Reconstruction amendementene og skulle være det siste steget i prosessen for etablering av juridisk, politisk og sosial trygghet for afro-amerikanere. Den ble godkjent av Kongressen 26 februar 1869 og innført 3 februar 1870.

---

²⁴⁸ Applewood Books. *The Constitution of the United States of America* (1995) s. 22-23.

²⁴⁹ History.com, "14th Amendment", 10.01.2023. <https://www.history.com/topics/black-history/fourteenth-amendment>

²⁵⁰ History.com, "14th Amendment", 10.01.2023. <https://www.history.com/topics/black-history/fourteenth-amendment>

²⁵¹ Foner, *Reconstruction: America's Unfinished Revolution, 1863-1877*, s. 251-261.

²⁵² Applewood Books. *The Constitution of the United States of America* (1995). s. 23.

²⁵³ 40th Congress of the United States of America, 1865, Washington DC. Applewood Books, 1995, s. 23

Den 15 amendement funksjon var at den ga afro-amerikanske menn stemmerett i USA, kvinner fikk ikke stemmerett i USA før 1920 med den 19 amendement.²⁵⁴ Den 15 amendement skulle, som nevnt, egt. være den siste av de tre store løftene til afro-amerikanere etter Borgerkrigen: 13 amendement skulle avslutte slaveriet, 14 skulle garantere alle afro-amerikanere-borgerskap, og med det tilhørende rettigheter, og 15 skulle gi afro-amerikanske menn stemmerett.²⁵⁵ Men det viste seg at dette bare var starten på nesten 100 år med rettighetskamper for afro-amerikanere, før de faktisk fikk disse rettighetene. Afro-amerikanere var en del av sørstats regjeringene frem til 1880-tallet, men på 1890 tallet ble deres deltagelse mye mindre, dette var grunnet flere tiltak av hvite for å begrense afro-amerikaneres deltagelse gjennom Black Codes, vold og senere Jim Crow lover. Sitat fra 15 amendement seksjon 1: «**The right of citizens of the United States to vote shall not be denied or abridged by the United States or by any State on account of race, color, or previous condition of servitude**».²⁵⁶

Disse tre grunnlovsendringene ble naturligvis sett på som nødvendige fremskritt for afro-amerikanere i USA. Disse hadde ikke bare som mål å ende slaveriet, men også å garantere lik behandling og politiske rettigheter for alle frie menn.²⁵⁷ Hvis man analyserer hvordan disse ble innført, så kan det gi ett bilde av en nasjon som var klar for å gjøre det mange så på som de nødvendige tiltakene.²⁵⁸ Disse tre kom som ett resultat av seieren i borgerkrigen, og med det seier over institusjonen slaveri. De hadde en sterk kjerne i de radikale republikanerne, og hadde sterke støttespillere i det hvite hus i form av Lincoln og Grant. Problematikken lå i det faktum at mannen som satt i president stolen mellom Lincoln og Grant var Andrew Johnson. Johnson åpnet muligheten for at tidligere konføderasjons ledere igjen kunne ta makten i sør med hans *Amnesty Proclamation*,²⁵⁹ som var en direkte motsigelse av deler av den 14 amendement, som vi vil se senere. Johnson viste også en svært liten samarbeidsvillighet med Kongressen og lite ønske om å hjelpe afro-amerikanere. Men grunnlovsendringene var jo på plass, så hva skjedde egentlig med disse grunnlovsendringene? Og hvordan klarte det rasistiske hvite samfunnet i sør å ta fra dem sin effekt tilsynelatende så fort? Dette er ett av

---

²⁵⁴ Applewood Books. The Constitution of the United States of America (1995) s. 25.

²⁵⁵ History.com "Reconstruction", 12.10.2022, <https://www.history.com/topics/american-civil-war/reconstruction>

²⁵⁶ 41th Congress of the United States of America, 1865, Washington DC. Appelwood Books, 1995, s. 24

²⁵⁷ Holloway, *Black Rights in the Reconstruction era*, s. XIV innledningen.

²⁵⁸ Conwill & Gardullo, *Make Good the Promises. Reclaiming Reconstruction and its Legacies*, s. 71-73.

²⁵⁹ Amnesty Proclamation var en kunngjøring av Johnson om at konføderasjonens ledelse skulle få gjenopprettet alle sine tidligere rettigheter, det eneste de måtte garantere tilbake var godkjennelse av 13 amendement, sverge lojalitet til unionen og enkelte måtte betale en sum til Johnson.

flere spørsmål denne oppgaven skal prøve å svare på, men det kanskje tydeligste problemet er måten disse amendementene er formulert.

Ser vi på formuleringen av den 13 amendment, så oppstår det raskt en mulighet for utnyttelse. I formuleringen står det «*Neither slavery nor involuntary servitude except as a punishment for crime*».²⁶⁰ Setningen «except as punishment for crime» er ett klart juridisk smutthull som kan utnyttes, noe sørstatenes rettsvesen gjorde.²⁶¹ Afro-amerikanere kunne bli arrestert for små «forbrytelser», bli dømt til straffearbeid eller bli leid ut av staten til f.eks. plantasjer, såkalt *convict leasing*.²⁶² Ett eksempel på dette var *The Pig Law*, dette var en lov designet for lett å kunne straffe afro-amerikanere for lovbrudd, slik at delstaten kunne «leie» disse ut til plantasjene, dette gikk da altså rundt den 13 amendment.²⁶³ Disse lov-typene dukket opp flere steder i sørstatene, men var kanskje mest prominent i Mississippi. Denne spesifikke loven gikk utpå at det å stjele en gris eller noe annet verdt mer enn 10\$ ville resultere i 5 til 10 års fengsel. 5 til 10 år virker veldig lenge for et tilsynelatende mildt lovbrudd, men målet var å utnytte vedkommende sitt lovbrudd så lenge som mulig.²⁶⁴ Leslie Tischauser argument for dette er hans henvisning til det faktum at når loven ble diskutert, så var motivasjonen bak de som støttet loven at det å stjele en gris var noe afro-amerikanere antagelig kom til å utføre oftere enn hvite, grunnet det faktum at afro-amerikanere oftere var i en verre økonomisk situasjon enn hvite amerikanere.²⁶⁵ Loven ble innført i Mississippi i 1876, og på to år hadde den økt antall innsatte fra 300 til mer enn 1000 i delstaten, afro-amerikanere utgjorde omtrent 90% av de innsatte.²⁶⁶ Inntekten delstaten tjente på å leie ut disse fangene var innen 1884 halve delstats budsjettet. Det at staten tjente på å ha slike type lover retter ett annet interessant moment i motivasjonen bak dette Jim Crow-samfunnet, det at det var økonomisk gunstig i mange tilfeller for delstatlige domstoler og regjeringer. Christopher Muller illustrerer dette i hans 2018 artikkel *Freedom and Convict Leasing in the Postbellum South*. Her påpeker Muller nettopp dette faktum at delstater med *convict leasing* systemer hadde enorme overskudd i deres statlige budsjetter sammenlignet med de uten.²⁶⁷

---

²⁶⁰ Applewood Books. *The Constitution of the United States of America* (1995) s. 22.

²⁶¹ Applewood Books. *The Constitution of the United States of America* (1995). s. 22.

²⁶² Ett system der kriminelle ble lånt ut på vegene av delstaten til forskjellig type arbeid, f.eks. jobb på plantasjer, gruver eller jernbanearbeid.

²⁶³ Tischauser, *Jim Crow laws*, s. 46.

²⁶⁴ Tischauser, *Jim Crow laws*, s. 46.

²⁶⁵ Tischauser, *Jim Crow laws*, s. 46.

²⁶⁶ Conwill & Gardullo, *Make Good the Promises. Reclaiming Reconstruction and its Legacies*, s. 75.

²⁶⁷ Muller, Christopher. *Freedom and Convict Leasing in the Postbellum South. American Journal of Sociology Volume 124, Number.* (2018).

Pig-Law var bare ett konkret eksempel på en lov som sørstatenes domstoler brukte for å gå rundt den 13 amendement, men det var mange flere tilfeller av afro-amerikanere som ble arrestert for små ugjerninger og sendt på plantasjene for å drive straffearbeid.²⁶⁸ *Convict leasing* ble en effektiv måte å holde afro-amerikanere under kontroll, samt holde plantasjene i drift. Og som Tischauser, Muller og Ellen Terrell²⁶⁹ legger frem, så kan man dra en konklusjon om at en stor faktor til at mange statlige domstoler og regjeringer støttet til dette smutthullet rundt den 13 amendement, var det faktum at det var ekstremt økonomisk gunstig. *Convict leasing* kan minne om slaveri, men det er en klar forskjell, noe som vil bli forklart litt senere.²⁷⁰ Disse utlånte straffearbeidene jobbet ikke bare på plantasjene, men bygget også infrastruktur på vegne av delstaten. Dermed fikk delstaten bygget veier, jernbanelinjer, drevet gruver og bygget opp fabrikker kostnadsfritt. Det var altså ikke bare en politisk motivasjon bak dette for demokratene, men også en økonomisk lønnsom faktor for de lokale politikerne. Innen 1880 hadde tusener av afro-amerikanere blitt fanget i ett system av *convict leasing*, der arbeidsforholdene var harde og dødsraten høy. *The Cleveland Gazette* rapporterte om disse straffe-arbeiderne i 1883: «The wretched creature is actually a slave, as much in 1883 as in 1860, only that he is worked by the State instead of an individual and is watched by armed soldiers instead of overseers».²⁷¹

Dette momentet med *convict leasing* åpner opp det nevnte spørsmålet: hva var forskjellen på slaveriet fra før borgerkrigen og det i dette systemet? Dette involverte også arbeidskontrakter afro-amerikanere nærmest ble tvunget til å signere.²⁷² Så hva var forskjellen? På overflaten kan det virke som den eneste forskjellen var at navnet «slave» var byttet ut med «fargede» eller «*negro*». Om man leser W.E.B. Du Bois, så er det tydelig at for han var det ingen forskjell, da han gjentatte ganger poengterte hykleriet fra republikanerne, da de lovet frihet, men hvor afro-amerikanere fremdeles endte opp på de samme plantasjene under lignende forhold.²⁷³ Disse arbeidskontraktene kunne også bli solgt, som betyr at arbeideren kunne bli leid videre.²⁷⁴ Så har Du Bois ett poeng her? Om vi ser på Eric Foner, så kommer han med en

---

²⁶⁸ Terrell, Ellen. *The Convict Leasing System: Slavery in its Worst Aspects*. Library of Congress, Blogs. (2021).

²⁶⁹ Som skrev artikkelen «The Convict Leasing System», i Kongress bibliotekets bloggs i 2021.

²⁷⁰ Conwill & Gardullo, *Make Good the Promises. Reclaiming Reconstruction and its Legacies*, s. 27.

²⁷¹ Conwill & Gardullo, *Make Good the Promises. Reclaiming Reconstruction and its Legacies*, s. 27.

²⁷² Her henviser jeg til kontrakter der plantasjeiere tilbydde afro-amerikanere kontrakter der de skulle få lønn, mat og husly mot arbeid på plantasjen, såkalte sharecropping. Det var ekstremt vanskelig å komme seg ut av disse kontraktene eller flytte når man hadde signert. Mange afro-amerikanere ble nærmest tvunget da det var de eneste jobbmulighetene de fikk.

²⁷³ Du Bois, *Black Reconstruction in America*, et eksempel på dette ser man på s. 187 i forbindelse med 1877-presidentvalget.

²⁷⁴ Terrell, Ellen. *The Convict Leasing System: Slavery in its Worst Aspects*. Library of Congress, Blogs. (2021).

distinkt forskjell på slaveriet og det som skjedde i sør etter borgerkrigen. Da han forklarer at det sørlige regjeringer ønsket å innføre, var ikke direkte slaveri, men noe som lignet.²⁷⁵ Foner gjør denne forskjellen enda klarere da man kan betegne slaveriet fra før Borgerkrigen for ett system av absolutt ikke frihet.²⁷⁶ Foner kommer med en viktig distinksjon her, da den store forskjellen på slaveriet fra før Borgerkrigen og det som skjedde etter, var at afro-amerikanere hadde absolutt null status eller frihet før borgerkrigen, de hadde samme status som dyrene på gården. Men etter borgerkrigen så skulle i praksis afro-amerikanere ha samme rettigheter og status som hvite amerikanere. Systemet etter borgerkrigen ble preget av institusjonalisert rasisme mot en gruppe av befolkningen og som gjennom smutthull eller juridisk manipulasjon fikk knyttet denne gruppen til strenge arbeidsforhold. Men i konstitusjonen var denne utnyttede delen av befolkningen fremdeles borgere med garanterte rettigheter, og som vi vil se, så var det også medlemmer av den afro-amerikanske befolkningen som fikk maktposisjoner blant annet i Kongressen, noe en slave aldri ville kunne oppnå. Men som Clint Smith påpeker i *How the word is passed*, så var dette convict systemet som *Pig-Laws* kunne danne, et lite trivelig system.²⁷⁷ Smith påpeker at det var overveldende afro-amerikanske som ble arrestert.²⁷⁸ Forholdene under *convict leasing* var ifølge Smith, ofte like grusomme som det under slaveriet, dette var så gjeldende at redaktøren for *The New Orleans Daily Picayune*, C. Harrison Parker meldte i 1884 at det var bedre for menn å bli dømt til døden enn *convict leasing*.²⁷⁹ Det var helt klart en forskjell på definisjonen av en slave og en *leased convict*, men forholdene rundt, var fremdeles til tider grusomme.

Om vi nå analyserer problematikken med den 14 amendement, så ser vi raskt at denne er den som oftest ble sitert i rettsakene som preget Jim Crow-perioden.²⁸⁰ Mye av grunnen til dette er dette avsnittet: «No state shall make or enforce any law which shall abridge the privileges or immunities of citizens of the United States; nor shall any state deprive any person of life, liberty, or property, without due process of law; nor deny to any person within its jurisdiction the equal protection of the laws»²⁸¹. Når man leser det avsnitte så kan det virke veldig vanskelig å forstå hvordan noen Jim Crow lover eller Black Codes kunne oppstå i det hele

---

²⁷⁵ Foner, *Reconstruction: America's Unfinished Revolution, 1863-1877*, s. 593-601.

²⁷⁶ Foner, *Reconstruction: America's Unfinished Revolution, 1863-1877*, s. 78-88.

²⁷⁷ Smith, *How the Word Is Passed*, s. 87.

²⁷⁸ Smith, *How the Word Is Passed*, s. 87.

²⁷⁹ Smith, *How the Word Is Passed*, s. 87.

²⁸⁰ History.com, "14th Amendment", 10.01.2023. <https://www.history.com/topics/black-history/fourteenth-amendment>

²⁸¹ Applewood Books. *The Constitution of the United States of America* (1995). s. 22.

tatt, «No state shall make or enforce **any law**»²⁸² bør være ganske klar tale, så hvordan kunne en tilsynelatende så tydelig formulering bli misbrukt? Historikere som f.eks. Van Woodward, Du Bois, Foner og Louis Gates Jr. legger mye av skylden hos Høyesterett²⁸³, da det er Høyesteretts holdning til disse lovene som låser denne periodens progresjon fast og snur den bakover. En vanlig konklusjon som ble gitt av Høyesterett angående rettsakene som preget denne perioden, da med fokus på de som omhandlet den 14 amendement, var at i den aktuelle saken så ble ikke den 14 amendement krenket fordi den ikke mente «de og de» rettighetene i den aktuelle rettsaken. Med dette mener man at Høyesterett selv definerte hva rettighetene som var beskrevet i den 14 amendement gjaldt. Høyesterett gjorde ett veldig effektivt arbeid av å kle av den 14 amendements funksjon i denne perioden²⁸⁴.

Ett eksempel på dette var *Slaughterhouse Cases* fra 1873. Som Tischauser formulerer det, så er det i denne rettsaken at Høyesterett på mange måter begynte sin kampanje mot like rettigheter med disse såkalte *Slaughterhouse Cases*.²⁸⁵ Navnet *Slaughterhouse* kom fra en liten sak i Louisiana der en lov ga ett slakteri i New Orleans monopol på det å slakte griser og kuer i byen.²⁸⁶ De andre slakteriene saksøkte saken i føderale domstoler, og argumenterte for at retten til arbeid var en del av innholdet i den 14 amendement, og dermed tok et monopol fra dem den retten. Saken endte 5 mot 4, da mot de som saksøkte. Dommerne konkluderte med at den 14 amendement skulle garantere frihet og enkelte rettigheter for alle amerikanere, men rett til å slakte dyr ikke var en av de rettighetene. Dermed ser vi ett tydelig eksempel på hvordan Høyesterett kunne utnytte denne vage ordleggingen i den 14 amendement, og komme med sin egen definisjon.

Slaughterhouse Cases var et konkret eksempel hvor Høyesterett overkjørte den 14 amendement, men vi kommer til å se flere slike tilfeller senere i oppgaven. En viktig faktor med den 14 amendement, er at den ble opprettet med mye motivasjon fra de såkalte radikale republikanerne, da det var denne gruppen som mer enn noen andre i politiske posisjoner, som ønsket å garantere afro-amerikanere trygge og sikre rammer for deres nye frihet. Dette faktum kan forklare hvorfor ordleggingen i den 14 amendement var så vagt, det at mange var skeptiske til denne radikale faksjonen i det republikanske parti.²⁸⁷ Mange i det republikanske

---

²⁸² Applewood Books. *The Constitution of the United States of America* (1995). s. 22.

²⁸³ Det er denne faktoren som fungerer som en røde tråd i denne oppgaven.

²⁸⁴ Tischauser, *Jim Crow laws*, s. 33

²⁸⁵ Tischauser, *Jim Crow laws*, s. 33

²⁸⁶ Conwill & Gardullo, *Make Good the Promises. Reclaiming Reconstruction and its Legacies*, s. 74.

²⁸⁷ Foner, *Reconstruction: America's Unfinished Revolution, 1863-1877*, s. 228-239.

parti var for opphevelsen av slaveriet, men ikke nødvendigvis klare for å bli likestilt med afro-amerikanerne. Og demokratene var åpenbart fiendtlige til afro-amerikaneres likestilling. Denne konflikten, kan potensielt ha resultert i at ordleggingen ikke ble så spesifikk som de radikale republikanerne hadde ønsket. Det faktum at den 14 amendement er den Reconstruction amendment som berørte flest aspekter med likestillingen, er nok grunnen til at det er denne som gjentatte ganger blir diskutert i Jim Crow sakene. Da den 13 og 15 begge var veldig spesifikke på hva de gikk inn på (slaveriets opphevelse og stemmerett), så ble det fort den 14 som ble brukt i spørsmål om rett til arbeid, rett til ekteskap, rett til trygghet og rett til å ikke oppleve diskriminering i form av f.eks. segregering.²⁸⁸

Den siste av de tre grunnlovsendingene, den 15, var vanskeligere å motarbeide, «The right of citizens of the United States to vote shall not be denied or abridged by the United States or by any State on account of race, color, or previous condition of servitude».²⁸⁹ Denne sier spesifikt at enhver borger av USA har retten til å stemme uansett rase, farge eller tidligere status. Denne lovendingen er dermed på papiret ikke så lett å overkjøre, men det var fremdeles tiltak som ble gjort for å begrense den politiske deltagelsen til afro-amerikanere. Problemet ligger i at den 15 amendement sier at man ikke kan begrense stemmerett på bakgrunn av hudfarge, rase eller tidligere status (slave), men den sier ingenting om f.eks. å stanse noen grunnet at de ikke hadde betalt en stemmeskatt eller ikke kan lese eller skrive.²⁹⁰ Det er nettopp dette smutthullet som ble brukt for å begrense afro-amerikaneres evne til å utføre sin stemmerett. Her ble det ofte brukt klausuler.

Ett av disse klausulene var som nevnt, en stemme-skatt.²⁹¹ Først innført 26 mars 1870 i Tennessee, her var det ett krav for å kunne stemme ved statlige valg at man måtte betale en spesifikk skatt.²⁹² Dette var et av de mest «populære» såkalte «svarte kodene» (Black Codes) som ble brukt for å hindre afro-amerikansk stemmerett. Denne var effektiv fordi likt som med *The Pig Law*, så var det oftest afro-amerikanere som hadde svakest økonomi, og dermed ville de mest sannsynlig ikke ha råd til å betale denne stemme-skatten.²⁹³ En stemmeskatt kunne variere i pris, men ofte lå den på rundt 15 dollar, noe som var altfor høyt for afro-amerikanere

---

²⁸⁸ Foner, *Reconstruction: America's Unfinished Revolution, 1863-1877*, s. 251-261.

²⁸⁹ 41th Congress of the United States of America, 1865, Washington DC. Appelwood Books, 1995, s. 24

²⁹⁰ Applewood Books. *The Constitution of the United States of America* (1995). s. 24.

²⁹¹ History.com, "Black Codes". 10.11.2022. <https://www.history.com/topics/black-history/black-codes>.

²⁹² Conwill & Gardullo, *Make Good the Promises. Reclaiming Reconstruction and its Legacies*, s. 73.

²⁹³ Likt argumentet som bak *The Pig Law*.

som allerede slet økonomisk grunnet at få ville ansette de.²⁹⁴ Stemme-skatten fra Tennessee ble fjernet i 1873, men så gjeninnført i 1890 da Jim Crow lovene begynte å bli etablert.²⁹⁵

Ett annet eksempel på disse klausulene var en «Bestefar-klausul», denne ble etablert i 1895. Den tilsa at alle som skulle stemme måtte ha hatt en bestefar som også hadde retten til å stemme.²⁹⁶ Argumentet var at dette skulle sørge for at kun borgere av USA fikk stemme, men det egentlige målet var å eliminere afro-amerikansk stemmerett. Dette var fordi at afro-amerikanere mest sannsynlig hadde en bestefar som levde før 1870 da den 15 amendement kom i effekt, dermed mistet de automatisk stemmeretten, siden deres bestefar naturligvis ikke hadde stemmerett.²⁹⁷ Denne loven hadde sin høyeste effekt fra 1895 til 1910.²⁹⁸ I 1915 erklærte Høyesterett den ukonstitusjonell, men loven levde fortsatt i en form helt frem til President Lyndon B. Johnsons *Civil Rights Act* i 1965.²⁹⁹ Ett siste eksempel på disse klausulene var en *Literacy Test*, dette var en test man måtte bestå for å kunne stemme.³⁰⁰ Om man ville stemme måtte man gjenfortelle en strofe fra den aktuelle delstatlige grunnloven til en hvit kontrollør, samt skrive sitt eget navn, om han ikke klarte det så fikk han ikke stemme.³⁰¹ Denne var kun ment for å stanse afro-amerikanere fra å stemme, da hvite slapp å ta denne testen, og det var kun kontrolløren som bestemte om den utspurte bestod eller ikke.³⁰²

Dette ønske om å eliminere stemmeretten til afro-amerikanere tar oss igjen tilbake til begrepet om statsborgerskap, for det å være statsborger tilsier at man har en rett til politisk deltagelse (etter man er over en vis alder). Foner går litt dypere på dette med statsborgerskap, da han diskuterer den forskjellige oppfatningen man hadde i USA rett før Borgerkrigen. Man hadde de som fulgte den såkalte *Dread-Scott*³⁰³ avgjørelsen fra Høyesterett i 1857, der Chief Justice Taney mente at afro-amerikanere aldri kunne bli statsborgere og at afro-amerikanere ikke kunne ha noen rettigheter som hvite måtte respektere. Han sa at afro-amerikanere ikke var

---

²⁹⁴ Conwill & Gardullo, *Make Good the Promises. Reclaiming Reconstruction and its Legacies*, s. 73-77.

²⁹⁵ History.com, "Black Codes". 10.11.2022. <https://www.history.com/topics/black-history/black-codes>.

²⁹⁶ History.com, "Black Codes". 10.11.2022. <https://www.history.com/topics/black-history/black-codes>.

²⁹⁷ History.com, "Black Codes". 10.11.2022. <https://www.history.com/topics/black-history/black-codes>.

²⁹⁸ History.com, "Black Codes". 10.11.2022. <https://www.history.com/topics/black-history/black-codes>.

²⁹⁹ History.com, "Black Codes". 10.11.2022. <https://www.history.com/topics/black-history/black-codes>.

³⁰⁰ History.com, "Black Codes". 10.11.2022. <https://www.history.com/topics/black-history/black-codes>.

³⁰¹ History.com, "Black Codes". 10.11.2022. <https://www.history.com/topics/black-history/black-codes>.

³⁰² History.com, "Black Codes". 10.11.2022. <https://www.history.com/topics/black-history/black-codes>.

³⁰³ Ofte ansett som ett av Høyesteretts verste bedømmelser sammen med *Plessy v. Ferguson*. Denne handlet om en slave som het *Dread Scott* som søkte om sin frihet, da han hadde bodde i en stat som forbydde slaveriet sammen med sin eier.

en del av den «amerikanske familien».³⁰⁴ Dette var et syn, det andre synet var hardest støttet av de radikale republikanerne, de mente at statsborgerskap skulle bli definert med om man var født i USA eller ikke, og at alle som var født i USA, uansett rase, automatisk var amerikansk statsborger.³⁰⁵ Som tidligere nevnt så var det denne oppfattelsen om automatisk statsborgerskap om man er født i USA, som var den gjeldene i den 14 amendement, dermed er det merkelig hvordan man kan bruke ett argument som «bestefar klausul», da den samme bestefaren antagelig også var født i USA, og som Foner diskuterer, om denne bestefaren levde før 1870 så burde ikke det bestemme om han var amerikaner eller ikke.³⁰⁶ Disse tiltakene fungerte fordi de ikke direkte gikk imot reglementet i den 15 amendement, da disse klausulene aldri hadde det skrevet at de var rettet mot afro-amerikanere, dermed gikk de teknisk sett ikke imot reglementet.³⁰⁷

Så hvorfor er disse Reconstruction amendementene så viktige, om de alle tilsynelatende feilet så lett? Argumentet kommer i form av hva historikere som Du Bois, Van Woodward, Foner og Tischauer påpeker, at disse var enorme i hva de var tiltenkt å gjøre for afro-amerikanere. De alle tre ble misbrukt og kjørt over av politiske, rettslige og voldelige elementer som ville undergrave afro-amerikaneres progresjon i samfunnet.³⁰⁸ Men hva var de egt. symboliserte? De alle var tiltenkt å gi afro-amerikanere en reell sjanse i det amerikanske samfunnet etter nærmere 300 år i slaveri eller i assosiasjon med slaver. De skulle sikre frihet, rettigheter, statsborgerskap og stemmerett for alle menn.³⁰⁹ De feilet på kortsikt, men som Eric Foner påpeker, så gjorde de en enorm forskjell for afro-amerikanere. De ga afro-amerikanere en juridisk og politisk grunn til å kreve likestilling.³¹⁰ Et eksempel på dette er med å se på forskjellen på hvordan Frederick Douglass (1818-1895) og Du Bois argumenterte om å oppnå likestilling. Douglass måtte i store deler av hans liv, kjempe mot ett system der afro-amerikanere ikke hadde noen reelle politiske eller juridiske rettigheter (om denne kan man se

---

³⁰⁴ Eric Foner (2003) *Race and Citizenship, Socialism and Democracy*, 17:1, 161-173, DOI: 10.1080/08854300308428347.

³⁰⁵ Eric Foner (2003) *Race and Citizenship, Socialism and Democracy*, 17:1, 161-173, DOI: 10.1080/08854300308428347

³⁰⁶ Eric Foner (2003) *Race and Citizenship, Socialism and Democracy*, 17:1, 161-173, DOI: 10.1080/08854300308428347

³⁰⁷ Vold var selvsagt også en viktig faktor, men dette var naturligvis ikke en juridisk faktor for å gå rundt noen amendements, men heller en trussel om fysisk vold. Som jeg allerede har gått inn på, så var den mest prominente trusselen lynsjings, evt. Ku Klux Klan.

³⁰⁸ Eric Foner, *The Strange Career of the Reconstruction Amendments* (New Haven: Yale Law Journal 108, no. 8, June 1999). s. 2003

³⁰⁹ Foner, *The Strange Career of the Reconstruction Amendments*, s. 2003

³¹⁰ Foner, *The Strange Career of the Reconstruction Amendments*, s. 2003

på Dred Scott igjen).³¹¹ Du Bois derimot, kunne appellere til de rettighetene som allerede var der, å påpeke at de hadde rettigheter skrevet i konstitusjonen.³¹² Dette er noe Du Bois påpeker ganske godt, da han sier at problemet ikke ligger i at afro-amerikanere ikke har rettigheter, problemet ligger i at de politiske og juridiske institusjonene i USA ikke praktiserer sine egne lover riktig.³¹³ Så det faktum at afro-amerikanere nå hadde noe de kunne appellere til, gjorde at rettighets kampene som fulgte hadde en genuin politisk og juridisk tyngde bak seg.³¹⁴ Foner legger mye vekt på at disse konstitusjonelle amendementene gjorde at konstitusjonen ikke trengtes å endres for å gi afro-amerikanere deres rettigheter, da alt var på plass for at det skulle være en realitet.³¹⁵ Denne oversikten over disse grunnlovsendingene gir ett mer helhetlig bilde til innholdet i denne oppgaven, da det er disse som stadig blir diskutert og undergravd av Høyesterett, delstatlige domstoler og Jim Crow-samfunnet generelt.

Det kan argumenteres for at grunnlovsendingene ikke var en total fiasko. Afro-amerikanere opplevde, spesielt i den tidlige fasen av Reconstruction, mer politisk deltagelse enn noensinne. En rekke afro-amerikanere ble valgt inn til Kongressen fra sør-statene og det ble blant annet valgt en afro-amerikansk guvernør i Louisiana i 1872 (dette var P.B.S. Pinchback).³¹⁶ Henry Louis Gates og historikere som Paula Kerger oppsummerte Reconstruction og dens lovendringer som den mest ekstraordinære perioden i amerikansk historie, da dette representerte en så radikal endring i ett samfunn på så kort tid. Og den så ekte progresjon for en gruppe mennesker som bare noen år tidligere var på samme nivå som husdyr. Reconstruction feilet til slutt grunnet mangel på støtte fra føderale styresett, men den må bedømmes som mer enn bare en feil med god intuisjon, den må ifølge Gates, ses på som ett enormt steg fremover som ble forhindret av enkelte som ikke ønsket å se afro-amerikanere oppleve suksess. En fin avslutning er det Eric Foner har kalt Reconstruction, han har gitt denne perioden navnet: «*Americas Unfinished Revolution*».³¹⁷

2.5 2.5 Civil Rights Act 1875.

---

³¹¹ Foner, *The Strange Career of the Reconstruction Amendments*, s. 2003

³¹² Foner, *The Strange Career of the Reconstruction Amendments*, s. 2003

³¹³ Du Bois, *Black Reconstruction in America*, s. 694-700.

³¹⁴ Foner, *The Strange Career of the Reconstruction Amendments*, s. 2003.

³¹⁵ Foner, *The Strange Career of the Reconstruction Amendments*, s. 2003.

³¹⁶ Britannica, "Reconstruction", av Eric Foner, 7.02.2023, <https://www.britannica.com/event/Reconstruction-United-States-history>

³¹⁷ Foner, *Reconstruction: America's Unfinished Revolution, 1863-1877*, her henviser jeg til tittelen Foner ga til denne 2014 boken.

Som avslutning på dette kartleggingskapittelet skal loven som skulle forsterke disse tre grunnlovsendringene bli analysert. Denne loven varte relativt kort, men historien til dette lovverket viser da hvor kjapt og brutalt Høyesterett kunne overstyre lover basert på rettigheter.

Civil Rights Act fra 1875,³¹⁸ var den siste rettighetsloven fra Reconstruction tiden.³¹⁹ Dette var en lov som gjorde det ulovlig å diskriminere «fargede» personer på offentlig transport, og ellers i offentlige rom, den ga også afro-amerikanere muligheten til å tjenestegjøre i juryer. Lovens mål var å poengtere doktrinen om «equality for all men before the law»³²⁰ som vi så fra den 14 amendement.³²¹ Loven gjorde det også ulovlig å nekte å tilby tjenester på bakgrunn av rase eller tidligere arbeidsstatus. Alle saker under denne loven ble ført av Høyesterett, fremfor av statlige domstoler. Loven var ikke i effekt lenge, i mars 1883 dømte 8 av 9 dommere i Høyesterett for at den 13 og 14 amendement ikke trengte denne ekstra loven for å ha effekt. Grunnlaget var at slaveri var forbudt, så ingen kunne bli tvunget til slaveri i det offentlige rom og saker som gjaldt diskriminasjon gikk under statlige domstoler, ikke Høyesterett: “The XIII Amendment relates to slavery and involuntary servitude (which it abolishes);... yet such a legislative power extends only to the subject of slavery and its incidents; and the denial of equal accommodations in inns, public conveyances and places of public amusement, imposes no badge of slavery or involuntary servitude upon the party, but at most, infringes rights which are protected from State aggression by the XIV the Amendment ”.³²² Dermed ble loven nullet ut, denne avgjørelsen ble stående helt fremt til *Civil Rights Act* i 1964. Denne avgjørelsen markerer mye av problematikken som lå hos de forskjellige institusjonene i USA når det kom til rase spørsmålet.

Så hvorfor ble en så kort-levende lovgivning som tilsynelatende oppnådde ekstremt lite og ble raskt fjernet av Høyesterett tatt opp? Valgte med å analysere denne var fordi den illustrerer det faktum at det kan virke som at dommere og politikere på denne tiden, ikke klarte å omstille seg til et samfunn hvor afro-amerikanere og hvite hadde samme rettigheter i USA.

---

³¹⁸ Også kalt «Sumner Rights Bill» etter Massachusetts senator Charles Sumner som var en av de største forkjemperne for denne loven.

³¹⁹ Civil Rights Act 1875 Sumner Civil Rights Bill; 12/1/1873; (HR43A-C1); Bills and Resolutions Originating in the Senate and Considered in the House, 1789 - 2003; Records of the U.S. House of Representatives, Record Group 233; National Archives Building, Washington, DC. Online Version.

³²⁰ Applewood Books. The Constitution of the United States of America (1995). s. 22-23.

³²¹ Britannica, "Civil Rights Act of 1875", av Melvin I. Urofsky, 25.01.2023, <https://www.britannica.com/topic/Civil-Rights-Act-United-States-1875>

³²² Conwill & Gardullo, *Make Good the Promises. Reclaiming Reconstruction and its Legacies*, s. 74

Dette spørsmålet er noe som kommer til å bli utforske gjennom denne oppgaven. Denne problematikken er noe som Van Woodward bruker i *The Strange Career of Jim Crow*.³²³ Her argumenterer han for nettopp denne omstillingsfasen som mange i USA slet med, hvor afro-amerikanere, som en gang var slaver, nå skulle behandles etter loven likt som hvite. Som Stephen Robinson tar opp i sin artikkel, så er denne problematikken også ekstremt dagsaktuell, da det kan virke som at denne konflikten fortsatt har ettervirkninger i dagens USA, da det stadig vekk dessverre oppstår rase baserte hendelser i USA.³²⁴

---

³²³ Woodward & Mcfeely, *The strange career of Jim Crow*, s. 221-232.

³²⁴ Robinson, Stephen. «African American Citizenship, the 1883 Civil Rights Cases and the Creation of the Jim Crow South». *The Journal of the Historical Association*. (2017).

3 Kapittel 3, Juridisk og politisk etablering av Jim Crow lovene:

3.1 President Johnsons rolle og Amnesty Proclamation “Redeeming the South “.

President Andrew Johnson³²⁵ er en nøkkelfaktor i forståelsen av hvordan sørstatene kunne bli «Redeemed». Med Redeeming er det i historiefaget ment at tidligere konføderasjons medlemmer eller støttespillere, «tok tilbake» sørstatene fra føderal kontroll, og med det fikk gjenoppbygget deres livsstil.³²⁶ En konsekvens av denne gjenerobringen var Black Codes og Jim Crow lover. President Johnsons håndtering av sørstatene etter krigen, mer spesifikt hans myke behandling av de som hadde politisk og militær makt i konføderasjonen, var en essensiell faktor.³²⁷ Hans manglende ønske til å støtte lover som skulle sikre afro-amerikanere sosiale og politiske rettigheter ga disse tidligere konføderasjons medlemmene akkurat det de ønsket, en støtte fra øverste politiske hold. Hvis Høyesterett ga Jim Crow lovene den juridiske støtten de trengte, så la Johnson grunnlaget for den politiske støtten. Og det er denne som først skal diskuteres, dette for å vise samhandlingen mellom den politiske og juridiske rollen i denne etableringen.

Da Andrew Johnson tok over som president 15 april 1865, så var signalene de første månedene positive for afro-amerikaneres sak.³²⁸ Johnson hadde tenkt å følge den sammen rekonstruksjons planen til Lincoln, begge planene involverte mild tilnærming til sørstatene, i form av at de skulle få tilbake sine rettigheter som delstater fort.³²⁹ Men der Johnson skilte seg var at han også var ekstremt mild mot konføderasjons lederne og fiendtlig mot afro-amerikaneres rettigheter. Lincoln hadde egt. tenkt å gi sørstatene alle politiske rettigheter igjen, men også som ett krav, tvinge gjennom garanterte rettigheter for afro-amerikanere, dette legger Lincoln frem i hans *Wade-Davis Bill* fra 1864.³³⁰ Lincoln hadde også tenkt til å

---

³²⁵ Andrew Johnson var født North-Carolina i 1808, men vokste opp i Tennessee. Han var den eneste sørstats demokraten som ble igjen i unionen under Borgerkrigen. Johnson var president fra 1865 til 1869. Han var originalt Lincolns visepresident, men ble president da Lincoln ble skutt av John Wikes Booth.

³²⁶ Reed, *The South, Jim Crow and its Afterlives*, s. 38.

³²⁷ Du Bois, *Black Reconstruction in America*, s. 235-242.

³²⁸ Conwill & Gardullo, *Make Good the Promises. Reclaiming Reconstruction and its Legacies*, s. 49.

³²⁹ Britannica, "Andrew Johnson.", 25.12.2022. <https://www.britannica.com/biography/Andrew-Johnson>

³³⁰ Handwritten copy of Wade-Davis Bill as originally submitted; 2/15/1864; Bills and Resolutions Originating in the House, 1789 - 1974; Records of the U.S. House of Representatives, Record Group 233; National Archives Building, Washington, DC

følge general Shermans³³¹ plan om å splitte opp store plantasjer fra høyt rangerende konføderasjons medlemmer, for å gi eks-slavene egen jord, den såkalte *Field Order 15* (som ble forsøkt igjen med *Land Distribution Act*).³³² Men Johnson mente at ingen juridiske påleggelses kunne bli tvunget på sørstatene uten at de hadde deltagelse i Kongressen, så hans taktikk var å få representanter fra sørstatene fort tilbake i Kongressen. Johnson ga også sørstatene egne statlige sivile domstoler og regjeringer med kun betingelsen om at de måtte sverge troskap til unionen og ratifisere den 13 amendement.³³³ Den store problematikken var at Johnson begynte å gjøre disse tiltakene allerede før Kongressen var tilbake fra sin årlige pause.

Gjennom sin *Amnesty Proclamation*, ga Johnson automatisk amnesti til alle tidligere konføderasjons medlemmer, ifølge Kinshasha Conwill og Paul Gardullo så var den eneste begrensningen at høyt rangerende konføderasjons medlemmer med en samlet formue på over 20000 \$ måtte søke til han personlig om å få amnesti.³³⁴ Denne *Amnesty Proclamation* ble til *Amnesty Act* i 1872 under Grant.³³⁵ Johnson brukte sin president amnesti hyppig, og innen 4 mai 1866 hadde Johnson gitt 7000 konføderasjons medlemmer med formue over 20000 \$ amnesti, og innen juni samme år var tallet oppi 12652, dette var ett snitt på 200 per dag.³³⁶ Under Johnson hadde så mange tidligere konføderasjons medlemmer fått amnesti, at allerede innen desember 1865, så hadde sørstatene sendt representative og senatorer til Kongressen, hvor to av dem hadde begått direkte forræderi ved å kjempe mot unionen, noe som den senere 14 amendement skulle forhindre.³³⁷ Denne behandlingen av Johnson sørget for at sørstatene kunne få politisk kontroll ved å akseptere den 13 amendement, vel viten om at de ikke hadde ønsket å dele politisk kontroll med afro-amerikanere, dette er knyttet til *White Supremacy*. Afro-amerikanere fikk altså lite støtte av president Johnson. Og på spørsmålet om afro-amerikansk-frihet sa Johnson dette til en delegasjon av afro-amerikanske ministre 11 mai 1865: «Freedom simply means liberty to work and enjoy the products of your own hands.

---

³³¹ Tecumseh Sherman (1820-1891) var Ulysses Grant sin høyrehånd under borgerkrigen. Sherman tok også over tittelen som General av den amerikanske hæren da Grant ble president i 1869. Sherman er kanskje mest kjent for hans erobring av Atlanta i 1864, dette var en stor bidragsyter til at Borgerkrigen ble vunnet av Unionen.

³³² Britannica, "Reconstruction", av Eric Foner, 7.02.2023, <https://www.britannica.com/event/Reconstruction-United-States-history>

³³³ Britannica, "Andrew Johnson.", 25.12.2022. <https://www.britannica.com/biography/Andrew-Johnson>

³³⁴ Conwill & Gardullo, *Make Good the Promises. Reclaiming Reconstruction and its Legacies*, s. 49-50.

³³⁵ Med denne lovgivingen ble restriksjonene i 14 amendement om politisk deltagelse for tidligere medlemmer av konføderasjonen offisielt fjernet.

³³⁶ Conwill & Gardullo, *Make Good the Promises. Reclaiming Reconstruction and its Legacies*, s. 48.

³³⁷ U.S Const. Amend. XIII hentet fra Applewood Books. The Constitution of the United States of America (1995). s. 22-24.

This is the correct definition of freedom, in the most extensive sense of the term». ³³⁸ Johnson mente altså at frihet ikke nødvendigvis betydde politisk likhet. ³³⁹

Så hvorfor var Johnson så myk med sørstatene etter at de akkurat hadde vært i en borgerkrig? Mange historikere har stusset over dette faktumet. I sin politiske kjerne hadde Johnson to distinkte faktorer, han var sterk motstander av den rike plantasje overklassen i sør, og han var en sterk følger av tidligere president Andrew Jackson. ³⁴⁰ Johnson hadde kjempet gjennom hele sitt politisk liv for at den fattige bonden skulle lykkes, blant annet med hans gjentatte forsøk på å få innført hans *Homestead Act*. ³⁴¹ Dette kombinert med at Johnson fulgte nærmest slavisk *Jacksonian* politikk ³⁴², om at unionen måtte bevares til enhver pris, gjør det merkelig å skjønne hvorfor han ikke straffet konføderasjonen hardere etter krigen, da dette var denne rike plantasje overklassen, som samtidig hadde splittet opp unionen. I teorien burde dette vært Johnsons største fiende, så hva skjedde? Flere historikere har teorier, og en av dem er Eric Foner. Foner poengterer at det er særlig tre faktorer som spiller inn i dette politiske skifte hos Johnson. En er at han var stolt av å komme fra sørstatene ³⁴³, og derfor ikke ønsket å tilføye mer skade i sør etter krigen. ³⁴⁴ Den andre faktoren ligger i hvordan Johnson tolket krigen. Hans ide var at det å forlate union ikke var lov, dermed kunne ikke Kongressen bestemme over delstatenes politiske og rettslige handlinger. I Johnsons *Amnesty Proclamation* finner vi dette interessante utdraget som utvider hans syn på dette andre punktet til Foner: «... there is no such thing as Reconstruction. These States have not gone out of the union; therefore, Reconstruction is unnecessary. I do not mean to treat them as inchoate States, but merely as existing under a temporary suspension of their government, provided always they elect loyal men. The doctrine of coercion to preserve a State in the Union has been vindicated by the people. It is the province of the Executive to see that the will of the people is carried out in the rehabilitation of the rebellious States, once more under the authority as well as the protection

---

³³⁸ Conwill & Gardullo, *Make Good the Promises. Reclaiming Reconstruction and its Legacies*, s. 50.

³³⁹ Conwill & Gardullo, *Make Good the Promises. Reclaiming Reconstruction and its Legacies*, s. 50.

³⁴⁰ Andrew Jackson var president fra 1829 til 1837. Han var den første presidenten fra det Demokratiske partiet. Hans kjernepolitikk var at unionen under enhver tid måtte bli bevart.

³⁴¹ Denne loven ble innført i 1862, og var basert på Jeffersons ideologi om den frie uavhengige bonden. Loven gjorde det lettere for fattige bønder å få jord, ved å flytte vestover kunne de få krav på ett stykke jord, og om de bodde på den jorda i 5 år, ville de få den av den føderale regjeringen.

³⁴² Det man kalte politikken som fulgte visjonen til Andrew Jackson, som på mange måter var ment til å være kjernepolitikken til demokratene.

³⁴³ Johnson var fra Tennessee.

³⁴⁴ Britannica, "Andrew Johnson.", 25.12.2022. <https://www.britannica.com/biography/Andrew-Johnson>

of the Union».³⁴⁵ En siste faktor som Foner beskriver var Johnsons dype rasisme. Det å hjelpe afro-amerikanere til å potensielt komme på samme nivå, eller kanskje herske over den hvite mann, var en så grotesk tanke for Johnson.³⁴⁶ Etter alt å dømme var Johnson en dypt rasistisk mann, hans motivasjon for å bli igjen i unionen etter Borgerkrigen brøt ut, var ikke knyttet til hans misnøye av slaveriet, men hans følelse om at unionen ikke kunne splittes. Slaveriets slutt var for Johnson en faktor som måtte til for å bevare unionen ifølge Foner.³⁴⁷

I W.E.B Du Bois *Black Reconstruction* bok fra 1935 legger han mye av skylden for den afro-amerikanske manglende føderale hjelp og urettferdig behandling hos nettopp Johnsons håndtering av Reconstruction.³⁴⁸ Du Bois påpeker at Johnson hadde en visjon om å hjelpe den fattige arbeideren i sør, med å blant annet gi dem fri jord, men innså at halvparten av denne arbeiderklassen nå også omhandlet afro-amerikanere, og med det endret han synet sitt.³⁴⁹ Denne håndteringen og holdningen til Johnson gjorde rasistiske tiltak som Black Codes mulig. Du Bois skriver det rett ut: «He accepted the Black Codes».³⁵⁰ Du Bois påpeker at Black Codes allerede eksisterte i en form under Lincoln, men forskjellen på de som kom under Lincoln og de senere, var at de under Lincoln ble fort slått ned på eller redigert for å ikke terge nordstatene. Men da Johnson tok over, så ble det innført en haug med disse kodene i hele sør.³⁵¹

Holman Conwill og Paul Gardullo påpeker i boken *Make Good the Promises. Reclaiming Reconstruction and its legacies*, at Johnson har mye av ansvaret for at afro-amerikanere ikke fikk de rettighetene og den friheten de ble lovet etter Borgerkrigen.³⁵² Conwill og Gardullo har en mer narrativ forskning på sin fortelling om Johnsons rolle, mens Du Bois kan skrive med mer etos, da han ble direkte påvirket og kjente flere som ble direkte påvirket av Johnsons handling. Johnson er ikke alene skyldig i at Jim Crow lovene kunne vokse frem. Men det Johnson er skyldig i er at han la grunnlaget for at de forskjellige faktorene som senere resulterte i Jim Crow lovene, kunne skje. Eric Foner legger også mye vekt på Johnsons rolle. Foner har blant annet kalt Johnson for en meget sterk kandidat til å være regnet som USAs

---

³⁴⁵ U. S. President. Andrew Johnson. Prest. Johnson's amnesty proclamation ... Done at the city of Washington, the twenty-ninth day of May, in the year of our Lord one thousand eight hundred and sixty-five ... Andrew Johnson. Washington, 1865. Pdf. <https://www.loc.gov/item/rbpe.23502500/>

³⁴⁶ Foner, *Reconstruction: America's Unfinished Revolution, 1863-1877*, s. 180-185.

³⁴⁷ Foner, *Reconstruction: America's Unfinished Revolution, 1863-1877*, s. 175-180.

³⁴⁸ Du Bois, *Black Reconstruction in America*, s. 241-242.

³⁴⁹ Du Bois, *Black Reconstruction in America*, s. 235.

³⁵⁰ Du Bois, *Black Reconstruction in America*, s. 235.

³⁵¹ Du Bois, *Black Reconstruction in America*, s. 166-167.

³⁵² Conwill & Gardullo, *Make Good the Promises. Reclaiming Reconstruction and its Legacies*, s. 49.

verste President.³⁵³ Han forklarer at Johnsons dårlige tålmodighet, hans dype rasisme og hans manglende vilje til å jobbe med Kongressen, var faktorer som spilte inn negativt på Reconstruction og ettermælet.³⁵⁴ Johnson hadde null sympati for nordlige saker og valgte heller å sette opp sørstats regjeringer stappet fullt med hvite anti-likhet ledere, noe som igjen direkte resulterte i at Black Codes kunne bli innført.³⁵⁵

Dette delkapittelet skulle illustrere viktigheten med Johnson og hans *Amnesty Proclamation* i forbindelse med Jim Crow-lovene, da Johnson kanskje er den viktigste politiske faktoren til systematiseringen av Jim Crow-lovene. Som det senere skal bli illustrert i dette kapittelet, så er det Høyesterett på nasjonalt og regionalt nivå som gir juridisk legitimering for Jim Crow-lovene. Høyesterett gjorde dette gjennom deres bedømmelser på Jim Crow-rettsaker, men det var Johnson som hadde lagt grunnlaget for at disse rettsakene kunne oppstå i første omgang, da disse rettsakene oppstod fordi enkelte deler av samfunnet ikke fulgte de nye retningslinjene som ble gitt under Reconstruction i forhold til afro-amerikanere. Kanskje det beste beviset på Johnsons fiendtlighet til den afro-amerikanske sak, var at han prøvde å veto den 14 amendements passering, da han mente at dette gikk imot hva den føderale regjeringen kunne påtvinge statene. Og denne holdningen, om at garanterte rettigheter til alle borgere av USA ikke var noe de føderale styresmaktene skulle blande seg inn i, er en holdning vi vil se igjen hos Høyesterett.

3.2 Black Codes.

Black Codes var som nevnt allerede til stede da Johnson tok over presidentvervet, men det var under han at hyppigheten av Black Codes økte, dette var nok grunnet den dualitet vi så hos Johnson, som gjorde det mulig å innføre disse med mindre motstand og som ett direkte mottrekk til Reconstruction lovendringene. Disse kodene uttrykte sørstatenes motstand til progresjon og reform i samfunnet der afro-amerikanere skulle likestilles. Deres mål var tydelig å gå imot de rettighetene som ble lovet i den 13, 14 og 15 amendement.

Black Codes var en direkte forløper til Jim Crow lovene, dette var oftest mindre lover med en funksjon som smutthull mot ordleggingen i Reconstruction lovene.³⁵⁶ Man kan på mange måter dele opp Reconstruction-perioden til kampen mellom lover ment til å gi politiske og

---

³⁵³ Foner, Eric. *He's The Worst Ever*. © 2006 The Washington Post Company. (2006).

³⁵⁴ Foner, *Reconstruction: America's Unfinished Revolution, 1863-1877*, s. 180-185

³⁵⁵ Britannica, "Andrew Johnson.", 25.12.2022. <https://www.britannica.com/biography/Andrew-Johnson>

³⁵⁶ History.com, "Black Codes". 10.11.2022. <https://www.history.com/topics/black-history/black-codes>.

sosiale rettigheter til afro-amerikanere, og Black Codes som ett mottrekk med funksjonen om å redusere utøvelsen av disse rettighetene. Black Codes er derfor en essensiell faktor for å forstå de senere Jim Crow lovene. Dette er fordi Black Codes og Jim Crow lovene egentlig var det samme, de hadde samme funksjon, samme mål og rettet mot den samme gruppen. Forskjellen mellom Black Codes og Jim Crow lovene var at Black Codes primært hadde sin støtte fra lokale domstoler i sørstatene, mens Jim Crow lovene fikk mye av sin støtte og legitimitet fra Høyesterett, og var derfor mer nasjonalt utbredt.

De første kodene som kom etter borgerkrigen kom allerede samme året den ble avsluttet, i november og desember 1865.³⁵⁷ Disse ble innført av Mississippi, Alabama og Louisiana. Deres funksjon var å få afro-amerikanere tilbake på plantasjene, og ta tilbake sørstatene. Hvordan dette var mulig har allerede blitt diskutert under punktet om den 13 amendement.³⁵⁸ Som nevnt gjorde de dette ved å arrestere afro-amerikanere på bakgrunn av mindre lovbrudd, deretter kunne polititjenesten leie disse «kriminelle» ut til plantasjene. Dette var da et direkte mottrekk mot innholdet i den 13 amendement.³⁵⁹

Conwill og Gardullo legger til et interessant sitat fra en ukjent Mississippi mann på side 51 i boken deres, dette sitatet illustrerer virkelig hva ønske var blant de fleste hvite i sør etter Borgerkrigen: «The odious principle of negro suffrage, worries us».³⁶⁰ Det er tydelig at denne mannen fryktet hva stemmerett til afro-amerikanere kunne bety for deres levemåte. I sørstatene hadde man levd i omtrent 300-400 år med ett slave-samfunn, der hvitt overherredømme var suverent og afro-amerikanere var på samme nivå som husdyr. Det at disse nå potensielt kunne få stemmerett var en tanke svært få i sør kunne leve med.³⁶¹ Naturligvis var det ikke alle i sør som eide slaver, men selv de som ikke eide slaver kunne trøste seg med at de var mer verdt enn slavene i dette samfunnet, så svært få av den hvite klassen i sør var spesielt komfortabel med tanken om afro-amerikansk likestilling.³⁶² Dette var et av motivatorene bak Black Codes, og senere Jim Crow, ønske om å snu klokka tilbake til før borgerkrigen. Konføderasjonen hadde kanskje tapte krigen, og måtte godta at slaveriets

---

³⁵⁷ Conwill & Gardullo, *Make Good the Promises. Reclaiming Reconstruction and its Legacies*, s. 52

³⁵⁸ Applewood Books. *The Constitution of the United States of America* (1995). s. 22.

³⁵⁹ History.com, "Black Codes". 10.11.2022. <https://www.history.com/topics/black-history/black-codes>.

³⁶⁰ Conwill & Gardullo, *Make Good the Promises. Reclaiming Reconstruction and its Legacies*, s. 51

³⁶¹ History.com, "Black Codes". 10.11.2022. <https://www.history.com/topics/black-history/black-codes>.

³⁶² History.com, "Black Codes". 10.11.2022. <https://www.history.com/topics/black-history/black-codes>.

tid var over. De kunne ikke lovlig få tilbake slavene sine, men slave-samfunnet kunne de få tilbake gjennom sine egne politiske tiltak.

Det som gjør gjennomføringen av Black Codes enda mer unikt er som Du Bois påpeker, den tilsynelatende selvsikkerheten sørstats domstolene hadde i å innføre disse. De handlet som om slaveriet aldri ble dømt ukonstitusjonelt.³⁶³ Du Bois skriver at noe så enkelt som navngivingen på de nye arbeidskontraktene som ble gitt til de som ble værende på plantasjene illustrerer tydelig hva intensjonen var.³⁶⁴ I kontrakten stod det ofte at afro-amerikanere skulle tituleres som «servants» og de som ga kontraktene som «masters».³⁶⁵ Du Bois stiller da spørsmålet: hvordan var dette forskjellig fra slave-eier forholdet?³⁶⁶ Som allerede diskuterte i forrige kapittel, så kommer Eric Foner med en klar distinksjon, om at afro-amerikanere under slavetiden ikke var ansett som mennesker, men eiendom, og dette var absolutt ikke-frihet.³⁶⁷ Forskjellen var dermed at etter Borgerkrigen så var de, etter loven å dømme, ansett som mennesker, og etter den 14 amendement, statsborgere. Og afro-amerikanere hadde i teorien mulighet til mobilitet ut av plantasjene, man kan heller peke på det Du Bois kalte fiendtlige delstatlige regjeringer og domstoler, han mente at disse valgte heller å gå imot de nasjonale retningslinjene.³⁶⁸ Dette var ifølge Du Bois desperate forsøk på å bevare slaveriet i en form.³⁶⁹ Men som Foner påpeker, så var dette ikke det samme. Poenget til Du Bois er at det er merkelig hvor langt sørlige regjeringer og domstoler gikk for å bevare sine gamle samfunnsstrukturer.³⁷⁰ En klar definisjon på Black Codes var dette koder/lover som skulle direkte sabotere innholdet i disse Reconstruction amendementene, med å utnytte smutthull i ordleggingen for å straffe afro-amerikanere eller hindre dem fra å bruke sine rettigheter.

I starten av 1866 hadde 10 sørstater innført Black Codes.³⁷¹ Det har allerede blitt presentert noen eksempler på Black Codes under Reconstruction-amendements kapittelet, men her er noen flere eksempler på Black Codes. Disse får vi fra tidligere kongressmedlem Edward McPhersons³⁷² bok *The Political History of the United States of America during the period*

---

³⁶³ Du Bois, *Black Reconstruction in America*, s. 170.

³⁶⁴ Du Bois, *Black Reconstruction in America*, s. 170.

³⁶⁵ Du Bois, *Black Reconstruction in America*, s. 170.

³⁶⁶ Du Bois, *Black Reconstruction in America*, s. 170.

³⁶⁷ History.com, *Slavery in America*, 22.11.22. <https://www.history.com/topics/black-history/slavery>

³⁶⁸ Du Bois, *Black Reconstruction in America*, s. 188.

³⁶⁹ Du Bois, *Black Reconstruction in America*, s. 188.

³⁷⁰ Du Bois, *Black Reconstruction in America*, s. 170.

³⁷¹ Disse var Mississippi, Alabama og Louisiana (som var de tre første, disse begynte i 1865), Florida, Virginia, Georgia, North Carolina, Texas, Tennessee og Arkansas kom etter i 1866.

³⁷² Kongressmedlem fra 1859 til 1891.

known as Reconstruction fra 1871. Så denne har en ekstra aktualitet da denne kom ut når disse lovene faktisk var aktive, noen eksempler er: **Louisiana:** «Every negro is required to be in the regular service of some white person, or former owner, who shall be held responsible for the conduct of said negro. But said employer or former owner may permit said negro to hire his own time by special permission in writing, which permission shall not extend over seven days at any one time».³⁷³ **Mississippi:** «If any freedman, free negro, or mulatto, convicted of any of the misdemeanors provided against in this act, shall fail or refuse for the space of five days, after conviction, to pay the fine and costs imposed, such person shall be hired out by the sheriff or other officer, at public outcry, to any white person who will pay said fine and all costs, and take said convict for shortest time».³⁷⁴ **South Carolina:** «No person of color shall migrate into and reside in this state, unless, within twenty days after his arrival within the same, he shall enter into a bond with two freeholders as sureties».³⁷⁵ **Florida:** «When a person of color working on a farm or plantation deliberately disobeys orders, is impudent or disrespectful to his employer, refuses to do the work assigned or leaves the premises, he can be arrested».³⁷⁶ **North Carolina:** «No person of color can testify against a white person in court, unless the white person agrees to it».³⁷⁷ **Texas:** «Only white, men can serve on juries, hold office, and vote in any state, county, or municipal election».³⁷⁸ **Tennessee:** «No colored persons have the right to vote, hold office or sit on juries in this state».³⁷⁹

Det er en klar likhet mellom disse type koder og de fremtidige Jim Crow lovene. Dette blir illustrert nærmere noe senere i oppgaven. Og igjen, funksjonen, målet og hvem de var rettet mot, var helt likt for Black Codes og Jim Crow. De fleste kodene ble slått ned på under spesielt President Ulysses Grant sin presidentperiode, men de gjenoppstod med mer nasjonal utbredelse og større legitimitet, da som Jim Crow lover, med Høyesterett i ryggen. Black

---

³⁷³ Edward McPherson, *The Political History of the United States of America during the period known as Reconstruction* (Washington D.C.: 1871), 80-82.

³⁷⁴ McPherson, *The Political History of the United States of America during the period known as Reconstruction*, 80-82.

³⁷⁵ McPherson, *The Political History of the United States of America during the period known as Reconstruction*, 80-82.

³⁷⁶ McPherson, *The Political History of the United States of America during the period known as Reconstruction*, 80-82.

³⁷⁷ McPherson, *The Political History of the United States of America during the period known as Reconstruction*, 80-82.

³⁷⁸ McPherson, *The Political History of the United States of America during the period known as Reconstruction*, 80-82.

³⁷⁹ McPherson, *The Political History of the United States of America during the period known as Reconstruction*, 80-82.

Codes var ofte en direkte motsats til innholdet i den 14 amendement, og mange av de sakene som skal diskuteres i denne oppgaven var rettsaker der en type Black Code ble utfordret. Denne kunnskapen vil gjøre neste delkapittel enda mer relevant for dette delkapittelet. Det er en klar linje fra Black Codes, Reconstruction amendementene og Høyesterett, til Jim Crow-lovene.

3.3 Rettssaker tolket gjennom den 14 amendement.

Dette er en gjennomgang av hva de mest sentrale rettsakene i opptakten til Jim Crow som direkte omhandler den 14 amendement. Å studere disse rettsakene er viktig i konteksten av Jim Crows etablering, da de gir ett innblikk i den konflikten som oppstod grunnet disse samfunnskrasjene. Dette handlet om ett samfunn som ønsket fremgang og reform, og ett samfunn som ytet motstand og ønsket den tradisjonelle strukturen tilbake.³⁸⁰ Eric Foner poengterer at det ikke var en spesifikk rettsak som Høyesterett brukte for å etablere dette rase-systemet, men heller en kombinasjon av flere.³⁸¹ Disse rettsakene som skjedde over en periode på 30 år, har Foner uttalt, resulterte i den gradvise nedhuggingen av spesielt den 14 amendement.³⁸² Den relevante konflikten som oppstår, er representert med flere av de samme konfliktene vi ser i dagens USA: demokrater mot republikanere – og her er det også en indre konflikt der de mest progressive skiller deg ut fra partiet de representerer. Sør mot nord, delstatlig makt mot føderal makt og rase konflikt. Det blir også tydelig hvordan det juridiske systemet feilet i sin håndtering av den siste gruppen som skulle være integrert i samfunnet, den afro-amerikanske befolkningen. Det at de feilet er gjentagen i studie av denne tiden, ikke bare av moderne historikere, men også av datidens, som f.eks. George Washington Cable³⁸³ som var sterk motstander av denne negative håndteringen av afro-amerikanere.³⁸⁴ Og kanskje den største motstanderen var Du Bois, som gjør det veldig klart at politikerne, det juridiske systemet og samfunnet feilet i å integrere de i denne perioden.³⁸⁵ Videre kommer dette

---

³⁸⁰ Foner, *The Supreme Court and the History of Reconstruction*, s. 1585-1606

³⁸¹ Foner, *The Supreme Court and the History of Reconstruction*, s. 1585-1606

³⁸² Foner, *The Supreme Court and the History of Reconstruction*, s. 1585-1606

³⁸³ Cable var fra sørstatene og kjempet for konføderasjonen under borgerkrigen, men til motsetningen til mange andre menn i hans posisjon, så godtok han at samfunnet hadde beveget seg videre fra slave-samfunnet. Cable ble dermed en sterk motstander av den manglende hjelpen afro-amerikanere fikk i sør etter borgerkrigen.

³⁸⁴ Britannica, "George W. Cable.", 27.01.2023. <https://www.britannica.com/biography/George-W-Cable>

³⁸⁵ Du Bois, *Black Reconstruction in America*, eksempel på dette på s. 191 i forbindelse med stemmerett for afro-amerikanere.

delkapittelet til å bestå av en narrativt oppsatt analyse av disse utvalgte rettsakene, etterfulgt av en samlet konklusjon av konsekvensen på deres håndtering.

United States v. Cruikshank 1875. Denne Høyesterett saken omhandlet den delstatlige rettsaken som fulgte Colfax-massakren, som igjen var en direkte konsekvens av Louisianas 1872 guvernør valg.³⁸⁶ Hendelsen skjedde 13 april 1873 i Colfax Louisiana, utenfor Grant Parish tinghus. Det var utenfor dette tinghuset at en liten tropp med afro-amerikanske republikanerne hadde samlet seg for å unngå at demokratene skulle ta over tinghuset i forbindelse med guvernør valget, som republikaneren William Pitt Kellogg hadde vunnet.³⁸⁷ Bare ett fåtall av afro-amerikanerne hadde våpen til å beskytte seg selv. Konfrontasjonen som fulgte endte med at ett estimert antall på 62-153 afro-amerikanere ble drept. Dette skjedde etter at de hvite demokratene kom for å ta over tinghuset, disse hvite var fra en terror gruppe kalt «*The White League*».³⁸⁸ Nesten 50 av de som ble drept, ble faktisk drept etter angrepet, da de ble skutt mens de satt fengslet av de hvite demokratene.³⁸⁹ Det var tre hvite personer som ble drept, og det er diskutert om to av disse var uhell fra egen siden. Føderale tropper klarte til slutt å få kontroll på situasjonen og innsette Kellogg som Guvernør. Eric Foner har kalt dette for det verste tilfelle av rase-vold under Reconstruction, da resultatet viser en klar ensidighet på volden.³⁹⁰ Under *Enforcement Act* fra 1870, som var rettet mot KKK og andre terrorgrupper, så ble de hvite personene anklaget for 16 lovbrudd.³⁹¹ I disse lovbruddene inkluderte: det å ha brutt afro-amerikaneres rett til å smales, stemme og bære våpen. Av alle de 300 medlemmene av «*The White League*», ble kun 9 stilt for retten, og av disse slapp alle straff. Bedømmelsen av Høyesterett kom 27. mars 1876, ledet av Høyesteretts dommer Morrison Waite.³⁹² Høyesterett bestemte at som borger var man borger av både USA og delstaten man bodde i. Og at man da måtte følge delstatens retningslinjer. Han la videre til at konstitusjonen aldri hadde tenkt at Kongressen skulle bestemme over delstatene. Han mente at den nasjonale statens rolle var å beskytte delstatenes rettigheter, mens delstatene skulle bestemme over sin befolknings rettigheter.³⁹³ Punkt 4 av avgjørelsen tilsier også at den første amendment til konstitusjonen som sa at enhver hadde rett til å samles, gjaldt lenge før USA

---

³⁸⁶ Conwill & Gardullo, *Make Good the Promises. Reclaiming Reconstruction and its Legacies*, s. 68

³⁸⁷ Conwill & Gardullo, *Make Good the Promises. Reclaiming Reconstruction and its Legacies*, s. 68

³⁸⁸ White League var en lignende terror gruppe som Ku Klux Klan. Denne gruppen hadde samme mål som KKK, om å forhindre svart fremgang og terrorisere afro-amerikanere med trusler og vold.

³⁸⁹ Conwill & Gardullo, *Make Good the Promises. Reclaiming Reconstruction and its Legacies*, s. 68

³⁹⁰ Foner, *Reconstruction: America's Unfinished Revolution, 1863-1877*, s. 530.

³⁹¹ Conwill & Gardullo, *Make Good the Promises. Reclaiming Reconstruction and its Legacies*, s. 68

³⁹² 92 U.S. 542 *United States v. Cruikshank* (1875). Hentet fra Supreme Justia.com.

³⁹³ 92 U.S. 542 *United States v. Cruikshank* (1875). Hentet fra Supreme Justia.com.

eksisterte, og at den første amendement bare tilsa at Kongressen ikke kunne begrense den rettigheten, men utførelsen av denne rettigheten var opp til hver enkel stat.³⁹⁴ Punkt 6 påpeker at den andre amendement, som sier at alle har rett til å bære våpen, ikke er garantert av konstitusjonen, det eneste det betyr, ifølge Waite, var at Kongressen ikke skal kunne hindre dette, og den andre amendement er derfor kun ment for å begrense føderal makt over delstatene.³⁹⁵

Kort oppsummert så dømte Høyesterett at den nasjonale regjeringen³⁹⁶ ikke hadde noen makt til å beskytte afro-amerikanere fra mord i delstatene, da dette falt på delstatene selv, siden det var deres borgere.³⁹⁷ Det nasjonale rettsvesenet kunne bare dømme slike handlinger mot en delstat, ikke individer.³⁹⁸ Bedømmelsen henvendte seg hovedsakelig til den 14 amendement som sa at en delstat ikke kunne nekte afro-amerikanske rettigheter, men den sier ingenting om hvis et individ gjør det mot ett annet. Her ser vi allerede ett eksempel av at Høyesterett utnytter den vage forklaringen av hva slags rettigheter som gjaldt under den 14 amendements definisjon.³⁹⁹ En direkte konsekvens av denne bedømmelsen var at afro-amerikanere effektivt sett ikke lenger ble beskyttet av konstitusjonen, dermed ble de etterlatt til hvite rasister og terrorgrupper som KKK. Foner forklarer at konsekvensen av denne rettsaken, var at den effektivt kansellerte «rettferdig-beskyttelse» klausulene i konstitusjonen.⁴⁰⁰ Foner forklarer videre at det denne saken representerte var ett mottrekk mot føderalismen som Høyesterett mente Reconstruction-amendementene representerte. Høyesterett ønsket ikke at det var føderale domstoler som dem selv som skulle avgjøre slike saker, men delstatlige og lokale.⁴⁰¹ Under denne føderale definisjonen påpeker Foner at Høyesterett gjorde det å straffe for kriminelle handlinger mot afro-amerikanere, omtrent ble umulig.⁴⁰² Høyesterett ga også grønt lys for videre terror mot afro-amerikanere i sørstatene, da Høyesterett etter deres egen definisjon ikke kunne stanse dem.⁴⁰³

---

³⁹⁴ 92 U.S. 542 *United States v. Cruikshank* (1875). Hentet fra Supreme Justia.com.

³⁹⁵ 92 U.S. 542 *United States v. Cruikshank* (1875). Hentet fra Supreme Justia.com.

³⁹⁶ Kongressen, Høyesterett og Presidenten.

³⁹⁷ Under denne definisjonen Waite hadde av Borger av både USA og delstaten sin.

³⁹⁸ 92 U.S. 542 *United States v. Cruikshank* (1875). Hentet fra Supreme Justia.com.

³⁹⁹ Conwill & Gardullo, *Make Good the Promises. Reclaiming Reconstruction and its Legacies*, 2021

⁴⁰⁰ Foner, *Reconstruction: America's Unfinished Revolution, 1863-1877*, s. 531.

⁴⁰¹ Foner, *Reconstruction: America's Unfinished Revolution, 1863-1877*, s. 531.

⁴⁰² Foner, *Reconstruction: America's Unfinished Revolution, 1863-1877*, s. 531.

⁴⁰³ Foner, *Reconstruction: America's Unfinished Revolution, 1863-1877*, s. 531.

Denne saken er relevant i forhold til oppgaven fordi det er en av de tidlige rettsakene i det man kan betegne som Jim Crow-tiden.⁴⁰⁴ Allerede i 1875 begynte Høyesterett å bryte ned 14 amendement, hele 21 år før *Plessy v. Ferguson*, som ofte blir markert som den offisielle starten på Jim Crow-tiden. Her ser vi derfor en tidlig motivasjon av Høyesterett for å jobbe mot, ikke for afro-amerikanere. Gjennom studiet av den opprinnelige rettsaken som primær kilde, kan man analysere ett sett dommere som bedømte saken opp mot den 14 amendement med ett veldig smalt syn.⁴⁰⁵ Denne beskrivelsen om en veldig smal tolkning av den 14 amendement er beskrivelsen til dommer John Marshall Harlan. Han var eneste motsigende stemme i både *1883 Civil Rights Cases* og *Plessy v. Ferguson* avgjørelsen.⁴⁰⁶ Nøyaktig hvorfor Høyesterett valgte å komme med slike smale tolkninger er ikke godt å si, men vi ser tydelig tegn til Høyesteretts manglende hjelp til afro-amerikanere. Van Woodward poengterte at denne saken er en viktig faktor for å illustrere hvor sentral Høyesterett var i etableringen av Jim Crow samfunnet.⁴⁰⁷ Dette var en av de første sakene, og det første virkelige eksempelet på at Høyesterett tar fra kraften til 14 amendement, og med det mange av rettighetene til afro-amerikanere.⁴⁰⁸ Denne saken, som nevnt, ga også en slags bekreftelse til rasistene i sør, at en del av befolkningen nå usjenert kunne benytte vold og terror mot afro-amerikanere. Høyesterett ga ett tydelig signal om at verken de eller Kongressen kunne beskytte afro-amerikanere fra vold i sør. Kun delstatene kunne nå garantere trygghet for sine borgere. Og med flere og flere demokrater som klarte å ta makten i delstatlige regjeringer, så var det tydelig at afro-amerikanere ikke fikk mye hjelp derfra. Denne saken markerer også tidlig at Høyesterett viser sin makt over Kongressen, da den gjorde det klart at verken de eller Kongressen kunne beskytte afro-amerikanere. Her ser vi hvordan Høyesterett vokser i makt i USA.⁴⁰⁹

Hall v. Decuir 1877-1878. Denne rettsaken startet allerede i 1868, da Josephine Decuir, en del av den afro-amerikanske eliten i USA, skulle til Pointe Coupee i Louisiana for å selge hennes avdøde ektemanns eiendom.⁴¹⁰ Hun prøvde å sette seg på første klasse på skipet hun reiste med, men kapteinen, John C. Benson nektet henne adgang og sendte henne til «de

---

⁴⁰⁴ Etter betegnelsen som Van Woodward kom med, Jim Crowism. Som etter hans analyse mente at Jim Crow samfunn eksisterte lenge før *Plessy v. Ferguson*.

⁴⁰⁵ 92 U.S. 542 United States v. Cruikshank (1875). Hentet fra Supreme Justia.com.

⁴⁰⁶ Tischauser, *Jim Crow laws*, s. 41-43 og 52-57.

⁴⁰⁷ Woodward & Mcfeely, *The strange career of Jim Crow*, s. 70-71.

⁴⁰⁸ Conwill & Gardullo, *Make Good the Promises. Reclaiming Reconstruction and its Legacies*, s. 68.

⁴⁰⁹ Foner, *Reconstruction: America's Unfinished Revolution, 1863-1877*, s. 531.

⁴¹⁰ U.S. 485. Hall v. DeCuir (1877). Hentet fra Supreme.Justia.com.

fargedes» avdeling.⁴¹¹ Decuir saksøkte kaptein Benson for å ha brutt med artikkel 13 i Louisiana sin 1868 konstitusjon som gjorde det forbudt å diskriminere på transport basert på rase.⁴¹² Den lokale retten dømte til fordel for Decuir, men Benson søkte om ny rettsak, men døde før rettsaken kunne bli tatt opp i Høyesterett, så hans kone, Eliza Jane Hall tok over saken på hans vegne.⁴¹³ I 1878 dømte dommer Morrison Waite etter en enstemmig bestemmelse at resultatet fra den lavere rettsaken skulle reverseres.⁴¹⁴ Waite argumenterte at Louisianas *Civil Rights* lov ikke kunne overgå føderalt styre over transport, og siden Decuir's reise gikk gjennom Vicksburg som ligger i Mississippi, så reiste hun på tvers av stater.⁴¹⁵ Dette ble da ikke lenger en delstatlig avgjørelse, men heller en for Kongressen, Waite dømte derfor imot Decuir.⁴¹⁶

I denne rettsaken ble innholdet av 14 amendement nok engang tatt opp, da dommer Waite mente at rettighetene som anklageren mente ble krenket, ikke gjaldt de rettighetene som stod i den 14 amendement. Denne tolkningen av 14 amendement er igjen ett eksempel på det dommer John Marshall Harlan kalte en «narrow» tolkning, da dommere som Waite valgt å kun bedømme den 14 amendement utefra hva som ord for ord stod i den, og ikke se på den i samhandling med det større bilde.⁴¹⁷ Dette var den første rettsaken til Høyesterett som gjaldt segregering på transport, og denne bedømmelsen mente historiker Mia Bay oppfordret til videre segregering.⁴¹⁸ Noe som også er interessant å bemerke seg er hvordan dommer Waite tilsynelatende tilpasser tolkningene sine for å dømme mot den afro-amerikanske. Da han her, motsatt fra *United States v. Cruikshank*, mener at den føderale bestemmelsen overstyrer den delstatlige. Denne saken er primært viktig grunnet nettopp det faktum at det er her Høyesterett for første gang viser deres standpunkt på segregering.

Civil Rights Cases 1883-1885. Dette saknavnet henviser til en serie av rettsaker, som alle falt under en bedømmelse, rettsakene fant sted mellom 1883 og 1885, derav tittelen. Disse rettsakene og spesielt bedømmelsen, hadde en enorm effekt på det politiske og sosiale livet i USA, og på mange måter la til rette for at *Plessy v. Ferguson* avgjørelsen kunne komme

---

⁴¹¹ U.S. 485. Hall v. DeCuir (1877). Hentet fra Supreme.Justia.com.

⁴¹² U.S. 485. Hall v. DeCuir (1877). Hentet fra Supreme.Justia.com.

⁴¹³ U.S. 485. Hall v. DeCuir (1877). Hentet fra Supreme.Justia.com.

⁴¹⁴ U.S. 485. Hall v. DeCuir (1877). Hentet fra Supreme.Justia.com.

⁴¹⁵ U.S. 485. Hall v. DeCuir (1877). Hentet fra Supreme.Justia.com.

⁴¹⁶ U.S. 485. Hall v. DeCuir (1877). Hentet fra Supreme.Justia.com.

⁴¹⁷ U.S. 485. Hall v. DeCuir (1877). Hentet fra Supreme.Justia.com.

⁴¹⁸ Keith Wailoo, *Katrina's Imprint: Race and Vulnerability in America* (New Brunswick, New Jersey: Rutgers University Press, 2010). s. 21-22.

omtrent 10 år senere.⁴¹⁹ Disse fem sakene, alle behandlet samlet av Høyesterett, var saker fra henholdsvis California, New York, Tennessee, Kansas og Missouri.⁴²⁰ Denne samlede saken rammet hardt den 14 amendements funksjon. Først skal sakene presenteres separat, så skal den samlede bedømmelsen bli presentert, og avslutningsvis skal en analyse bli gjort av hvilken effekt denne avgjørelsen hadde.

- **California saken:** I San Fransisco hadde ett teater nektet å tilby et sete til Charles Green.⁴²¹ Green var en afro-amerikansk mann som hadde kjøpt billett for å se det hel-afro-amerikanske bandet *Tennessee Jubilee Singers* fra det hel-afro-amerikanske universitetet Fisk University.⁴²² Green saksøkte teateret i en føderal rett etter å ha blitt tvunget ut av teateret av en politibetjent. Green mente at hans rettighet som en amerikansk borger hadde blitt diskriminert.⁴²³ Under rettsaken argumenterte advokaten til teateret at private bedrifter hadde lov til å avslå service.⁴²⁴ Dommeren var enig med advokatens påstand og fjernet alle anklager mot teateret. Green svarte med å søke til Høyesterett om å ta saken hans, noe Høyesterett aksepterte i 1876, de endte som nevnt opp med å kombinere denne saken med de 4 andre sakene.⁴²⁵
- **New York saken:** I denne saken hadde en afro-amerikansk mann kalt William R. Davis blitt nektet avgang til hovedrommet til *New York Citys Grand Opera House* i 1879 basert på rasen hans.⁴²⁶ Dette er en direkte motsigelse med innholdet i den 14 amendement. Når Davis nektet å forlate rommet kontaktet opera sjefen en politibetjent for å få ut Davis.⁴²⁷ Politibetjenten forklarte til Davis at operaen ikke tillatte afro-amerikanere, Davis ropte «But the laws of this country do» i det han ble tvunget ut av teateret.⁴²⁸ Dagen etter saksøkte Davis teateret med hjelp av en New York statsadvokat.⁴²⁹ Advokaten argumenterte for at teateret nektet Davis å nyte sine fulle

---

⁴¹⁹ Conwill & Gardullo, *Make Good the Promises. Reclaiming Reconstruction and its Legacies*, s. 76.

⁴²⁰ Tischauser, *Jim Crow laws*, s. 41-43.

⁴²¹ 109 U.S. 3. Civil Rights Cases (1883). Hentet fra Supreme.Justia.com

⁴²² 109 U.S. 3. Civil Rights Cases (1883). Hentet fra Supreme.Justia.com

⁴²³ 109 U.S. 3. Civil Rights Cases (1883). Hentet fra Supreme.Justia.com

⁴²⁴ 109 U.S. 3. Civil Rights Cases (1883). Hentet fra Supreme.Justia.com

⁴²⁵ Conwill & Gardullo, *Make Good the Promises. Reclaiming Reconstruction and its Legacies*, s. 76.

⁴²⁶ 109 U.S. 3. Civil Rights Cases (1883). Hentet fra Supreme.Justia.com

⁴²⁷ 109 U.S. 3. Civil Rights Cases (1883). Hentet fra Supreme.Justia.com

⁴²⁸ 109 U.S. 3. Civil Rights Cases (1883). Hentet fra Supreme.Justia.com

⁴²⁹ 109 U.S. 3. Civil Rights Cases (1883). Hentet fra Supreme.Justia.com

rettigheter gitt til han av den 14 amendement og *Civil Rights Act* fra 1875.⁴³⁰ De to dommerne som tok saken klarte ikke å bli enige og ga saken videre til Høyesterett.

- **Tennessee saken:** Denne saken involverte en afro-amerikansk dame som hadde kjøpt en førsteklasse billett fra togselskapet *Memphis & Charleston Railroad*.⁴³¹ Konduktøren nektet henne adgang til «Ladies» vogna da denne vogna var kun dedikert til hvite damer.⁴³² Hun saksøkte selskapet, men tingrettsdommeren avsto hennes påstand om at hun hadde blitt diskriminert, hun ønsket derfor ny dom.⁴³³ Foran de føderale appelldommerne argumenterte togselskapets advokat for at konduktøren bare hadde fulgt den delstatlige loven fra 1881, som sa at bare hvite kunne sitte i «Ladies» avdelingen.⁴³⁴ Appelldommerne dømte egt. i favør staten, men Høyesterett tok fortsatt på seg saken for å kombinere den med disse andre sakene som appellerte til den 14 amendement, slik at dommen kunne komme med en samlet slutning.⁴³⁵
- **Kansas saken og Missouri saken:** Jeg velger bare å kombinere disse to sakene sammen, da de er like. Disse sakene omhandlet begge afro-amerikanske gjester som ble nektet hotellrom på rase separerte hoteller.⁴³⁶ Naturligvis var den ene saken i delstaten Kansas og den andre i delstaten Missouri. I begge tilfeller mente den fornærmede om at hans rett på lik behandling garantert i både den 14 amendement og i *Civil Rights Act*, hadde blitt krenket. I begge tilfeller dømte den delstatlige retten mot den fornærmede, og i begge tilfeller ble saken tatt opp av Høyesterett i deres samlede beslutning.⁴³⁷

Resultatet: Forsvarerne til de krenkede i alle sakene argumenterte ovenfor Høyesterett for at deres klienter hadde blitt nektet tilgang på teater, hotell og transport basert på deres rase, noe som gikk imot lovgivningen fra den 14 amendement og fra *Civil Rights Act*.⁴³⁸ De la også til at fornektelsen også representerte ett stempel av slaveri, som gikk imot den 13

---

⁴³⁰ Conwill & Gardullo, *Make Good the Promises. Reclaiming Reconstruction and its Legacies*, s. 76.

⁴³¹ 109 U.S. 3. Civil Rights Cases (1883). Hentet fra Supreme.Justia.com

⁴³² 109 U.S. 3. Civil Rights Cases (1883). Hentet fra Supreme.Justia.com

⁴³³ 109 U.S. 3. Civil Rights Cases (1883). Hentet fra Supreme.Justia.com

⁴³⁴ Dette var ett av de første tilfellene med «Separate but Equal». Dette var en delstatlig lov som tilsa at togselskaper i Tennessee måtte legge til rette for separate vogner for sine passasjerer, men kvaliteten skulle være lik, derav «Separate but Equal».

⁴³⁵ Robinson, «*African American Citizenship*», s. 4.

⁴³⁶ 109 U.S. 3. Civil Rights Cases (1883). Hentet fra Supreme.Justia.com

⁴³⁷ Robinson, «*African American Citizenship*», s. 4

⁴³⁸ Tischauser, *Jim Crow laws*, s. 43

amendment.⁴³⁹ Så fra ett juridisk stampunkt var det brudd på to grunnlover og en føderal lov. Håpet var at denne saken, som hadde så mye juridisk støtte på sin side, skulle kansellere diskriminerende lover som nå hadde begynte å ta grep i USA.⁴⁴⁰ Men Høyesterett sjokkerte den delen av befolkningen som håpet på slutt på segregering, da dommerne dømte 8-1 mot de krenkede.⁴⁴¹ Men dommerne tok enda ett steg for å heller styrke segregeringen, da de valgte å dømme *Civil Rights Act* fra 1875 for ukonstitusjonelt, og med det fjerne den ekstra juridiske støtten til den 14 amendment.⁴⁴² Dommer Joseph P. Bradley, skrev på vegne av majoritetens bestemmelsen. Bradley skrev at enhver anklage for at diskriminering basert på rase var ett stempel for slaveri, og derfor en krenkelse av den 13 amendment, ikke fortjente å bli behandlet.⁴⁴³ For å begrunne dette skrev Bradley: «Such an act of refusal had nothing to do with slavery or involuntary servitude».⁴⁴⁴ Han argumenterte på vegne av majoriteten, at mange afro-amerikanere måtte håndtere slike lover før Borgerkrigen, da slaveriet fortsatt var en realitet, så hvordan kunne det da minne om slaveri?⁴⁴⁵ Den 13 amendment forbydde slaveri, ikke noe annet ifølge Bradley.⁴⁴⁶ Han avsluttet med å skrive at 1875 *Civil Rights Act* kun gjorde det ulovlig for den føderale regjeringen å diskriminere basert på rase, den sa ingenting om private personer eller selskaper, amerikanere hadde rett til å diskriminere mente Bradley.⁴⁴⁷ Dermed bedømte majoriteten av retten at diskriminering var en privat sak, ikke en føderal. Den eneste som stemte imot var som kjent dommer John Marshall Harlan. Han mente at den 14 amendment hadde skapt noe nytt for alle amerikanere – ett «nytt nasjonalt statsborgerskap», med noen bestemte rettigheter beskyttet av konstitusjonen, at ingen delstat kunne nekte en amerikansk borger noe basert på rase.⁴⁴⁸ Alle statsborgere av USA hadde sine rettigheter garantert av konstitusjonen. Ingen delstat kunne nekte noen borgere disse konstitusjonelle rettighetene. Ifølge Harlan hadde amerikanske statsborgere rettighet til lik tilgang på teater, hotell, restauranter, transport, butikker, rettsaler og andre offentlige rom uavhengig av rase, religion eller hudfarge.⁴⁴⁹ Men majoriteten av retten avsto Harlans syn og adopterte en mer begrenset definisjon av borgerskap.⁴⁵⁰ Etter deres syn overgikk de statlige

---

⁴³⁹ 109 U.S. 3. Civil Rights Cases (1883). Hentet fra Supreme.Justia.com

⁴⁴⁰ Robinson, «*African American Citizenship*», s. 4

⁴⁴¹ 109 U.S. 3. Civil Rights Cases (1883). Hentet fra Supreme.Justia.com

⁴⁴² Robinson, «*African American Citizenship*», s. 4

⁴⁴³ Robinson, «*African American Citizenship*», s. 4

⁴⁴⁴ 109 U.S. 3. Civil Rights Cases (1883). Hentet fra Supreme.Justia.com

⁴⁴⁵ 109 U.S. 3. Civil Rights Cases (1883). Hentet fra Supreme.Justia.com

⁴⁴⁶ Robinson, «*African American Citizenship*», s. 4

⁴⁴⁷ 109 U.S. 3. Civil Rights Cases (1883). Hentet fra Supreme.Justia.com

⁴⁴⁸ Robinson, «*African American Citizenship*», s. 4

⁴⁴⁹ 109 U.S. 3. Civil Rights Cases (1883). Hentet fra Supreme.Justia.com

⁴⁵⁰ Robinson, «*African American Citizenship*», s. 4

rettighetene, de konstitusjonelle rettigheter. Dette var ett få antall rettigheter, men de valgte å ikke liste disse få rettighetene opp.⁴⁵¹ Ifølge dommerne var man borger av delstaten sin først, så av nasjonen, dermed skulle man følge delstatens lover fremfor føderale lover.⁴⁵² Her ser vi igjen denne gamle diskusjonen om delstatlig eller føderal makt i USA. Hvem har mest makt? Delstatene eller den føderale regjeringen? Dette var som nevnt i det første kapittelet, noe som allerede ble diskutert da grunnleggerne satte opp det politiske systemet i USA, føderalisme eller Jefferson type republikanisme. Høyesterett i denne saken tar denne debatten opp, men her danner de ett nytt begrep for statsborgerskap, med å slå fast at man er først statsborger av delstaten sin fremfor nasjonen. En konsekvens er at Høyesterett på mange måter fjerner makten den føderale regjeringen hadde på å kunne håndheve nasjonale lover som påvirket individer.⁴⁵³

Konsekvens av 1883 saken.

Afro-amerikanske borgere så ikke overraskende på 1883 avgjørelsen som et stort skritt bakover i kampen for like rettigheter.⁴⁵⁴ Høyesterett hadde effektivt bestemt at Kongressen ikke kunne beskytte folket fra individuelle former for diskriminering. Du Bois illustrerer viktigheten med denne saken, da han korrekt påpeker at denne avgjørelsen ikke alene innførte nasjonale Jim Crow lover, men det den gjorde var å kraftig undergrave den demokratiske prosessen og arven fra Reconstruction, samt at den gjorde nok ett kraftig innhogg på kraften i den 14 amendement.⁴⁵⁵ Det kan argumenteres for at denne avgjørelsen ga konstitusjonell legitimitet til den gruppe mennesker som ønsket å gjeninnføre det «korrekte sosiale hierarkiet» i sør.⁴⁵⁶ Men dette betydde ikke at afro-amerikanere bare ga opp, spesielt i Alabama merket den konservative hvite politiske ledelsen denne motstanden i form av politiske debatter som argumenterte mot denne avgjørelsen.⁴⁵⁷

Stephen Robinsons artikkel «*African-American Citizenship*» fra 2017 kommer med tre meget interessante sitater angående denne samlede rettsaken. Det første sitatet Robinson beskriver er den fra den afro-amerikanske skribenten Thomas T. Fortune, som beskrev sin observasjon av

---

⁴⁵¹ 109 U.S. 3. Civil Rights Cases (1883). Hentet fra Supreme.Justia.com

⁴⁵² 109 U.S. 3. Civil Rights Cases (1883). Hentet fra Supreme.Justia.com

⁴⁵³ Tischauser, *Jim Crow laws*, s. 43

⁴⁵⁴ Robinson, «*African American Citizenship*», s. 3

⁴⁵⁵ Du Bois, *Black Reconstruction in America*, s. xiv.

⁴⁵⁶ I denne sammenheng er det snakk om primært hvite konservative demokrater som støttet ideologien til enten konføderasjonen eller grupper som KKK eller White League. Det var disse type mennesker som Høyesterett i størst grad hjalp med 1883 Civil Rights Cases avgjørelsen.

⁴⁵⁷ Robinson, «*African American Citizenship*», s. 3

1883 avgjørelsen: «The colored people of the United States feel to-day as if they have been baptized in ice water. From Maine to Florida, they are earnestly discussing the decision of the Supreme Court declaring the Civil Rights law to be unconstitutional. Public meetings are being projected far and wide to give expression to the common feeling of disappointment and apprehension for the future».⁴⁵⁸ Robinson beskriver at en annen sideeffekt av 1883 saken, var at afro-amerikanere nå måtte argumentere for sitt borgerskap, som borger av delstaten og nasjonalstaten.⁴⁵⁹ For Høyesterett hadde i praksis bestemt at rettighetene til en borger i form av diskriminering var opp til delstatene, ikke Kongressen. Det neste sitatet til Robinson kommer fra Frederick Douglass⁴⁶⁰ da han snakket i Lincoln Hall i Washington DC etter at 1883 avgjørelsen ble tatt, noe han beskriver som ett forræderi av republikanerne: «We have been, as a class, grievously wounded, wounded in the house of our friends, and this wound is too deep and too painful for ordinary measured speech».⁴⁶¹ Som vi ser så er Douglass åpenbart skuffet over det han føler er det republikanske partiet overgivelse av den afro-amerikanske saken. Som David Blight skriver i hans biografi om Douglass, så hadde han vokst opp i slaveri.⁴⁶² Han hadde sett borgerkrigen ukjempet, så sett slavene blitt satt fri. Han hadde opplevd den politiske deltagelsen han ønsket for afro-amerikanere, og nå så han at de allerede begynte å miste denne deltagelsen. Douglass så dermed at afro-amerikaneres opptjente rettigheter etter en lang og hard kamp, nå allerede ble tatt fra dem.⁴⁶³ Det siste sitatet fra Robinson er det fra avisen *The Cleveland Gazette*⁴⁶⁴: «In the South, it [the decision] will make matters worse in every way, if such a thing be possible. It is there our people will feel the full weight of this decision because the barriers protecting the freedmen there from some often most damnable and humiliating phases of persecution are thrown down. There every white can carry social ostracism to any extent without fear of law».⁴⁶⁵ Som avisen påpeker, så er ikke bare denne avgjørelsen en innskrenking av rettighetene til afro-amerikanere, og ett tiltak for å gjøre segregering enklere å implementere. Men denne avgjørelsen kan også være direkte farlig for afro-amerikanere, da hvite folk i praksis ble

---

⁴⁵⁸ Robinson, «*African American Citizenship*», s. 3

⁴⁵⁹ Robinson, «*African American Citizenship*», s. 4

⁴⁶⁰ Douglass som var den mest kjente afro-amerikanske lederen i perioden rundt Borgerkrigen og Reconstruction, appellerte ofte til det republikanske partiet om å opprettholde de løftene Lincoln, Sumner og Stevens hadde gitt den afro-amerikanske befolkningen.

⁴⁶¹ Robinson, «*African American Citizenship*», s. 5

⁴⁶² David W. Blight, *Frederick Douglass: Prophet of Freedom* (New York: Simon & Schuster, 2018). s. 19-25.

⁴⁶³ Blight, *Frederick Douglass: Prophet of Freedom*, s. 646-650.

⁴⁶⁴ *Cleveland Gazette* var en nordstats avis og ett av de mest prominente afro-amerikanske avisene i USA på 1800-tallet.

⁴⁶⁵ Robinson, «*African American Citizenship*», s. 5

fortalt at deres handlinger mot afro-amerikanere ikke kunne bli straffet av den føderale regjeringen, og siden de fleste sørstats regjeringene nå var *redeemed*, så var sannsynligheten for å bli straffet av den delstatlige regjeringen veldig lav.

Denne rettsaken var ikke bare nedslående for de krenkede den gjaldt, men også for hele den afro-amerikanske befolkningen. Høyesterett kansellerte *Civil Rights Act* fra 1875 som skulle være en forsterket garanti for lovgivingen i den 14 amendement. Høyesterett dannet også en doktrine om at den nasjonale regjeringen i praksis hadde null makt i å stoppe individuell diskriminering, som i utvidet form involverte også vold mot afro-amerikanere.⁴⁶⁶ Afro-amerikanere hadde nå mindre beskyttelse enn de noen gang hadde hatt etter slaveriets slutt. Som Robinson påpeker, så er det tydelig å se hvordan denne avgjørelsen banet veien for *Plessy v. Ferguson* omtrent 10 år senere, den rettsaken blir nevnt i ett eget delkapittel senere i dette hovedkapittel, da dette er den rettsaken som gjør mest for å forme det segregeringssamfunnet som ble værende i USA frem til 1960-tallet, og derfor ett naturlig punkt å avslutte på. Men vi ser tydelig hvilken effekt disse rettsakene hadde, og kanskje aller mest *Civil Rights Cases* fra 1883, da denne ledet naturlig frem til *Plessy v. Ferguson* 10 år senere.⁴⁶⁷

3.4 Høyesteretts posisjon under Jim Crow etableringen.

Høyesterett skulle egentlig være presidenten og Kongressens støttespiller i denne perioden etter borgerkrigen. Det var dette politiske organet som skulle bekrefte lovene Kongressen og presidenten ga dem, og derfor styrke dem med videre juridisk autoritet. Høyesterett ble med hensikt av grunnleggerne, etablert som den mest konservative institusjonen i USA,⁴⁶⁸ og denne problematikken ser man tydelig under Jim Crow perioden. Høyesterett kunne lagt mye av problematikken død, med å dømme i en bestemt retning i de etter hvert mange rettsakene i denne turbulente perioden, men Høyesterett viste seg å ikke ønske noe samarbeid med de radikale republikanerne.⁴⁶⁹ Høyesterett ble den avgjørende faktoren som dømte millioner av afro-amerikanske innbyggere til å leve i ett segregert og farlig samfunn, der disse

---

⁴⁶⁶ Robinson, «*African American Citizenship*», s. 3

⁴⁶⁷ Robinson, «*African American Citizenship*», s. 5

⁴⁶⁸ Høyesterett var ment å være den mest konservative institusjonen, dette kan vi tydelig se på det faktum at dommere sitter på livstid så lenge de ikke blir dømt for forræderi eller lovbrudd. Dette med Judicial Review som Høyesterett ga seg selv etter *Madison v. Malbury* i 1803, styrket denne konservative stillingen til Høyesterett, da de fikk alene makten til å bedømme konstitusjonen. Dette blir problematisk når Høyesterett ikke delte ønskene til de radikale republikanerne i Kongressen eller til de mange republikanske presidentene i denne aktuelle perioden.

⁴⁶⁹ Du Bois, *Black Reconstruction in America*, s. 691.

segregeringslovene hadde juridisk legitimitet, og terror mot afro-amerikanere ble ofte ignorert eller så ble de skyldige frifunnet av domstolene.⁴⁷⁰ Dette utsagnet om at Høyesterett er en sentral faktor i etableringen av Jim Crow er noe historiker Eric Foner har gjort klart, da han har sagt at Jim Crow systemet ikke kunne eksistert uten aksepten fra en stor del av befolkningen, og han har brukt Høyesterett som det sterkeste symbolet på det.⁴⁷¹ Foner beskyldte blant annet Høyesterett for å ha utført en generell tilbaketrekning fra tiltakene under Reconstruction.⁴⁷² Den endelige spikeren i kista for afro-amerikaneres håp om like rettigheter, satte Høyesterett med *Plessy v. Ferguson* i 1896.

Det som er så merkelig med Høyesterett i denne perioden, er at hvis man ser på hvilket politisk parti som styrte Høyesterett, i form av hvilket parti de forskjellige dommerne representerte, så burde det vært en klar fordel for de som ønsket at afro-amerikanere skulle lykkes. Da i perioden 1865-1911, var hele 14 av totalt 21 dommere republikanere, og 2 av de 3 som tjente som Chief Justice⁴⁷³ var også republikanske. Man skulle trodd utefra deres bedømmelser at det ville vært en overvekt demokrater, da det var denne politiske siden deres bedømmelser støttet.

Om vi ser på Chief Justices dommerne i litt mer detalj, så har vi først: **1. Salmon P. Chase:** Chase var Chief Justice i perioden 1864-1873. Chase ble utnevnt til Chief Justice av Abraham Lincoln, som republikaner.⁴⁷⁴ Det interessante med Chase er at han bytter parti i 1868, da til demokratene. Det som er merkverdig med Chase er at han er Chief Justice da de tre Reconstruction amendementene blir passert. Ifølge Du Bois så hadde endringen av parti for Chase, ikke noe betydning for hans holdning til afro-amerikaneres stemmerett.⁴⁷⁵ Du Bois begrunner dette med et brev Chase skrev til President Johnson i 1865: «Suffrage to loyal blacks: I find that readiness and even desire for it, it in proportion to the loyalty of those who express opinions».⁴⁷⁶ Den største Jim Crow relevante saken som Chase ledet var *Slaughterhouse saken* (1873), dette ble også Chase sin siste sak da han døde senere samme år.

---

⁴⁷⁰ Som vi så med *United States v. Cruikshank* saken. En fullverdig oversikt over tidslinjen på alle sakene under Reconstruction perioden finner man i Conwill & Gardullo, *Make Good the Promises. Reclaiming Reconstruction and its Legacies*, s. 70-78.

⁴⁷¹ Foner, *The Supreme Court and the History of Reconstruction*, s. 1588-1590.

⁴⁷² Foner, *The Supreme Court and the History of Reconstruction*, s. 1588-1590.

⁴⁷³ Chief Justice er sjefs-dommeren for høyesterett. Den første Chief Justice var John Jay som ble nominert av Washington i 1789 og satt til 1795. Ofte er det denne dommeren som skriver på vegne av majoriteten i avgjørelsen i de forskjellige rettsakene. Chief Justices har også den avgjørende stemmen om det skulle ende likt i avgjørelsen i en rettsak.

⁴⁷⁴ Britannica, "Salmon P. Chase", 09.01.2023. <https://www.britannica.com/biography/Salmon-P-Chase>.

⁴⁷⁵ Du Bois, *Black Reconstruction in America*, s. 250.

⁴⁷⁶ Du Bois, *Black Reconstruction in America*, s. 250.

I denne saken støttet Chase minoriteten i 5-4 avstemningen. Sammen med Justice Stephen J. Field (1863-1897), som også stemte imot, så uttalte Chase at majoritets avgjørelsen hadde effektivt gjort den 14 amendement ubrukelig.⁴⁷⁷

2. Morrison Waite: Waite var Chief Justice i perioden 1874-1888. Waite var republikaner gjennom hele sin periode som Chief Justice. Waite ble utnevnt av president Grant, som håpet at Waite skulle være en stemme for afro-amerikanske rettigheter i Høyesteretten.⁴⁷⁸ Men til Grant sin skuffelse ledet Waite over saker som gikk negativt mot afro-amerikaneres rettigheter. Waite støttet blant annet majoritets avgjørelsen i *United States v. Cruikshank* og *Hall v. DeCuir* (1878), da han ikke ønsket å lage konflikt med delstatene.⁴⁷⁹ Igjen ser vi denne problematikken rundt spørsmålet om delstatlig eller føderal makt. Waite dømte også med majoriteten under *Civil Rights Cases* (1883), som også kansellerte *Civil Rights Act*. Waite dømte også i *United States v. Harris* (1883) også kjent som Ku Klux Klan saken.⁴⁸⁰ I denne saken dømte Høyesterett at de ikke kunne straffe lovbrudd som overgrep og mord i de fleste tilfeller, da de mente det var ukonstitusjonelt. Det var bare delstats domstolene som kunne gjøre dette. En slags bekreftelse av det bestemt under *United States v. Cruikshank*.

3. Meville Fuller: Fuller var Chief Justice i perioden 1888-1910. Fuller ble nominert av den eneste demokratiske Presidenten i perioden 1865 til 1913, dette var President Grover Cleveland. Fuller var derfor ikke overraskende demokrat selv. Fuller er kanskje den Høyesterett dommeren som er mest kjent for sin deltagelse i etableringen av Jim Crow lovene, da det var han som ledet majoritets avgjørelsen for både *Plessy v. Ferguson* (1896) og *Williams v. Mississippi*⁴⁸¹ (1898).⁴⁸² Begge disse avgjørelsene ga legitimitet til Jim Crow lovene og etablerte ett lovlig segregert samfunn for de neste 60 årene.⁴⁸³ Spesielt *Plessy v. Ferguson* er viktig, da denne saken adopterte det juridiske begrepet *Separate but Equal* på ett nasjonalt nivå. Ett tydelig tegn på Fullers retts manglende ønske om å hjelpe afro-amerikanere var *Williams v. Mississippi*, da de enstemmig reverserte lover som skulle forhindre bruk av

---

⁴⁷⁷ Tischauser, *Jim Crow laws*, s. 33.

⁴⁷⁸ Conwill & Gardullo, *Make Good the Promises. Reclaiming Reconstruction and its Legacies*, s. 68.

⁴⁷⁹ Jeffrey B. Morris, *Morrison Waite: Reconstruction and After* (Washington D.C.: Supreme Court Historical, 1980). s. 39-49.

⁴⁸⁰ Kalt dette fordi den hjalp grupper inspirert av Ku Klux Klan til å begå overgrep på afro-amerikanere uten å bli straffet.

⁴⁸¹ Dette var en sak som hindret det å gjøre stemme-hindrende tiltak som Poll Tax ulovlig.

⁴⁸² James Ely, *The Chief Justiceship of Melville Fuller, 1888-1910* (South Carolina: University of South Carolina Press, 2012). s. 159.

⁴⁸³ Det var disse to avgjørelsene som hardest slo ned på motstanden til segregeringen, da disse sakene kombinert med de tidligere saken, gjorde det nærmeste umulig for føderale institusjoner å stanse delstatlig segregering, som nå også ble mer utbredt nasjonalt.

f.eks. *Poll Tax* i Mississippi. Så med denne bedømmelsen ble den minimale liberale progresjonen til Fullers forgjengere fjernet.⁴⁸⁴ Ett interessant moment oppdaget under forskingen på Fuller, er hvordan forfatteren av boken *The Chief Justiceship of Melville Fuller 1888-1910*, James Ely, ordlegger seg i beskrivelsen av Fullers rett. *Plessy v. Ferguson* blir av historikere og dommere betegnet sammen med *Dread Scott* fra 1857, som Høyesteretts verste avgjørelse.⁴⁸⁵ Det er derfor interessant at Ely valgte å beskrive Fullers rett som meget ryddig, strukturert og sterk.⁴⁸⁶ Dette kan henvise tilbake til dette sentrale momentet med historiografien til denne perioden, og det er om de følger en *Dunning School* oppfattelse eller en Du Bois oppfattelse. Det var tydelig at Ely valgte å fokusere på Fullers juridiske struktur enn konsekvensene av hans retts avgjørelser. Denne tilnærmingen faller mer under *Dunning School* måten å skrive på, uten at man kan konkludere med om Ely selv faktisk var en som fulgte *Dunning School*.

Det er meget interessant at av de dommerne som satt i Høyesterett i perioden fra Borgerkrigen til 1911 var majoriteten republikanske, samt at av de tre Chief Justices var to av Chief Justicene republikanere og kun 1 var demokrat. Av de resterende dommerne var 14 republikanere og bare 7 demokrater. Med en så stor majoritet av republikanere, så kan man stille seg spørsmålet om hvorfor Høyesterett i denne perioden kom med så mange negative avgjørelser for afro-amerikaneres rettigheter. En faktor som kan forklare dette var grunnet splitten som skjedde i det republikanske partiet på 1870-tallet. Den radikale delen av partiet, som ledet kampen for afro-amerikanske rettigheter med Sumner og Stevens i spissen, ble nå en del av minoriteten.⁴⁸⁷ Den liberale fløyen av partiet (liberal i klassisk, ikke i dagens forstand) ble oppstigende. Mange av dem forpliktet seg til en smalere forståelse av Reconstruction amendementene, omfavnet likhet for loven, men var mistenksomme overfor en aktivistisk regjering som vedtok omfordelingspolitikk.⁴⁸⁸

---

⁴⁸⁴ Woodward & Mcfeely, *The strange career of Jim Crow*, s. 70-71.

⁴⁸⁵ Disse avgjørelsene er nærmest utelukkende betegnet som de to verste avgjørelsene, da *Dread Scott* i 1857 tilsa at afro-amerikanere aldri kunne bli fullverdig borgere av USA, og *Plessy v. Ferguson* gjorde segregerings lovlig på tross av rettighetene og den garanterte like behandlingen som Reconstruction amendementene ga afro-amerikanere.

⁴⁸⁶ Ely, *The Chief Justiceship of Melville Fuller, 1888-1910*, s. 1-5.

⁴⁸⁷ Britannica, "Radical Republican", 02.03.2023 <https://www.britannica.com/topic/Radical-Republican>

⁴⁸⁸ Britannica, "Radical Republican", 02.03.2023 <https://www.britannica.com/topic/Radical-Republican>

Kanskje den mest interessante av dommerne i denne perioden, var John Marshall Harlan.⁴⁸⁹ Harlan var den eneste dommeren i både *Civil Rights Cases* fra 1883 og *Plessy v. Ferguson* fra 1896, som stemte imot.⁴⁹⁰ Han mente begge gangene at konstitusjonen var fargeblind, og at disse avgjørelsene bare var rettet mot å svekke afro-amerikanere.⁴⁹¹ Harlan og en dommer som f.eks. Waite representerer godt denne konflikten som var i USA på politisk og juridisk hold angående afro-amerikaneres rolle i samfunnet, og hvordan man skulle nå tolke konstitusjonen i forhold til dem. Disse to dommeren representerer også tydelig denne splitten i det republikanske partiet. Det var tydelig at en gruppe, representert med Waite støttet en ideologi om at konstitusjonen, og i forlengelse med det, nasjonen var ment for hvite. Mens Harlans side støttet visjonen om at nasjonen og konstitusjonen var ment for borger av USA, og at de nå må tilpasse seg at afro-amerikanere også går under den definisjonen.⁴⁹²

Man kan utforme en teori om at Høyesterett var en essensiell og om mulig den viktigste faktoren i etableringen av Jim Crow samfunnet, da de gir legitimitet til dette samfunnet gjennom lovene og bedømmelsene deres. Høyesterett var på ingen måte den eneste faktoren, men det de gjorde var å tillate all diskrimineringen, segregeringen og terroren som regjerte under opptakten og etableringen av Jim Crow samfunnet.

3.5 Plessy v. Ferguson 1896, Separate but Equal.

Plessy v. Ferguson avgjørelsen i 1896 er muligens den mest avgjørende saken i etableringen av Jim Crow samfunnet. Det er i denne saken Høyesterett i mer enn noen annen sak setter presedensen for hva som skal gjelde alle lignende rettighetsaker fremover, med den berømte konklusjonen om «*Separate but equal*» som en nasjonal doktrine. *Plessy v. Ferguson* er også den saken hvor Høyesterett hardest slår ned på den 14 amendement, og det er denne saken⁴⁹³ som oftest blir sett på som Høyesteretts historisk dårligste avgjørelse av både historikere og jurister, dette er noe som Eric Foner, Du Bois, Van Woodward, Gates og Robinson alle har påpekt. *Plessy v. Ferguson* blir ofte betegnet som den «offisielle» starten på Jim Crow-tiden, da Black Codes ble utvidet med Jim Crow lover. Men som det allerede har blitt argumentert

---

⁴⁸⁹ Harlan (1833-1911) var Høyesterett dommer i perioden 1877 til 1911. Han ble utnevnt av den republikanske presidenten Rutherford B. Hayes, og var en av de få dommerne som var positiv til denne bredere forståelsen av Reconstruction amendementene.

⁴⁹⁰ 109 U.S. 3. Civil Rights Cases (1883). Hentet fra Supreme.Justia.com

⁴⁹¹ 109 U.S. 3. Civil Rights Cases (1883). Hentet fra Supreme.Justia.com

⁴⁹² Tischauser, *Jim Crow laws*, s. 40.

⁴⁹³ Sammen med Dred Scott avgjørelsen fra 1857.

for i denne oppgaven, så er det ikke så enkelt å bare identifisere et startpunkt. Og utefra det Stephen Robinson⁴⁹⁴ og Van Woodward⁴⁹⁵ illustrere i sine tekster, så kan dette startpunktet bli plassert til 1883 *Civil Rights Cases* som Robinson argumenterer for. Eller som Woodward argumenterer for, til før borgerkrigen.⁴⁹⁶ Men *Plessy v. Ferguson* er fortsatt en ekstremt viktig sak, ikke bare i Jim Crow konteksten, men også generelt i amerikansk historie, da det var i denne saken Høyesterett godkjente segregering og på mange måter strippet bort håpet om lik behandling for afro-amerikanere.⁴⁹⁷ Måten dette delkapittelet skal formuleres på, er at saken først skal presenteres i en kronologisk og juridisk måte, så skal det legges frem noen konsekvenser, og avsluttes med en konklusjon på hva som gjør denne avgjørelsen så relevant.

Så hvor kom denne saken fra? For å forstå dette er det to faktorer vi må starte med: *Separate Car Act* fra 1890 i Louisiana og *The One Drop Rule*.⁴⁹⁸ For å ta denne *One Drop Rule*, så var det en formening om at man kunne måle hvor mye en person var afro-amerikansk, hvit eller asiatisk basert på blodet. Det vil si at om en person hadde f.eks. en afro-amerikansk bestefar, så kunne du bli definert som afro-amerikanere selv, dette uansett om du faktisk var det eller ikke.⁴⁹⁹ Hadde du «en dråpe afro-amerikansk blod» så var du ansett som afro-amerikansk. *Separate Car Act* fra 1890, var en lovgiving som ble gitt i Louisiana som tilsa at togvogner skulle separeres basert på rase, en klar forløper til *Separate but Equal* doktrinen 6 år senere, men denne fra 1890 var kun lokal i form av den bare gjaldt Louisiana.

Det er nettopp denne 1890 lovgivingen som Homer Plessy utfordret da han i 1892 kjøpte en billett til en *Whites Only* vogn i New Orleans, deretter sa han fra til konduktøren JJ Dowling, at han teknisk sett var under kategorien *Colored* siden han var 1/8 «black».⁵⁰⁰ Han ble da tvunget av toget, men nektet, noe som fikk en agent kalt Christopher C. Cain til å arrestere Plessy.⁵⁰¹ Denne handlingen var tilsiktet, siden Homer Plessy var en del av en gruppe kalt: *Citizen Committee*, deres mål med denne handlingen var å utfordre *The Separate Car Act*.⁵⁰²

---

⁴⁹⁴ Robinson, «*African American Citizenship*», s. 1.

⁴⁹⁵ Woodward & Mcfeely, *The strange career of Jim Crow*, s. 70-71.

⁴⁹⁶ Dette med Jim Crowsim.

⁴⁹⁷ Britannica, "*Plessy v. Ferguson*", av Brian Duignan, 14.12.2022. <https://www.britannica.com/event/Plessy-v-Ferguson-1896>

⁴⁹⁸ Britannica, "*Plessy v. Ferguson*", av Brian Duignan, 14.12.2022. <https://www.britannica.com/event/Plessy-v-Ferguson-1896>

⁴⁹⁹ Britannica, "*Plessy v. Ferguson*", av Brian Duignan, 14.12.2022. <https://www.britannica.com/event/Plessy-v-Ferguson-1896>

⁵⁰⁰ Tischauser, *Jim Crow laws*, s. 52-57.

⁵⁰¹ Britannica, "*Plessy v. Ferguson*", av Brian Duignan, 14.12.2022. <https://www.britannica.com/event/Plessy-v-Ferguson-1896>

⁵⁰² Supreme Court of the United States, No. 210, October Term, 1895. *Plessy v. Ferguson* (1896). Hentet fra US National Archives.

Det var denne gruppen som hadde leid inn agent Cain. *Citizen Committee* var også en sterk motstander av *One Drop Rule*, da de mente at den var spesielt absurd å ha i en stat som Louisiana. Grunnen var at en stor del av befolkningen i Louisiana er såkalt *creole*.⁵⁰³ Det at en delstat som Louisiana skulle begynne å måle antall prosent en person var av en rase, økte videre den kompleksiteten som var skillelinjen mellom hvite og afro-amerikanere i USA. Spørsmålet om Plessy egt. var afro-amerikaner var derfor ekstremt vanskelig for J.J. Dowling, og dette virket urettferdig, at vanlige tog konduktører måtte bedømme hvor mange prosent en var av afro-amerikansk-rase.

Dommeren som dømte i saken mot Plessy var kriminaldommer John H. Ferguson (derav *Plessy v. Ferguson*). Ferguson dømte mot Plessy, og ba han betale boten han fikk fordi han mente Louisiana hadde den politiske makten til å delegere seter på transport.⁵⁰⁴ Plessy valgte å ta saken til delstatens Høyesterett, og *The Citizen Committee* fikk en rekke nasjonalt anerkjente advokater til å hjelpe Plessy. De fem dommerne fra Louisiana sin Høyesterett dømte enstemmig mot Plessy, de brukte to lignende saker fra 1849 (*Roberts v. City of Boston*) og fra 1867 i Pennsylvania til å begrunne sin konklusjon.⁵⁰⁵ Begge disse sakene hadde lignende handlingsforløp og begge sakene endte med at dommerne dømte at diskrimineringen var lovlig så lenge begge rasene hadde lik tilgang på vogner.⁵⁰⁶ Plessy valgte å ta saken til den nasjonale Høyesterett, som tok på seg saken i 1893, men grunnet en rekke *Civil Rights* saker, så begynte de ikke før i 1896.⁵⁰⁷ Plessy sine advokater appellerte til både den 13 og 14 amendement, de mente at den 13 amendement gjorde at delstatlig støttet diskriminering ikke var lovlig, og den 14 amendement skulle garantere lik behandling av loven blant afro-amerikanere og hvite, noe de følte Homer Plessy ikke ble.⁵⁰⁸ Advokatene til Plessy argumenterte også at *The Separate Car Act* dannet ett falskt narrativ om at hvite amerikanere

---

⁵⁰³ Creol er Mixed race, f.eks. at en hadde en svart far og hvit mor. I Louisiana var dette spesielt utbredt da ekstremt mange frie afro-amerikanere flyttet til Louisiana, samtidig som det bodde en enorm fransk og spansk befolkning her på 1800-tallet. Så det var mye blanding av rasene i Louisiana.

⁵⁰⁴ Supreme Court of the United States, No. 210, October Term, 1895. *Plessy v. Ferguson* (1896). Hentet fra US National Archives.

⁵⁰⁵ Supreme Court of the United States, No. 210, October Term, 1895. *Plessy v. Ferguson* (1896). Hentet fra US National Archives.

⁵⁰⁶ Britannica, "*Plessy v. Ferguson*", av Brian Duignan, 14.12.2022. <https://www.britannica.com/event/Plessy-v-Ferguson-1896>

⁵⁰⁷ Britannica, "*Plessy v. Ferguson*", av Brian Duignan, 14.12.2022. <https://www.britannica.com/event/Plessy-v-Ferguson-1896>

⁵⁰⁸ Britannica, "*Plessy v. Ferguson*", av Brian Duignan, 14.12.2022. <https://www.britannica.com/event/Plessy-v-Ferguson-1896>

var overlegene afro-amerikanere.⁵⁰⁹ Advokatene til Plessy hadde studert dommerne i Høyesterett, og konkluderte med at John Marshall Harlan, Horace Gray og David Brewer burde være sikre stemmer for Plessy, da de alle var republikanere. Rufus Peckham, Henry Billings Brown og George Shirus var stemmer som kunne gå begge veier, men alle var fra nordstatene og hadde en historikk for å stemme for *Civil Rights*.⁵¹⁰ De tre resterende dommerne, som inkluderte Chief Justice Fuller, var tapte stemmer. Men advokatene og *The Citizen Committee*, regnet frem til at de burde vinne denne saken, og med det legge alle potensielle segregeringslover juridisk død.⁵¹¹

Rettsaken endte 7-1 i favør Louisiana (Ferguson). Dommer Henry Billings Brown mente ganske likt som i 1883, at Louisiana ikke gikk imot den 13 amendement fordi å separere på togvogn er ikke var et stempel av slaveri, denne forklaringen styrket han med å konkludere med at 13 amendement kun gjaldt slaveri, og diskriminering var ikke slaveri.⁵¹² Brown mente også at *Separate Car Act* ikke gikk imot den 14 amendement fordi den 14 amendement bare sørget for stemmerett og rettigheten til å sitte på juryer, den dekket ikke «sosiale rettigheter».⁵¹³ Brown mente at om noen følte seg mindreverdige basert på sin rase grunnet behandlingen fra disse lovene, så var det deres egne følelser, loven ga ingen stempel om at segregasjon av rasene var grunnet mindreverdighet.⁵¹⁴ Dommen konkluderte derfor at om loven sørget for en mindreverdighets følelse blant afro-amerikanere, så var det irrelevant. Den eneste dommeren som dømte imot, var nok en gang John Marshall Harlan. Han argumenterte at denne avgjørelsen gjorde det også mulig å separere basert på religion (katolikker der og potestranter der) så hvorfor påvirket den bare raser om det ikke var dens eneste intensjon? Harlan kom med to synspunkt til, og det var at lover som denne illustrerte at den hvite rase følte seg overlegen den afro-amerikanske, noe som var ukonstitusjonelt.⁵¹⁵ Dette synet kombinerte han med tolkningen av at konstitusjonen var fargeblind, og at alt som står i den

---

⁵⁰⁹ Supreme Court of the United States, No. 210, October Term, 1895. *Plessy v. Ferguson* (1896). Hentet fra US National Archives.

⁵¹⁰ Britannica, "*Plessy v. Ferguson*", av Brian Duignan, 14.12.2022. <https://www.britannica.com/event/Plessy-v-Ferguson-1896>

⁵¹¹ Britannica, "*Plessy v. Ferguson*", av Brian Duignan, 14.12.2022. <https://www.britannica.com/event/Plessy-v-Ferguson-1896>

⁵¹² Supreme Court of the United States, No. 210, October Term, 1895. *Plessy v. Ferguson* (1896). Hentet fra US National Archives.

⁵¹³ Supreme Court of the United States, No. 210, October Term, 1895. *Plessy v. Ferguson* (1896). Hentet fra US National Archives.

⁵¹⁴ Britannica, "*Plessy v. Ferguson*", av Brian Duignan, 14.12.2022. <https://www.britannica.com/event/Plessy-v-Ferguson-1896>

⁵¹⁵ Britannica, "*Plessy v. Ferguson*", av Brian Duignan, 14.12.2022. <https://www.britannica.com/event/Plessy-v-Ferguson-1896>

skal gjelde alle, uansett rase.⁵¹⁶ Høyesterett bedømte at segregasjon av forskjellige offentlige tilbud var greit, så lenge de segregerte alternativene var like i kvalitet, det er her vi får doktrinen: *Separate but Equal*. Brown sa at det faktisk at det allerede var segregering på skoler og forbud om ekteskap mellom rasene, henviste til at det ikke var noen grunn for at Louisiana ikke kunne segregere.⁵¹⁷ Høyesterett innrømmet at det å definere rase var vanskelig, men etterlot statene til å velge selv måten å håndtere det på.⁵¹⁸ Denne saken lagde ikke i seg selv noen ny lov, men det den gjorde var å styrke lovgivingene som allerede var på plass med mer juridisk legitimitet. I Louisiana resulterte denne avgjørelsen i at omtrent 129000 afro-amerikanske stemmer ble fjernet gjennom Jim Crow lover i perioden 1896-1900. Mens hvite stemmer gikk opp fra 56% til 90% i samme periode.⁵¹⁹ Denne avgjørelsen og doktrinen som fulgte, sørget for en florerende av Jim Crow lover over hele USA, og det segregerte samfunnet ble fastlåst i 57 år.⁵²⁰

Det er viktig å drøfte hva segregering betydde i denne konteksten. Først hva er definisjonen på segregering? Som Eric Foner har forklart, så handlet ikke segregering her bare om det å skille rasene, men også om å styrke budskapet om *white supremacy*.⁵²¹ Ifølge Foner handlet det derfor ikke bare om å skille rasene, men også om at en rase skulle dominere og undertrykke den andre. Dette faktum gjør alle disse segregeringslovene enda sterkere i budskapet de sendte, og hvor utbredte de var.

For å svare på det med denne rettsakens relevans, så er det egt. ganske åpenbart, da denne saken mer enn noen annen, gir legitimitet til Jim Crow lovene og med det lovlig segregering. Høyesterett gir også seg selv mindre makt, da de på mange måter sier at de ikke kan stanse handlingen til enkelt individer, vi ser dette i denne doktrinen gitt av Høyesterett i forbindelse med *Plessy v. Ferguson*: «legislation is powerless to eradicate racial instincts».⁵²² Her sier de altså at lovgiving er maktesløs i å fjerne rasistiske instinkter, noe som teknisk sett er sant, da

---

⁵¹⁶ Supreme Court of the United States, No. 210, October Term, 1895. *Plessy v. Ferguson* (1896). Hentet fra US National Archives.

⁵¹⁷ Britannica, "*Plessy v. Ferguson*", av Brian Duignan, 14.12.2022. <https://www.britannica.com/event/Plessy-v-Ferguson-1896>

⁵¹⁸ Supreme Court of the United States, No. 210, October Term, 1895. *Plessy v. Ferguson* (1896). Hentet fra US National Archives.

⁵¹⁹ Britannica, "*Plessy v. Ferguson*", av Brian Duignan, 14.12.2022. <https://www.britannica.com/event/Plessy-v-Ferguson-1896>

⁵²⁰ Britannica, "*Plessy v. Ferguson*", av Brian Duignan, 14.12.2022. <https://www.britannica.com/event/Plessy-v-Ferguson-1896>

⁵²¹ Foner, Eric. *The court decision that ushered in decades of Jim Crow*. The Washington Post. Publisert 8 februar 2019. https://www.washingtonpost.com/outlook/the-court-decision-that-ushered-in-decades-of-jim-crow/2019/02/08/22940f4c-f98c-11e8-8c9a-860ce2a8148f_story.html

⁵²² Woodward & Mcfeely, *The strange career of Jim Crow*, s. 70-71.

lover ikke nødvendigvis endrer holdninger, men i denne konteksten sender det heller ett signal om at «vi kan ikke gjøre noe med det uansett», så det er en fraskrivning av ansvar fra Høyesterett i *Civil Rights* spørsmål. Denne holdningen, fra den øverste juridiske institusjonen i landet, sammen med bestemmelsen i *Plessy v. Ferguson*, ga legitimitet til *Separate but Equal* lovverket, og dermed legitimitet til segregering.⁵²³ Denne rettsaken nulltet også effektivt ut den 14 amendement for flere år fremover, da den reduserte den 14 amendements funksjon, til å garantere borgerskap og rett til å sitte på juryer.

Det var langt flere saker enn bare denne hvor Høyesterett ga legitimitet til Jim Crow lover, men det som gjør denne saken unik er at den setter en slags definitiv avgjørelse over alle slike rettsaker i fremtiden, og sender ett tydelig signal til sørstatlige domstoler og regjeringer om at «vi kommer ikke til å stoppe dere» om de ønsker å innføre segregerings tiltak⁵²⁴. De klarte heller ikke holde det minimum kravet om at det skulle være likt, da de afro-amerikanske alternativene stort sett var dårligere.⁵²⁵ Effekten *Plessy v. Ferguson* hadde kan enkelt forklares til at den sørget for overlevelsen av Jim Crow samfunnet i 50 nye år, og ga garanti at sørstatene fikk beholde en versjon av slavesamfunnet sitt i nesten 100 år etter at de tapte borgerkrigen.⁵²⁶ Viktigheten til *Plessy v. Ferguson* kan ikke understrekes nok, både for denne oppgaven og for amerikansk historie, og da denne avgjørelsen ofte blir brukt som start punkt for Jim Crow samfunnet. Med *Plessy v. Ferguson* får vi også en bekreftelse på hvilken makt domstolene hadde og fremdeles har i å forme livet til den amerikanske befolkningen. Du Bois gir en god konklusjon på hvordan *Plessy v. Ferguson* opplevdes for den afro-amerikanske befolkningen, da han snakket i Habours Ferri i 1906, her kalte han segregeringen basert på rase for: «Un-American, Undemocratic, and Silly».⁵²⁷ *Plessy v. Ferguson* var en slags endelig konsekvens for hva president Johnson tillot i hans behandling av afro-amerikanere etter borgerkrigen, vi ser her tydelig hva manglende politisk støtte kan resultere i for en befolkning. Bilde som er lagt til nedenfor illustrerer hva den reelle effekten med *Separate but Equal* var for afro-amerikanere. Dette bilde viser forskjellen på to skoler i Fayette County Tennessee,

---

⁵²³ Britannica, "*Plessy v. Ferguson*", av Brian Duignan, 14.12.2022. <https://www.britannica.com/event/Plessy-v-Ferguson-1896>

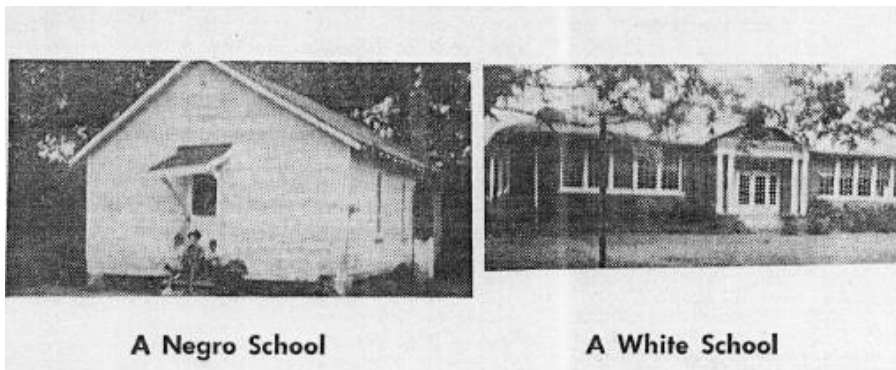
⁵²⁴ Britannica, "*Plessy v. Ferguson*", av Brian Duignan, 14.12.2022. <https://www.britannica.com/event/Plessy-v-Ferguson-1896>

⁵²⁵ Britannica, "*Plessy v. Ferguson*", av Brian Duignan, 14.12.2022. <https://www.britannica.com/event/Plessy-v-Ferguson-1896>

⁵²⁶ Dette i form av at de kunne fortsatt dominere afro-amerikanere, selv uten den juridiske tittelen «master» som under slavetiden.

⁵²⁷ W.E.B. Du Bois. "*Niagara Movement Speech*". Speech, 1905. From Teaching American History. <https://teachingamericanhistory.org/document/niagara-movement-speech/> (accessed 12.12.22).

bildene er tatt på 1950 tallet og representere godt hvilket signal amerikanske institusjoner ga sin befolkning.

(Copyright © 2019 The

University of Memphis, Images from The Cornell Sun. Hentet 13.03.2023).

<https://www.memphis.edu/tentcity/issues/desegregating-schools.php>.⁵²⁸

---

⁵²⁸ Copyright © 2019 The University of Memphis, Images from The Cornell Sun. (Hentet 13.03.2023).
<https://www.memphis.edu/tentcity/issues/desegregating-schools.php>.

4 Kapittel 4, Jim Crow-propaganda og årsaker til Jim Crow.

4.1 Var Booker T. Washington en del av Jim Crow propagandaen?

Du Bois gjør det flere ganger klart i boka *Black Reconstruction* (1935) at alt annet enn total gjenoppreisning av afro-amerikanske rettigheter er uaktuelt.⁵²⁹ Han påpeker at Kongressen i 1865, 1868, 1870 og 1875,⁵³⁰ garanterte alle borgere sosiale og politiske rettigheter, og at afro-amerikanere nå var ansett som borgere. Du Bois ønsket ingen kompromiss, noe han også gjorde klart gjennom Niagara Movement.⁵³¹ Du Bois ønsket sterke afro-amerikanske ledere til å stå opp mot uretten som Høyesterett lot skje, da flere og flere rettigheter ble strippet bort.⁵³² Men en leder Du Bois ble skuffet over, var Booker T. Washington.⁵³³ Booker T. Washington ble for mange ansett som den nye lederen for afro-amerikanerne etter at Frederick Douglass døde i 1895. Washington var en ekstremt begavet mann, og var sterk akademisk. Washington representerte ett håp for mange afro-amerikanere med sine selvbiografier, som f.eks. *Up from Slavery* fra 1901. Washington var født i 1856 i Virginia som slave, men klarte å jobbe seg opp til å bli President for Tuskegee University i Alabama, en av de første afro-amerikanske-universitetene.⁵³⁴ Washington var også en av de første afro-amerikanere som ble offentlig invitert til det hvite hus, da President Theodore Roosevelt inviterte han på middag i 1901.⁵³⁵ Som en høyutdannet person burde han vært ett forbilde for den afro-amerikanske befolkningen, så hvorfor hadde Du Bois ett så negativt syn på han? Og hva menes med at han ble kritisert for sin propaganda?

For å innlede Du Bois holdning mot Booker T. Washington og hans håndtering av Høyesteretts avgjørelser mot afro-amerikanere, så kan man se på hva Du Bois skriver på side

---

⁵²⁹ Du Bois, *The Souls of Black Folk*, s. 30-31.

⁵³⁰ Med da den 13, 14 og 15 amendement, samt Civil Rights Act.

⁵³¹ Niagara Movement, var en organisasjon dannet av flere av den afro-amerikanere intellektuelle overklassen, da med Du Bois som en av dens fremste medlemmer. Organisasjonens mål var å fremme afro-amerikaneres videre utvikling og status i USA, gjennom organiserte tiltak og møter med politikere. Kilde: History.com, Niagara Movement, 20.11.2022. <https://www.history.com/topics/black-history/niagara-movement>

⁵³² History.com, "W.E.B. Du Bois", 14.11.2022. https://www.history.com/topics/black-history/w-e-b-du-bois?li_source=LI&li_medium=m2m-rcw-history

⁵³³ 1856-1915, Washington var en svart intellektuell, mest kjent som President ved ett av de første afro-amerikanere universitetene, Tuskegee University i Alabama. Washington skrev også en rekke biografier om sin egen reise fra slave til intellektuell. Washington promoterte det han kalte industriell utdanning for afro-amerikanere, mest kjent gjennom hans Atlanta Compromise i 1895.

⁵³⁴ History.com, "Booker T. Washington". 12.11.2022. <https://www.history.com/topics/black-history/booker-t-washington>

⁵³⁵ History.com, "Booker T. Washington". 12.11.2022. <https://www.history.com/topics/black-history/booker-t-washington>

694 i sin bok *Black Reconstruction*. Her oppsummerer Du Bois perioden for undergraving av afro-amerikanske rettigheter: «First, there was the systematic disenfranchisement of African Americans.⁵³⁶ He was kept from voting by force, financial intimidation, by propaganda designed to make him believe that there was no salvation from the political lines, but only from the kindness of his white employers.⁵³⁷ The next step was a series of laws designed to disenfranchise African-Americans by discriminating against poverty and ignorance, in a way that would affect only the African-American worker, while the white worker avoided this with clauses that would mark out Afro-Americans, this was e.g. the grandfather clause. And to make sure that no mistakes occurred, a system of "White Primaries" was initiated.⁵³⁸ These white elections were made into law, effectively making all political elections in the South governed by them. Also came the situation when Booker T. Washington became the leader of the black race.⁵³⁹ He began to advocate industrial education and employment over politics, which resulted in the best class of African-Americans ceasing to vote for an entire generation». ⁵⁴⁰ I samme bok formulerer Du Bois sin kritikk av Booker T. Washington på en måte der han beskylder Washington for på mange måter å ha valgt å samarbeide med den hvite sørstatsmannen.⁵⁴¹ Du Bois beskylder Booker T. Washington for gjentatte ganger å beskrive ærligheten og de gode intensjonene til sørstats mennene, og at kampen for rettigheter stod på afro-amerikaneren selv, noe som var ett populært argument fra den hvite demokratiske befolkningen i sør.⁵⁴² I det brukte sitatet så påpeker Du Bois flere elementer som har tidligere blitt beskrevet i denne oppgaven, deriblant bruken av bestefar-klausuler, volden og disse politiske systemene for å stanse afro-amerikanere i å utføre sin stemmerett. Han avslutter som nevnt med situasjonen rundt Washington, som er hva resten av dette delkapittelet skal diskutere.

Beskyldningene til Du Bois er rettet mot Washingtons Atlanta Kompromisset fra 1895. Dette kompromisset kom da Washington holdt en tale i Atlanta Georgia 18 september 1895.⁵⁴³

---

⁵³⁶ Du Bois, *Black Reconstruction in America*, s. 694.

⁵³⁷ Du Bois, *Black Reconstruction in America*, s. 694.

⁵³⁸ White Primaries var valg møter kun hvite hadde tilgang på, dette var for å unngå at afro-amerikanere fikk nødvendig informasjon om kandidatene, fikk stille selv til valg eller delta på valgdagen.

⁵³⁹ Dette er ett direkte sitat, dermed blir utdaterte beskrivelser som «svarte rase» brukt. Dette ble skrevet av Du Bois selv, og det er viktig å påpeke at dette var en normal måte å beskrive afro-amerikanere på, selv av de som ikke var rasister som f.eks. Du Bois.

⁵⁴⁰ Du Bois, *Black Reconstruction in America*, s. 694.

⁵⁴¹ Du Bois, *Black Reconstruction in America*, s. 705.

⁵⁴² Du Bois, *Black Reconstruction in America*, s. 705.

⁵⁴³ Washington, Booker T., "Address By Booker T. Washington, Principal Tuskegee Normal and Industrial Institute, Tuskegee, Alabama, At Opening Of Atlanta Exposition," 18 september 1895. Courtesy of Library of Congress.

Washington kom med sin tolkning av hva som var viktigst for afro-amerikanere i denne turbulente perioden. Og det er her hans definisjon på industriell utdanning kommer inn. Han mente at dette og en garanti for afro-amerikansk økonomisk trygghet var viktigere enn jakten på sosiale rettigheter, høyere utdanning og politiske posisjoner.⁵⁴⁴ Dette kan tolkes som en delvis motsigelse av hva målet med den 14 amendement var, da Washington ikke virker interessert i politisk deltagelse for afro-amerikanere, bare deres økonomiske trygghet. På mange måter gjorde han det klart for primært den hvite befolkningen at på det sosiale plan trengte ikke afro-amerikanere og hvite å mingle, men forhold måtte bli lagt til rette for at alle amerikanere, kunne oppnå økonomisk stabilitet og trygghet.⁵⁴⁵

Dette ble sett på som ett slags kompromiss der Washington som representant for de afro-amerikanske inngikk en avtale med hvite, om at de skulle slutte å be om sosiale og politiske rettigheter mot at de fikk denne økonomiske tryggheten, dette var slik hvite tolket det. Og det er dette Du Bois er kritisk til, som forklart i *The Souls of Black Folk* fra 1903, så definerer Du Bois problematikken med Washington syn. Han forklarer at Washington kom med ett enkelt definert program på et tidspunkt da nasjonen var psykologisk lei av afro-amerikaneres kamp for rettigheter og heller fokusert på dollaren.⁵⁴⁶ Dette programmet beskriver Du Bois som en industriell utdanning av afro-amerikanere, konsultasjon med sør og lydighet og stillhet ovenfor politiske og sivile rettigheter.⁵⁴⁷ Washington var ifølge Du Bois den første som sammenvevde disse tre tingene, han viste entusiasme og grenseløs energi og skapte en perfekt tro på dette programmet for afro-amerikanere, og dermed endret det fra ett slags sidespor til en oppriktig måte å leve på.⁵⁴⁸ Du Bois innrømmer at fortellinger om de forskjellige måtene dette ble praktisert på var en fascinerende studie av menneskelig liv. Det at en afro-amerikansk mann reklamerte for denne levemåten rystet hele nasjonen, den skapte applaus i sør, beundring i nord og etter litt protest så godtok også afro-amerikanere denne metoden.⁵⁴⁹

---

⁵⁴⁴ Washington, Booker T., "Address By Booker T. Washington, Principal Tuskegee Normal and Industrial Institute, Tuskegee, Alabama, At Opening Of Atlanta Exposition," 18 september 1895. Courtesy of Library of Congress.

⁵⁴⁵ Washington, Booker T., "Address By Booker T. Washington, Principal Tuskegee Normal and Industrial Institute, Tuskegee, Alabama, At Opening Of Atlanta Exposition," 18 september 1895. Courtesy of Library of Congress.

⁵⁴⁶ Du Bois, *The Souls of Black Folk*, s. 25-26. Her kan man også for videre kontekst lese: Weems, Robert. *Desegregating the Dollar: African American Consumerism in the Twentieth Century*. NYU Press. (1998). Spesifikt introduksjonen og kapittel 1.

⁵⁴⁷ Du Bois, *The Souls of Black Folk*, s. 25-26.

⁵⁴⁸ Du Bois, *The Souls of Black Folk*, s. 25-26.

⁵⁴⁹ Du Bois, *The Souls of Black Folk*, s. 25-26.

Det er spesielt ett utdrag fra dette Atlanta kompromisset som Washington blir husket for: «In all things purely social we can be as separate as the five fingers, and yet one as the hand in all things essential to mutual progress».⁵⁵⁰ Ifølge Du Bois ble dette tolket på forskjellige vis i sør. De radikale tolket det som at afro-amerikanere nå totalt forlot alle krav om sivil og politisk likhet. De konservative så på det som et sjenerøst tenkt arbeidsgrunnlag for gjensidig forståelse, så begge godtok dette kompromisset.⁵⁵¹ Men Du Bois og hans tilhengere var sterke motstandere av dette kompromisset, han mente at afro-amerikanere måtte kreve full sosial og politisk likhet, deriblant stemmerett og tilgang på høyere utdanning.⁵⁵² Dermed var Washingtons taktikk om å tilsynelatende gi opp sosial og politisk likhet i bytte mot tilrettelegging for industriell utdanning for afro-amerikanere med beskyttelse av de hvite i sør, ett kompromiss som ga bort altfor mye.⁵⁵³

Det er viktig å påpeke at Du Bois hadde stor respekt for mannen Booker T. Washington, men han var kritisk til spesielt Washingtons manglende evne til å nevne afro-amerikaneres problemstilling i offentligheten på en kritisk måte.⁵⁵⁴ At en så prominent person som Washington ikke bruke sin posisjon til å presse for mer politisk og sosial likhet, var noe Du Bois var kritisk til.⁵⁵⁵ Du Bois illustrere at det Washington forslo var akkurat det den hvite befolkningen i sør ønsket, at afro-amerikanere skulle gi opp søken etter politiske og sosiale rettigheter og akseptere segregering.⁵⁵⁶ Du Bois uttrykker deler av sin kritikk mot Washingtons metode med å kalle den gammeldags og for at den retter all sin fokus mot økonomi til bekostning på andre aspekter av livet.⁵⁵⁷ Oppsummert sier Du Bois at Washington representerer den gamle holdningen til afro-amerikanere om tilpassing og overgivelse, noe som ifølge Du Bois blir å gi etter for hva de sørlige domstolene og Høyesterett allerede har gjort med den afro-amerikanske befolkningen, å utelukke deres sosiale og politiske rettigheter.⁵⁵⁸

---

⁵⁵⁰ Du Bois, *The Souls of Black Folk*, s. 26.

⁵⁵¹ Du Bois, *The Souls of Black Folk*, s. 26.

⁵⁵² Du Bois, *The Souls of Black Folk*, s. 26.

⁵⁵³ Washington, Booker T., "Address By Booker T. Washington, Principal Tuskegee Normal and Industrial Institute, Tuskegee, Alabama, At Opening Of Atlanta Exposition," 18 september 1895. Courtesy of Library of Congress.

⁵⁵⁴ Du Bois, *The Souls of Black Folk*, s. 27.

⁵⁵⁵ Du Bois, *The Souls of Black Folk*, s. 27.

⁵⁵⁶ Du Bois, *The Souls of Black Folk*, s. 27.

⁵⁵⁷ Du Bois, *The Souls of Black Folk*, s. 30.

⁵⁵⁸ Du Bois, *The Souls of Black Folk*, s. 27.

Ifølge Du Bois, så er budskapet Washington gir, at afro-amerikanere kun kan overleve gjennom overgivelse til de hvite.⁵⁵⁹ Du Bois opplyser om at taktikken til Washington hadde allerede vært reklamert for i 15 år (da han skrev dette i 1903), og vært aktiv i 10, men han spør seg hva afro-amerikanerne har fått som ett resultat av denne taktikken? Han etablerer at 3 ting har blitt oppnådd: 1. Fratagelse av rettigheter for afro-amerikanere. 2. En legal etablering av en distinkt status for afro-amerikanere som underleggende. 3. En stødig tilbaketrekning av støtte fra institusjoner for å hjelpe afro-amerikanere til å nå høyere status.⁵⁶⁰ Du Bois påpeker at disse realitetene ikke er en direkte konsekvens av Washingtons lærdom, men hans propaganda har ifølge Du Bois, uten tvil akselerert prosessen.⁵⁶¹ Du Bois spør om det er mulig for disse 9 millioner afro-amerikanere å oppnå en effektiv økonomisk prosess om de ikke har noen politiske eller sosiale rettigheter? Hans svar er ett klart nei.⁵⁶² Og han etablerer ett trippel paradoks for Washington: 1. Han ønsker å gjøre afro-amerikanere til business menn og eiendomseiere, men det er umulig ifølge Du Bois når de ikke kan forsvare sine egne rettigheter til dette gjennom politisk makt. 2. Han insisterer på selv-respekt som afro-amerikaner, men samtidig oppmuntrer til overgivelse til å bli dømt til en mindreverdige rase. 3. Han ønsker industriell opplæring, men ikke høyere utdanning for afro-amerikanere, når det er afro-amerikanere som har nettopp gått høyere utdanning som vil kunne gi tilgang til denne industrielle opplæringen som lærere.⁵⁶³

Det virker som om Du Bois vektlegger Jim Crow samfunnet etablering som en kombinasjon av hvit krenkelse på afro-amerikaneres rettigheter, og holdningen til Booker T. Washington om å overgi seg, da dette på en måte ga signal om at afro-amerikanere aksepterte denne fratagelsen av rettigheter.⁵⁶⁴ Du Bois analyse i *The Souls of Black Folk* er klar, han berømmer den akademiske framgangen Washington hadde på ett personlig nivå, men han stiller seg meget kritisk til hans håndtering av fratagelsen av afro-amerikanske rettigheter.⁵⁶⁵ Han mener videre at propagandaen til Washington resulterte i at sørstatene kunne rettferdiggjøre deres holdning mot afro-amerikanere, grunnet denne overgivelsen.⁵⁶⁶ Han mener også at Washington skapte en ide om at fremtiden til den enkelte kun lå på han selv, og på den måten

---

⁵⁵⁹ Du Bois, *The Souls of Black Folk*, s. 30-31.

⁵⁶⁰ Du Bois, *The Souls of Black Folk*, s. 30-31.

⁵⁶¹ Du Bois, *The Souls of Black Folk*, s. 30-31.

⁵⁶² Du Bois, *Black Reconstruction in America*, s. 695-696.

⁵⁶³ Du Bois, *The Souls of Black Folk*, s. 34.

⁵⁶⁴ Du Bois, *The Souls of Black Folk*, s. 30-31.

⁵⁶⁵ Du Bois, *The Souls of Black Folk*, s. 34.

⁵⁶⁶ Du Bois, *The Souls of Black Folk*, s. 33-34.

fjernet ansvaret fra den nasjonale regjeringen.⁵⁶⁷ Han kaller dette for en farlig «halvsannhet».⁵⁶⁸ Du Bois så hvilke konsekvenser denne type propaganda kunne ha for afro-amerikanere og deres fremtidige håp om lik behandling. Han utdyper faktorer som Washington ikke har tenkt på i disse halv-sannhetene, og han prøver å drepe ideen om at fremtiden til afro-amerikaneren stod kun på han selv, med å påpeke at den afro-amerikanske nåværende posisjon skyldes slaveriet og rase-holdninger.⁵⁶⁹

Van Woodward støtter Du Bois analyse av propagandaen til Booker T. Washington. Han skriver i *The Strange Career of Jim Crow* at en viktig faktor til etableringen av Jim Crow samfunnet var den svekkede afro-amerikanske motstanden.⁵⁷⁰ Denne motstanden hadde lenge vært en sterk faktor for å drive frem afro-amerikanske rettigheter, men med dette kompromisset til Washingtons i 1895, om at afro-amerikanere skulle ta en mer tilbaketrukket rolle i det politiske livet, så tolket mange hvite folk dette som at afro-amerikanere hadde gitt opp sine rettigheter.⁵⁷¹ Det er viktig å påpeke at det er høyst tvilsomt at dette var det faktiske målet til Washington, hans tanke var nok heller preget av det polariserte samfunnet han levde i.⁵⁷² Washingtons mål var å finne en måte for afro-amerikanere å leve ett verdig liv uten at hvite folk ble aggressive. Det er også viktig å påpeke at Washingtons filosofi var industriell selvutvikling og økonomisk selvstendighet, han mente at enhver afro-amerikansk mann kunne lage ett verdig liv ved å jobbe hardt, noe han var ett levende bevis på.⁵⁷³

I Washingtons Atlanta kompromiss prøvde han også å gi mer sjarm og stolthet til arbeidet en vanlig mann gjorde. Dette var hans måte å kjempe mot Jim Crow type segregering, fremfor å gjøre en mer direkte motstand som f.eks. Du Bois gjorde.⁵⁷⁴ Men konsekvensene av ideologien til Washington ble store i form av en stadig mer nedslående karakter av hvite mot afro-amerikanere. Når det er sagt, så har historikere som Clint Smith og Eric Foner begge med rette hyllet både Washington og Du Bois, da begge var høyst begavede menn, som

---

⁵⁶⁷ Du Bois, *The Souls of Black Folk*, s. 33-34.

⁵⁶⁸ Du Bois, *The Souls of Black Folk*, s. 35.

⁵⁶⁹ Du Bois, *The Souls of Black Folk*, s. 34.

⁵⁷⁰ Woodward & Mcfeely, *The strange career of Jim Crow*, s. 82.

⁵⁷¹ Woodward & Mcfeely, *The strange career of Jim Crow*, s. 82.

⁵⁷² Jacqueline M. Moore, *Booker T. Washington, W.E.B. Du Bois, and the Struggle for Racial Uplift* (Lanham, Maryland: Rowman & Littlefield Publishers, 2003). s. 111.

⁵⁷³ History.com, "Booker T. Washington". 12.11.2022. <https://www.history.com/topics/black-history/booker-t-washington>

⁵⁷⁴ Washington, Booker T., "Address By Booker T. Washington, Principal Tuskegee Normal and Industrial Institute, Tuskegee, Alabama, At Opening Of Atlanta Exposition," 18 september 1895. Courtesy of Library of Congress.

representerte håp og stolthet for afro-amerikanere.⁵⁷⁵ Begge var ett klart signal på at afro-amerikanere kunne lykkes, selv i dette fiendtlige samfunnet. De hadde forskjellig framgangsmåte, men begge menn hadde samme mål, og det var suksess for afro-amerikanere.

4.2 Hvorfor ble afro-amerikanernes sak forlatt?

Afro-amerikanere mistet gradvis støtten fra den hvite befolkningen til å opprettholde lovgivningen fra Reconstruction amendementene. Politisk, sluttet Kongressen og presidenten å presse for å hjelpe den afro-amerikanske befolkningen. Fra ett juridisk standpunkt ble afro-amerikanere gang på gang slått ned av de lokale og delstatlige domstolene, og ikke minste av Høyesterett. Og befolkningen beveget seg mer og mer vekk fra afro-amerikaneres rettigheter over til annen problematikk. Og denne bevegelsen vekk fra afro-amerikaneres sak ble også møtt med en mer bred rasistisk og stereotypisk ideologi om hva afro-amerikanere var og hvorfor segregering var optimalt.⁵⁷⁶ Det var mange faktorer som resulterte i at afro-amerikaneres sak ble forlatt. Det at afro-amerikanere mistet mye av den politiske og allmenne støtten kommer av politiske, sosiologiske og rettslige årsaker. Fra president, Kongressen, den vanlige borger, de hvite rasistene som ønsket å ta tilbake sør og i noen tilfeller fra afro-amerikanere selv.

Ett naturlig sted å starte på denne analysen er hva som skjedde rett etter Borgerkrigens slutt. Abraham Lincoln ble skutt og visepresident Andrew Johnson tar over som ny president i 1865. Der Johnson brukte en mild metode for å reintrodusere rebell statene til unionen⁵⁷⁷. Johnsons *Amnesty Proclamation*, som senere i 1872 ble til *Amnesty Act*, resulterte i at tidligere medlemmer av konføderasjon lett kunne igjen bli en del av det amerikanske politiske og militære systemet.⁵⁷⁸ Johnson stoppet med hans «*Iron Clad Oath*» muligheten for afro-amerikanere til å få egen jord, som kunne gjort de økonomisk uavhengig, noe som general Sherman hadde lovet ved Borgerkrigens slutt.⁵⁷⁹ Johnson blokkerte dette, noe som resulterte i at mange afro-amerikanere endte tilbake på plantasjene under forhold som minnet veldig om slaveri grunnet denne økonomiske avhengigheten de fikk til plantasjeeierne, samt regler for

---

⁵⁷⁵ Dette kan man se på diverse intervjuer med Foner eller Smith, de påpeker at dette var to begavede menn som hadde hver sin visjon for afro-amerikaneres fremtid i USA.

⁵⁷⁶ Woodward & Mcfeely, *The strange career of Jim Crow*, s. 105-106.

⁵⁷⁷ Foner, *Reconstruction: America's Unfinished Revolution, 1863-1877*, s. 180-185.

⁵⁷⁸ U. S. President. Andrew Johnson. Prest. Johnson's amnesty proclamation ... Done at the city of Washington, the twenty-ninth day of May, in the year of our Lord one thousand eight hundred and sixty-five ... Andrew Johnson. Washington, 1865. Pdf. <https://www.loc.gov/item/rbpe.23502500/>.

⁵⁷⁹ Conwill & Gardullo, *Make Good the Promises. Reclaiming Reconstruction and its Legacies*, s. 136.

hvor de kunne bo og oppholde seg.⁵⁸⁰ Dette har Du Bois beskrevet slik: «The slave went free; stood a brief moment in the sun; then moved back again toward slavery».⁵⁸¹ Dette kombinert med Johnsons manglende krav til rebell statene, gjorde at de som hadde styrt delstatene i sør før krigen, raskt kunne ta dem tilbake. Politisk sett var det derfor mulig for sørstatene å innføre Black Codes og etter hvert Jim Crow lover. Det er også viktig å påpeke at dette ga grunnlag for at de sørlige domstolene kunne danne ett reglement, som Høyesterett senere kunne gi nasjonal godkjenning, saker som *1883 Civil Rights Cases* og *Plessy v. Ferguson* er naturlige å trekke fram.

En annen faktor var fordommene mot afro-amerikanere, som gjorde deres sak vanskelig å støtte fra starten av.⁵⁸² Om vi ser på nordstatene,⁵⁸³ så hadde 19 av de 24 statene ved Borgerkrigens slutt, lover som forbydde afro-amerikanere fra å stemme, sitte på juryer, eller testamentere mot hvite i rettsaker.⁵⁸⁴ Krigen sluttet slaveriet, men ikke diskrimineringen og fordommene i USA.⁵⁸⁵ Men det faktum at nordstatene i det hele tatt hadde lover mot afro-amerikanske rettigheter, selv i en periode etter krigen, demonstrerte at nordstatene ikke nødvendigvis støttet likhet selv om de var imot slaveriet.⁵⁸⁶ Slik type lover ga helt klart ett signal om at rasene ikke var like mye verdt, men fordommene som disse lovene symboliserte var enda mer åpenbare i de rasistiske stereotypene som eksisterte i USA i lang tid.⁵⁸⁷ Fra slutten av 1800-tallet og godt inn til 1900-tallet var rasistiske avbildninger vanlig på hverdagslige produkter som leker, salt-og-pepper kverner, reklamering og generelt husholdsfigurer og interiør.⁵⁸⁸ Avbildningene hadde et likt mål: å rettferdiggjøre mishandlingen av afro-amerikanere og logikken bak segregering. Motivene avbildet ofte afro-amerikanere som mentalt trege, late og ikke til å stole på, men også likandes med nesten barnslige sjeler, som trengte å bli passet på av hvite for at de skulle unngå å skade seg selv eller andre.⁵⁸⁹ Dette har jeg selv sett eksempler på, da jeg i september 2022 besøkte det nye African-American History

---

⁵⁸⁰ Conwill & Gardullo, *Make Good the Promises. Reclaiming Reconstruction and its Legacies*, s. 140.

⁵⁸¹ Du Bois, *The Souls of Black Folk*, s. 140.

⁵⁸² Tischauser, *Jim Crow laws*, s. 26.

⁵⁸³ Som nettopp hadde kjempet for frigjøringen av slavene, og hvor slaveriet var forbudt ved borgerkrigens inngang.

⁵⁸⁴ Woodward & Mcfeely, *The strange career of Jim Crow*, s. 20.

⁵⁸⁵ Nordstatene fjernet disse diskrimineringslovene raskt etter borgerkrigen.

⁵⁸⁶ Dette var også ett vanlig tilfellet i perioden før borgerkrigen, og blant de som kjempet for nordstatene under borgerkrigen. Mange i nord var imot slaveriet, men de var ikke nødvendigvis for afro-amerikanere, da mange så på slaveriet som en måte for å forhindre jobbmuligheter. Lincoln selv hadde opprinnelig ikke noe mål med å frigjøre slavene, men heller stanse slaveriets ekspansjon. Så det å være mot slaveriet og for den afro-amerikanske befolkningen, var ikke nødvendigvis alltid det samme.

⁵⁸⁷ Behnken & Smithers, *Racism in American Popular Media*, s. 95.

⁵⁸⁸ Behnken & Smithers, *Racism in American Popular Media*, s. 117.

⁵⁸⁹ Woodward & Mcfeely, *The strange career of Jim Crow*, s. 46-47.

museet i Washington D.C.⁵⁹⁰ Det er jeg som har tatt bilde fra avdelingen med tittel «Jim Crow», her har de symbolisert disse stereotypene med en rekke originale produkter.

(Bildet er tatt 7 september 2022 på

African-American Museum Copyright Markus Thoresgård Bomann)

Til og med Looney Tunes var med på disse avbildningene, da i en 1941 Bugs Bunny episode da Merrie Melodies valgte å avbilde en afro-amerikansk karakter på denne måten.⁵⁹¹

(Warner Bros. Bugs Bunny, «All This and Rabbit Stew». Video.

20.09.1941. <https://archive.org/details/bugs-bunny-all-this-and-rabbit-stew>. hentet 17.01.2023 kl. 14:30).

Men rasistisk framstilling var ikke noe nytt fenomen, bare se på Jim Crow selv. Som tidligere nevnt, så hadde Thomas Dartmouth Rice allerede i 1828 fremført i *black face* da han opptrådte med showet *Jump Jim Crow*.⁵⁹² Denne sangen ble en stor hit overalt i USA på 1800-tallet (riktignok bare blant hvite), og den ga den hvite befolkningen ett bilde av afro-amerikanere som dumme og late.⁵⁹³ Dette bildet ble sittende igjen hos mange rasistiske hvite, og ifølge Du Bois fikk Black Codes mye av sin aksept fra denne framstillingen av afro-

---

⁵⁹⁰ National Museum of African American History and Culture (NMAAHC). Dette museet ligger i det som heter National Mall i Washington DC, kort vei unna Washington momentet. Museet ble etablert allerede i 2003, men ble først åpnet av daværende president, Barack Obama i 2016. Museet viser til amerikansk historie, men fra afro-amerikanere amerikaneres stampunkt.

⁵⁹¹ Warner Bros. Bugs Bunny - All This and Rabbit Stew. video. 20.09.1941. <https://archive.org/details/bugs-bunny-all-this-and-rabbit-stew>. Hentet ut 17.01.2023 kl. 14:30.

⁵⁹² Hamm, Charles, and W. T. Lhamon. Journal of the American Musicological Society 53, no. 1 (2000): 165–83. <https://doi.org/10.2307/831875>.

⁵⁹³ History.com, “Jim Crow Laws”, 25.09.2022. <https://www.history.com/topics/early-20th-century-us/jim-crow-laws>

amerikanere.⁵⁹⁴ Det var senere derfor enkelt å omvende disse kodene til lover, og derav gi de tilnavnet, Jim Crow. *Jump Jim Crow* var et tidlig eksempel på «Minstrelsy».⁵⁹⁵ Bilder av afro-amerikanske minstrel karakterer ble brukt på reklamer, magasiner og musikk album.⁵⁹⁶ Den enorme populariteten for disse karakterene illustrerte hvor tilbøyelig amerikanerne var til å omfavne disse negativt ladde karakterene. Ett siste eksempel som tydelig illustrer denne avbildningen er D.W Griffiths bredt distribuerte film *Birth of a Nation* fra 1915. Kort fortalt presenterte denne filmen KKK som heltene og afro-amerikanere som fienden.⁵⁹⁷ Filmen starter med at en afro-amerikansk mann prøver å voldta en hvit kvinne, noe som resulterte i at han ble drept av KKK.⁵⁹⁸ KKK redder også senere en hvit familie fra å bli angrepet av en afro-amerikansk mobb. Filmen avbilder også de afro-amerikanske kongressmedlemmene som slø, late og dumme.⁵⁹⁹ Filmen ble blant annet vist i det hvite hus med President Wilson til stede, Wilson var venn med Thomas Dixon Jr. som hadde skrevet novellen *The Clansman* som filmen var basert på.⁶⁰⁰

President Johnsons håndtering av rebell statene og denne rasistiske ideologien var derfor to årsaker til hvordan og hvorfor afro-amerikaneres sak så lett kunne forlages. Men det var flere faktorer, som forholdene i sør og Reconstruction. Under Reconstruction, med President Grant sin føderale beskyttelse, så oppnådde afro-amerikanere mer frihet og mer politisk deltagelse enn noensinne, totalt sett ble 16 afro-amerikanere kongressmedlemmer under Reconstruction. Sammen med dette hadde man også den 13, 14 og 15 amendement, som alle ga forskjellige rettigheter i form av frihet, borgerskap og stemmerett.⁶⁰¹ Så når Reconstruction avsluttet i 1877 som ett resultat av valget av Rutherford B. Hayes som President, så forsvant denne føderale støtten som hadde vært så viktig for afro-amerikansk politisk deltagelse.⁶⁰² Føderale tropper sørget for sikkerhet på valglokalene, og føderal sponset delstatlige regjeringer kunne

---

⁵⁹⁴ Du Bois, *Black Reconstruction in America*, s. 138.

⁵⁹⁵ Britannica, "Thomas Dartmouth Rice", 15.09.2022. <https://www.britannica.com/biography/Thomas-Dartmouth-Rice>.

⁵⁹⁶ Behnken & Smithers, *Racism in American Popular Media*, s. 95.

⁵⁹⁷ Franklin, John Hope. "“*Birth of a Nation*”: *Propaganda as History*.” *The Massachusetts Review* 20, no. 3 (1979): 417–34. <http://www.jstor.org/stable/25088973>.

⁵⁹⁸ Franklin, John Hope. "“*Birth of a Nation*”: *Propaganda as History*.” *The Massachusetts Review* 20, no. 3 (1979): 417–34. <http://www.jstor.org/stable/25088973>.

⁵⁹⁹ Franklin, John Hope. "“*Birth of a Nation*”: *Propaganda as History*.” *The Massachusetts Review* 20, no. 3 (1979): 417–34. <http://www.jstor.org/stable/25088973>.

⁶⁰⁰ Lennig, Arthur. "“*Myth and Fact: The Reception of ‘The Birth of a Nation.’*” *Film History* 16, no. 2 (2004): 117–41. <http://www.jstor.org/stable/3815447>. s. 120.

⁶⁰¹ Britannica, "Reconstruction", av Eric Foner, 7.2.2023, <https://www.britannica.com/event/Reconstruction-United-States-history>

⁶⁰² Trefousse, *Rutherford B. Hayes*, s. 90-93.

hindre forsøk på Black Codes eller stemmeklausuler.⁶⁰³ Men med denne beskyttelsen borte så var sørstatene klare for å bli «redeemed» av demokratene og de tidlige konføderasjons medlemmene. Den største konsekvensen av denne gjenerobringen av sør var afro-amerikaneres stemmerett, det er beregnet at omtrent 95% av afro-amerikanere mistet stemmeretten grunnet Jim Crow lover.⁶⁰⁴ Argumentene som ble brukt var inspirert av stereotypiske holdninger, da hvite politikere argumenterte for at grunnen til at afro-amerikanere ikke kunne stemme var fordi de var dumme, late og farlige, og derfor kunne de ikke bli stolt på, det er tydelig å se hvordan dette henger sammen med avbildningene.⁶⁰⁵

Ett tydelig signal på denne tilbaketrekningen av de nordlige liberalistenes støtte, var at det ble stadig vanligere å se liberalistiske nordstats aviser som *Nation Harper's Weekly* og *North American Review*, skrive i favør for *White Supremacy* gruppers holdninger om afro-amerikaneres mindreverdighet.⁶⁰⁶ Man kan derfor på mange måter si at afro-amerikanere oppnådde sin frigjørelse og sine rettigheter gjennom en krangel mellom to hvite grupper, men nå mistet de disse rettighetene gjennom en forsoning mellom de to hvite gruppene. Som Van Woodward forklarer det, så ble det å frata afro-amerikanere stemmeretten en måte å gjenforene den hvite befolkningen igjen.⁶⁰⁷ Ett annet argument som Van Woodward tar opp, var at det ble ett mål blant hvite å «rense» valgene i sør fra korrupsjon, denne korrupsjonen hadde oppstått etter afro-amerikanere fikk stemmerett.⁶⁰⁸ Problematikken lå i at med afro-amerikansk stemmerett, så hadde lokale valgordninger gjort så ekstremt mange tiltak for å overkjøre denne stemmeretten, dermed ble valgene korrupte. Svaret var å fjerne stemmeretten til afro-amerikanere for å rydde opp denne korrupsjonen.⁶⁰⁹ Dermed akseptere stort sett den hvite befolkningen fratagelsen av afro-amerikansk stemmerett som en type reform. Et annet effektivt virkemiddel for å motarbeide ønsket om å opprettholde afro-amerikaneres stemmerett var propaganda i sør.⁶¹⁰ I 1890 årene ble propaganda over nordlig aggresjon og korrupt styre fra *Carpetbaggers*⁶¹¹ under Reconstruction fremstilt i sør.⁶¹² En helt ny sørlig

---

⁶⁰³ Britannica, "Reconstruction", av Eric Foner, 7.2.2023, <https://www.britannica.com/event/Reconstruction-United-States-history>

⁶⁰⁴ Tischauser, *Jim Crow laws*, s. 13.

⁶⁰⁵ Tischauser, *Jim Crow laws*, s. 13.

⁶⁰⁶ Woodward & Mcfeely, *The strange career of Jim Crow*, s. 70.

⁶⁰⁷ Woodward & Mcfeely, *The strange career of Jim Crow*, s. 82-83.

⁶⁰⁸ Woodward & Mcfeely, *The strange career of Jim Crow*, s. 83.

⁶⁰⁹ Woodward & Mcfeely, *The strange career of Jim Crow*, s. 83.

⁶¹⁰ Woodward & Mcfeely, *The strange career of Jim Crow*, s. 84-85.

⁶¹¹ Nordlige business menn og politikere som dro til sørstatene etter krigen for å utnytte ustabiliteten i sør for økonomisk gevinst.

⁶¹² Woodward & Mcfeely, *The strange career of Jim Crow*, s. 85.

generasjon vokste opp med bilder av KKK som helter, som kjempet for å bevare sørstatene, det her *Lost Cause* myten kommer sterkt inn, og konføderasjonen ble sett på som ærlige heroiske menn som stod imot nordlig aggresjon.⁶¹³ Det ble enda lettere å markere afro-amerikanere som fiender av sør for denne nye generasjonen i sørstatene.

Det siste trekket var det Dunning Skolens lære oppfordret til, det å undergrave Reconstruction, og å lage en perfekt sammensatt løgn for nasjonen.⁶¹⁴ Afro-amerikaneres rolle i Borgerkrigen ble undergravd, det ble påstått at afro-amerikanere var ute av stand til å styre seg selv, og dermed ble det å drive dem vekk fra stemmelokalene rettferdiggjort.⁶¹⁵ Hvite i sør nevnte ikke noe om volden de utførte mot afro-amerikanere og de opplyste at afro-amerikanere hadde en svak økonomi fordi de manglet en god arbeidsetikk.⁶¹⁶ Mangelen på meningsfull straff på de hvite som bedrev vold mot afro-amerikanere var mye takket være det at en del hvite amerikanere omfavnet dette narrative.⁶¹⁷ Og «hvis» vold skjedde, så var det umulig å si hvem som hadde utført det, og om man fant ut hvem, så kunne de ikke holdes til ansvar for det de hadde gjort av forskjellige årsaker.⁶¹⁸ Ofre for fremtidige voldshendelser ble bare møtt med dette falske narrative av hvite. Valg-vold fortsatte uten noen formell sjekk av drapene eller volden som skjedde rundt det. Alt dette blendet inn med *Lost Cause* myten skapt av tidligere konføderasjons medlemmer.⁶¹⁹

De siste tre mulige faktorene til at de afro-amerikaneres sak ble forlatt var: Økonomisk krise, Booker T. Washington og vold. For å ta elementet om vold først, trusselen om vold fra hvite rasister gjorde at mange afro-amerikanere og hvite som støttet afro-amerikanere, ikke lenger våget å kjempe for denne saken, ingen ville risikere å bli lynsjet eller få huset eller bedriften sin brent ned.⁶²⁰ Ett virkemiddel som hyppig ble brukt som motivasjon og grunnlag for vold mot afro-amerikanere og det å fjerne afro-amerikaneres rettigheter var å beskyldte afro-amerikanere for negativ oppførsel. Oftest var det voldtekt mot hvite kvinner de ble beskyldt for.⁶²¹ Van Woodward påpeker at en av de verste på dette var redaktøren for *The Atlanta*

---

⁶¹³ Gary Gallagher & Alan Nolan, *The Myth of the Lost Cause and Civil War History* (Indiana: Indiana University Press, 2000). s. 18.

⁶¹⁴ Conwill & Gardullo, *Make Good the Promises. Reclaiming Reconstruction and its Legacies*, s. 124-125.

⁶¹⁵ Gallagher & Nolan, *The Myth of the Lost Cause and Civil War History*, 62-65.

⁶¹⁶ De unngikk å fortelle om den delen om at hvite tok penger og land fra afro-amerikanere.

⁶¹⁷ Conwill & Gardullo, *Make Good the Promises. Reclaiming Reconstruction and its Legacies*, s. 124-125.

⁶¹⁸ Conwill & Gardullo, *Make Good the Promises. Reclaiming Reconstruction and its Legacies*, s. 124-125.

⁶¹⁹ Gallagher & Nolan, *The Myth of the Lost Cause and Civil War History*, s. 95-101.

⁶²⁰ Du Bois, *Black Reconstruction in America*, s. 684.

⁶²¹ Woodward & Mcfeely, *The strange career of Jim Crow*, s. 86.

Journal og guvernør kandidat for Georgia, Hoke Smith.⁶²² Smith skrev hyppig skrekkhistorier begått av afro-amerikanere og brukte denne propagandaen som guvernør kandidat for å argumentere for å fjerne stemmeretten fra afro-amerikanere. Dette grunnlaget for vold med voldtekts anklager mot hvite kvinner skrev den svenske sosiologen Gunnar Myrdal, som studerte rase relasjoner i sørstatene på 1930-tallet, i studiet hans «*An American Dilemma: The Negro Problem and American Democracy (1944)*» var grunnet i at frykten for sex og ekteskap på tvers av rasene var den største uroligheten blant hvite i deres rase tankegang.⁶²³ Stemmerett, likhet ovenfor loven og konkurranse om arbeidsplasser var også uroligheter, men ingen av de var i nærheten av frykten for sex mellom rasene.⁶²⁴

Den neste faktoren var økonomiske krise. Først var det *The Panic of 1873* som var en økonomisk krisetid som varte fra 1873 til 1877, som var mye grunnet korrupsjon under Grant administrasjonen.⁶²⁵ Etter det kom det en 20-års periode mellom 1882 og 1902, denne var markert med flere økonomiske panikk, depresjoner og nesten gjennomgående resesjon.⁶²⁶ Mye av denne økonomiske ustabiliteten kom av jernbane korrupsjon. Alle disse økonomiske krisene gjorde at regjeringen rettet mer og mer fokus på økonomien fremfor afro-amerikanske rettigheter.

Den siste faktoren som skal nevnes her, var Booker T. Washingtons innflytelse. Som nevnt så hadde Washington en visjon om at afro-amerikanere kom til å oppnå sine rettigheter best gjennom økonomisk uavhengighet og suksess i bedrift.⁶²⁷ Han ønsket da å inngå ett kompromiss der afro-amerikanere skulle slutte å be om disse rettighetene, hvis de fikk garantier for økonomisk sikkerhet og industriell opplæring.⁶²⁸ Som nevnt, så resulterte dette 1895 Atalanta Kompromisset, i at mange hvite tolket det som at afro-amerikanere hadde gitt opp sine rettigheter, og dermed gitt en invitasjon til videre aggresjon.⁶²⁹ Det er høyst tvilsomt at dette var det faktiske målet til Washington, men konsekvensene ble store i form av en stadig konflikt mellom gruppene i befolkningen. Du Bois var som nevnt en stor motstander av

---

⁶²² Woodward & Mcfeely, *The strange career of Jim Crow*, s. 86.

⁶²³ Tischauser, *Jim Crow laws*, s. 26.

⁶²⁴ Tischauser, *Jim Crow laws*, s. 26.

⁶²⁵ Foner, *Reconstruction: America's Unfinished Revolution, 1863-1877*, s. 512-524.

⁶²⁶ Woodward & Mcfeely, *The strange career of Jim Crow*, s. 81.

⁶²⁷ Washington, Booker T., "Address By Booker T. Washington, Principal Tuskegee Normal and Industrial Institute, Tuskegee, Alabama, At Opening Of Atlanta Exposition," 18 september 1895. Courtesy of Library of Congress.

⁶²⁸ Du Bois, *Black Reconstruction in America*, s. 694.

⁶²⁹ Woodward & Mcfeely, *The strange career of Jim Crow*, s. 82.

denne retorikken og var overbevist om at dette kom til å bli misbrukt av hvite som en overgivelse av rettighetene.

Oppsummert kan man forme en teori om at økonomisk nedgangstid, rasistisk ideologi som fikk vinne frem, føderal minkende hjelp, Høyesteretts håndtering av Jim Crow saker og en overgivelse av kampen fra afro-amerikanske ledere som Booker T. Washington var kombinerte årsakene til at afro-amerikaneres sak ble forlatt. Retorikken til Eric Foner om at det faktum at Reconstruction ble endt på de premissene som demokratene ønsket, var også en stor faktor i at afro-amerikaneres sak ble redusert.⁶³⁰ Du Bois trekker frem at endt Reconstruction, President Johnson og Høyesterett var de tre største politiske årsakene for at afro-amerikanere mistet sine rettigheter i denne perioden.⁶³¹ Man kan dermed si at det var definitivt flere faktorer enn bare Johnson og Høyesterett til at Jim Crow lovene kunne bli etablert, men Johnsons håndtering av Reconstruction og Høyesteretts tolkninger av rettsaker, spesielt knyttet til 14 amendement, gjorde at Jim Crow kunne bli institusjonalisert og godtatt.

---

⁶³⁰ Foner, *Reconstruction: America's Unfinished Revolution, 1863-1877*, kapittel 12.

⁶³¹ Du Bois, *Black Reconstruction in America*, s. 691-705.

5   **Kapittel 5 Hva kan vi ta ut av dette?**

5.1   **Konklusjon. Høyesteretts spesielle maktrolle i USA.**

Høyesteretts rolle i etableringen av Jim Crow lovene kan ikke understrekes sterkt nok. Som denne oppgaven har diskutert, så var det denne institusjonen som mer enn noen annen faktor sørget for at disse lovene fikk røtter i det amerikanske samfunnet. Det var andre faktorer som spilte inn, som rasistiske holdninger, økonomi, propaganda, smutthull i lovgivingen og politisk støtte. Men uten Høyesterett til å gi disse lovene juridisk legitimitet, så kunne ikke disse lovene fått nasjonal aksept.

Denne oppgaven har primært hvert delt inn i 3 deler: En del for å gi kontekst, en del hvor den politiske og juridiske etableringen ble diskutert, og en del hvor andre faktorer ble analysert. Del en tilsvarer kapittel 2, i dette kapittelet ble primært perioden Reconstruction og amendementene som kom i denne perioden, diskutert. Her var det naturligvis en del kartlegging, som hva kjennetegnet Reconstruction, men det ble også diskutert historiografien om denne perioden. Lenge var denne perioden husket gjennom *Dunning School* arven, og derfor oppfattet som ett stort feiltrinn markert med føderalistisk tyranni. Men som denne oppgaven har påpekt, da spesielt gjennom historiker Eric Foner, så var Reconstruction en unik periode, som viste progresjon for en del av befolkningen som noen år tidligere var regnet som eiendom, den afro-amerikanske befolkningen. Reconstruction, gjennom de aktuelle amendementene som kom, ga stemmerett, statsborgerskap og lovnad om lik behandling under loven til denne befolkningen, det er dette Foner mener er den virkelige arven etter Reconstruction. Som diskutert, så var ikke tragedien med Reconstruction føderal kontroll, men heller at den ble avsluttet på den måten den ble i 1877. Kapittel 2 analyserte også de mange definisjonene til Jim Crow, alt fra dens røtter til Thomas Rice sin *black face* opptreden, til dens tilknytting til kommersielle produkter, og etter hvert, dens tilknytting til lovene. I kapittel 2 ble også den politiske forskjellen mellom demokratene og republikanere på 1800-tallet illustrert for å gi kontekst til hvorfor det var politisk uenighet under Reconstruction og perioden som kom etter. Muligens viktigst i dette kapittelet var analysen av amendementene, da dette viser hvor lett enn lov kan tolkes forskjellig. For dette ble rettsaker og lover knyttet til hver av disse grunnlovene eksemplifisert for å illustrere hvordan de ble utnyttet.

Kapittel 3, tilsvarte del 2 av oppgaven og analyserte primært rollen til president Andrew Johnson og Høyesterett i etableringen av Jim Crow lovene. Rollen til Johnson kan argumenteres for å ha vært svært sentralt. Johnson la mye til rette for at de fremtidige lovene kunne oppstå, da han inviterte tilbake tidligere konføderasjons medlemmer til det politiske systemet. Dette gjorde han med sin *Amnesty Proclamation*. Johnson viste seg også lite samarbeidsvillig med den afro-amerikanske befolkningen, ett godt eksempel på dette var hans forsøk på å blokkere den 14 amendement. Gjennom å lese Johnsons *Amnesty Proclamation* og hans utsagn om afro-amerikanske rettigheter, var det tydelig at han var en av de største motstanderne til det Reconstruction skulle symbolisere. Videre tok kapittel 3 for seg hva Black Codes var, dette var ofte lover som skulle knytte afro-amerikanere til arbeidskontrakter, ett eksempel på dette var en Black Code fra Louisiana som tilsa spesifikt at alle afro-amerikanere måtte være i en arbeidskontrakt med en hvit arbeidsgiver. Dette var knyttet til *convict leasing*, og med dette kom debatten om forskjellen mellom slaveriet før krigen og dette nye systemet etter, illustrert med Du Bois og Foner. Den viktigste delen av kapittel 3, kan argumenteres for å være delen angående Høyesterett, og rettsakene knyttet til den 14 amendement. Med å analysere rettsaker som *United States v. Cruikshank*,⁶³² *1883 Civil Rights Cases*⁶³³ og *Plessy v. Ferguson*⁶³⁴ så var det tydelig å se hvilken effekt Høyesterett hadde på etableringen av Jim Crow lovene. Som påpekt gjennom Foner, så dannet ikke Høyesterett noen Jim Crow lover selv, men de tillot dannelsen av det gjennom sine bedømmelser. For gjennom analysen av disse rettsakene, så ser vi hvordan gjennom f.eks. *United States v. Cruikshank* at Høyesterett tillot rasevold, da de påpekte at vold mellom individer ikke var noe den føderale domstolen (altså dem selv) kunne stanse, for dette var noe delstatene skulle selv styre. Dette banet veien for videre vold mot afro-amerikanere i de *redeemed* delstatene, en sideeffekt var flere tilfeller av lynsjings. Men den mest kjente rettsaken fra denne tiden er *Plessy v. Ferguson*, etter å ha analysert denne rettsaken nøye så er det tydelig å se hvor lite Høyesterett ønsket å hjelpe den afro-amerikanske befolkningen. Henry Billings Browns dom på vegne av majoriteten viser til det som dommer John Marshall Harlan kalte ett veldig smalt syn på innholdet i den 14 amendement. Retten konkluderte at så lenge tilbudene var like i kvalitet, så kunne ikke diskriminering finne sted. Dette var en ekstremt naiv tolkning av

---

⁶³² 92 U.S. 542 *United States v. Cruikshank* (1875). Hentet fra Supreme Justia.com.

⁶³³ 109 U.S. 3. *Civil Rights Cases* (1883). Hentet fra Supreme Justia.com.

⁶³⁴ Supreme Court of the United States, No. 210, October Term, 1895. *Plessy v. Ferguson* (1896). Hentet fra US National Archives.

retten, og Harlan var tydeligvis den eneste dommeren som dømte etter prinsippet om at afro-amerikanere også var borgere.

Den siste delen, kapittel 4, analyserte de andre aspektene som kan forklare oppstanden av Jim Crow lovene. Her ble stereotyper i hverdags produkter diskutert, den økonomiske nedgangstiden i USA på den tiden, samt de tidligere nevnte faktorene som Johnson, endt Reconstruction og Høyesterett sine bedømmelser. En annen faktor som nøye ble diskutert var Booker T. Washington, denne faktoren ble diskutert gjennom en debatt der Du Bois kritiserte Washingtons propaganda om afro-amerikansk industriell opplæring og økonomisk trygghet. Her fikk vi se hvordan Du Bois kunne være både en primær og sekundær kilde, da han diskuterte problematikken knyttet til Washingtons Atalanta Kompromiss. Som primær kilde kan Du Bois snakke med en etos da han opplevde konsekvensene som fulgte dette kompromisset, og som sekundær kan han snakke som en historiker som analyserer hvorfor dette ikke var ett godt kompromiss. Dette kapittelet ble primært lagd for å kunne diskutere Du Bois mer i detalj, og å kunne beskrive Booker T. Washington. Dette kapittelet tillot også denne oppgaven i å se på debatten som foregikk i det akademiske afro-amerikanske miljøet i forbindelse med Jim Crow. Du Bois var for denne oppgaven særdeles viktig, spesielt gjennom hans bok *Black Reconstruction* fra 1935.

Det kan konkluderes med at de tre viktigste faktorene for etableringen av Jim Crow lovene var: endt Reconstruction, president Johnsons tilrettelegging for videre utnyttelse og en generell tilbaketrekning av støtte for den afro-amerikanske saken. Under disse ligger det selvsagt underliggende faktorer som vold, juridiske smutthull og rasistiske holdninger i samfunnet. Men den store rød tråden her er Høyesterett og spesielt den 14 amendements minkende effektivitet. Det at Høyesterett fikk fjernet kraften til denne egt. ekstremt viktige grunnloven, er den faktoren som gjorde at disse andre faktorene fikk langvarige konsekvenser. Hadde Høyesterett dømt annerledes i Jim Crow rettsaker, så hadde denne legitimeringen av diskriminering og vold aldri skjedd. Dette hadde igjen gitt mer føderal styrke til å slå ned på disse lovene og volden. For som Du Bois illustrerte, problemet lå ikke i at afro-amerikanere ikke hadde rettigheter, men heller i at landets politikere og dommere ikke fulgte dem.⁶³⁵

---

⁶³⁵ Du Bois, *Black Reconstruction in America*, s. 694-700.

Så på spørsmålet om hvor sentral Høyesteretts håndtering av den 14 amendement var i etablering av Jim Crow-lovene, så har forhåpentligvis denne oppgaven vist at de var høyst sentrale. Ikke som den eneste årsaken, men som den mest sentrale årsaken i legitimeringen og i den økte intensiteten av disse lovene. Uten Høyesterett, er det ikke sikkert at Jim Crow hadde blitt like kraftig institusjonalisert i det amerikanske samfunnet som den ble. Og konsekvensene kan man se i deler av USA i dag, da sett gjennom den nye Jim Crow historiografien, så er en del av problematikken fremdeles der. Derfor er etableringen av Jim Crow viktig å forstå. Herfra er det mulig å utføre ett videre studie av hva disse langvarige konsekvensene var, hvordan deler av dagens amerikanske samfunn kan knyttes til det som skjedde på slutten av 1800-tallet og evt. ett dypere studie av Høyesterett som institusjon. Her kan ett studie av Michelle Alexander anbefales for videre forskning, da dette vil falle innenfor ny-Jim Crow historiografi. Eller generelt ett studie av Høyesterett som institusjon i lyset av f.eks. *Roe v. Wade* overkjøringen⁶³⁶. Det er ett mål til denne oppgaven, at den forhåpentligvis kan bli brukt som relevans på dagens USA, og bidra til ett videre studie.

5.2 Litteraturliste.

Primærkilder:

Bøker:

Cable, George Washington. *The Silent South*. New York: C. Scribner's Sons (1885).

Du Bois W.E.B. *Black Reconstruction in America, An Essay Toward a History of the Part Which Black Folk Played in the Attempt to Reconstruct Democracy in America, 1860–1880*. San Diego, California: Harcourt, Brace and Howe (1935).

Du Bois, W.E.B. “*Niagara Movement Speech*”. Speech, 1905. Niagara Falls: From Teaching American History. <https://teachingamericanhistory.org/document/niagara-movement-speech/> (accessed 12.12.22).

Du Bois, W.E.B. *The Souls of Black Folk*. New York: Dover Thrift Editions (1994).

---

⁶³⁶ Denne konflikten fra 2022 der selvbestemt abort ble diskutert av Høyesterett, noe som skapte enorm debatt.

McPherson, Edward. *The Political History of the United States of America during the period known as Reconstruction*, (Washington D.C.: 1871).

U.S Const. Amend. XIII. The Constitution of the United States of America. Hentet fra Applewood Books, Carlisle, Massachusetts: National Archives and Records Administration, (1995).

U.S Const. Amend. XIII. The Constitution of the United States of America. Hentet fra Applewood Books, Carlisle, Massachusetts: National Archives and Records Administration, (1995).

U.S Const. Amend. XV. The Constitution of the United States of America. Hentet fra Applewood Books, Carlisle, Massachusetts: National Archives and Records Administration, (1995).

Washington, Booker. *The Future of the American Negro*, Tuskegee, Alabama: Booker T. Washington (1899).

Wells B. Ida. *The Red Record*. Mississippi: Ida B. Wells (1895).

Lover, aviser, kunngjøringer og taler:

Civil Rights Act 1875, Sumner Civil Rights Bill; 12/1/1873; (HR43A-C1); Bills and Resolutions Originating in the Senate and Considered in the House, 1789 - 2003; Records of the U.S. House of Representatives, Record Group 233; National Archives Building, Washington, DC. [[Online Version, https://docsteach.org/documents/document/sumner-civil-rights-bill](https://docsteach.org/documents/document/sumner-civil-rights-bill), april 12, 2022]

Douglass, Frederick. «New National Era». Washington DC. 17.11.1870.

<https://nyheritage.contentdm.oclc.org/digital/collection/p15109coll7/id/1165/rec/1>

Handwritten copy of Wade-Davis Bill as originally submitted; 2/15/1864; Bills and Resolutions Originating in the House, 1789 - 1974; Records of the U.S. House of Representatives, Record Group 233; National Archives Building, Washington, DC

Plessy v. Ferguson (1896). Plessy vs. Ferguson, Judgement, Decided May 18, 1896; Records of the Supreme Court of the United States; Record Group 267; Plessy v. Ferguson, 163, #15248, National Archives.

Supreme Court of the United States, No. 210, October Term, 1895. Plessy V. Ferguson (1896). Hentet fra US National Archives, 11.02.2023.

U. S. President. Andrew Johnson. Prest. Johnson's Amnesty Proclamation ... Done at the city of Washington, the twenty-ninth day of May, in the year of our Lord one thousand eight hundred and sixty-five ... Andrew Johnson. Washington, 1865. Pdf.
<https://www.loc.gov/item/rbpe.23502500/>.

Washington, Booker T., "Address By Booker T. Washington, Principal Tuskegee Normal and Industrial Institute, Tuskegee, Alabama, At Opening Of Atlanta Exposition,". Courtesy of Library of Congress, Washington, 18.09.1895.
<https://iowaculture.gov/history/education/educator-resources/primary-source-sets/reconstruction-and-its-impact/booker-t>

17 Stat. 142 Amnesty Act of 1872. Utgitt i Washington D.C. Hentet fra Archives.gov.com

83 U.S. 36. Slaughterhouse Case (1873). Utgitt i Washington D.C. Hentet fra Supreme.Justia.com

92 U.S. 542 United States v. Cruikshank (1875). Utgitt i Washington D.C. Hentet fra Supreme.Justia.com

92 U.S. 214. United States v. Reese (1875). Utgitt i Washington D.C. Hentet fra Supreme.Justia.com.

95 U.S. 485. Hall v. DeCuir (1877). Hentet fra Supreme.Justia.com.

106 U.S. 629. United States v. Harris (1883). Utgitt i Washington D.C. Hentet fra Supreme.Justia.com.

109 U.S. 3. Civil Rights Cases (1883). Utgitt i Washington D.C. Hentet fra Supreme.Justia.com

133 U.S. 587. Louisville, New Orleans & Texas Ry. Co. v. Mississippi. (1890). Utgitt i Washington D.C. Hentet fra Supreme.Justia.com.

Sekundærkilder:

Bøger.

Alexander, Michelle. *The New Jim Crow: Mass Incarceration in the Age of Colorblindness*. New York: The New Press, 2012.

Berg, Manfred. *Popular Justice: A History of Lynchings in America*. Lanham, Maryland: Rowman & Littlefield Publishers, 2011.

Behnken, Brian & Smithers, Gregory. *Racism in American Popular Media: From Aunt Jemima to the Frito Bandito*. Santa Barbara, California: ABC-CLIO, 2015.

Blight W. David. *Frederick Douglass: Prophet of Freedom*. New York: Simon & Schuster, 2018.

Brundage, William. *Under Sentence of Death: Lynching in the South*. North Carolina: The University of North Carolina Press, 1997.

Conwill og Gardullo, Kinshasha Holman & Paul. *Make Good The Promises. Reclaiming Reconstruction and its Legacies*. Washington D.C: Amistad, 2021.

Dunning, William Archibald, *Reconstruction Political and Economic: 1865–1877*. New York: Harper & Brothers, 1907.

Ely, James. *The Chief Justiceship of Melville W. Fuller, 1888-1910*. South Carolina: University of South Carolina Press, 2012.

Foner, Eric. *Reconstruction Updated Edition: America's Unfinished Revolution, 1863-1877*. New York: Harper Perennial Modern Classics, 2014.

Foner, Eric. *The Dunning School: Historians, Race, and the Meaning of Reconstruction*. Kentucky: University Press of Kentucky, 2013.

Foner, Eric. *The Supreme Court and the History of Reconstruction - And Vice-Versa*. New York: Columbia Law Review 112, no.7, 2012.

Gallagher, Gary og Nolan, Alan. *The Myth of the Lost Cause and Civil War History*. Indiana: Indiana University Press, 2000.

Gates Henry Louis og Curran S. Andrew. *Who's black and why a hidden chapter from the eighteenth-century invention of race*. Massachusetts, Boston: Belknap Press: An Imprint of Harvard University Press, 2022.

Gates, Henry Louis. *Dark Sky Rising: Reconstruction and the Dawn of Jim Crow*. Massachusetts, Boston: Scholastic Focus, 2019.

Goodman, Byne Frances. *The Black Codes 1865-1867: Thesis*. London: Fb&c Limited, 2017.

Hahn, Steven. *Nation Under Our Feet*. Boston, Massachusetts: Belknap Press, 2003.

Harold, N. Claudrena. *New Negro Politics in the Jim Crow South*. Georgia: The University of Georgia Press, 2016.

Hamen, Susan. *Civil War Aftermath and Reconstruction*. Minnesota: Abdo Publishing Company, 2016.

Hajeski, Nancy. *The Big Book of American Presidents*. Redigert utgave, New York: Sky Pony Press, 2015, redigert 2021.

Holloway, Vanessa. *Black Rights in the Reconstruction Era*. Lanham, Maryland: Hamilton Books, 2018.

Kantrowitz, Stephen David. *More than freedom: fighting for black citizenship in a white republic, 1829-1889*. London: Penguin Books, 2013.

Klarman, Michael. *From Jim Crow to civil rights the Supreme Court and the struggle for racial equality*. Oxford: Oxford University Press, 2004.

Moen, Ole. "USAs Presidenter – Fra George Washington til Donald J. Trump". Oslo: Historie & Kultur, 2017.

Morris, Jeffrey. Morrison Waite: *Reconstruction and After*. Washington D.C.: Supreme Court Historical, 1980.

Moore, Jacqueline. *Booker T. Washington, W.E.B. Du Bois, and the Struggle for Racial Uplift*. Lanham, Maryland: Rowman & Littlefield Publishers, 2003.

Myrdal, Gunnar. *An American Dilemma: The Negro Problem and American Democracy*. Oxfordshire: Routledge, 1944.

- Oshinsky, David. *Worse than Slavery: Parchman Farm and the Ordeal of Jim Crow Justice*. Lanham, Maryland: Free Press, 1997.
- Painter, Nell Irvin. *Creating Black Americans, The History of White People, and Standing at Armageddon*. Oxford: Oxford University Press, 2006.
- Reed, Adolph. *The South, Jim Crow and its Afterlives*. New York: Verso Books, 2022.
- Rehnquist, William. *The Supreme Court*. New York: Vintage Books, 2002.
- Richardson, Heather Cox. *The Death of Reconstruction*. Boston, Massachusetts: Harvard University Press, 2001.
- Richardson, Heather Cox. *To Make Men Free: A History of the Republican Party*. New York: Basic Books, 2014.
- Rosenberg, Göran. "Friere kan ingen være - Den Amerikanske Frihetside fra revolusjonen til Reagan". Oslo: Aventura, 1991.
- Schechter, Patricia Ann. *Ida B. Wells-Barnett and American Reform, 1880-1930*. The North Carolina: University of North-Carolina Press, 2001.
- Smith, Clint. *How the Word Is Passed: A Reckoning with the History of Slavery Across America*. Boston, Massachusetts: Little, Brown and Company, 2021.
- Smith, John David. *Black Intellectuals as Activists in the Age of Jim Crow*. Baltimore, Maryland: The Johns Hopkins University Press, 1994.
- Stagg, John Charles Anderson. *The Dunning and Reconstruction Historiography*. Christchurch: University of Canterbury, 1968.
- Stamp, Kenneth. *The Peculiar Institution: Slavery in the Ante-Bellum South*. New York: Vintage Books, 1956.
- Tischauser, Leslie. *Jim Crow laws*. Westport, Connecticut: Greenwood Press, 2012.
- Trefousse, Hans. *Rutherford B. Hayes: The American Presidents Series: The 19th President, 1877-1881*. London: Times Books, 2002.
- Wailoo, Keith. *Katrina's Imprint: Race and Vulnerability in America*. New Brunswick, New Jersey: Rutgers University Press, 2010.

Weems, Robert. *Desegregating the dollar: African American Consumerism in the Twentieth Century*. New York: NYU Press, 1998.

Wells, Ida. *Southern Horrors*. Boston, Massachusetts: Harvard University Press, 2009.

Wells, Ida. *Crusade for Justice: The Autobiography of Ida B. Wells*. Chicago: University of Chicago Press, Second edition 2020.

Wood, Amy Louise. *Lynching and Spectacle: Witnessing Racial Violence in America, 1890-1940*. North Carolina: The University of North Carolina Press, 2009.

Woodward, C. Vann. *The Strange Career of Jim Crow (A Commemorative Edition with new Afterword by William S. McFeely)*. Oxford: Oxford University Press, 2002.

Woodward, C. Van. *Tom Watson and the Negro in Agrarian Politics*. Charlotte, South Carolina: Southern Historical Association, 1938.

Woodward, C, Vann. "Plessy v. Ferguson: The Birth of Jim Crow,". Dover, New Hampshire: American Heritage, Volume 15, Issue 3: April 1964.

Woodward, C. Vann. *Second Reconstruction: African-American Civil Rights Movement (1955-1968)*. Riga: International Book Market Service Limited, 2012.

Zinn, Howard. "A People's History on the United States 1492-Present". New York: Perennial Classics, 1980.

Artikler og nettsider.

Britannica, "Andrew Johnson", 25.12.2022. <https://www.britannica.com/biography/Andrew-Johnson>.

Britannica, "Thomas Dartmouth Rice", 15.09.2022. <https://www.britannica.com/biography/Thomas-Dartmouth-Rice>.

Britannica, "Lost Cause", David W. Blight, 06.04.2023. <https://www.britannica.com/topic/Lost-Cause>.

Britannica, "Racism", Audrey Smedley, 15.04.2023. <https://www.britannica.com/topic/racism>.

Britannica, "Ida B. Wells-Barnett.", 14.02.2023. <https://www.britannica.com/biography/Ida-B-Wells-Barnett>.

Britannica, "Ku Klux Klan", 03.02.2023. <https://www.britannica.com/topic/Ku-Klux-Klan>.

Britannica, "George W. Cable", 27.01.2023. <https://www.britannica.com/biography/George-W-Cable>.

Britannica, "Salmon P. Chase", 09.01.2023. <https://www.britannica.com/biography/Salmon-P-Chase>.

Britannica, "Radical Republican", 02.02.2023. <https://www.britannica.com/topic/Radical-Republican>.

Britannica, "Plessy v. Ferguson", Brian Duignan, 14.12.2022. <https://www.britannica.com/event/Plessy-v-Ferguson-1896>.

Britannica, "Reconstruction", Eric Foner, 07.02.2023. <https://www.britannica.com/event/Reconstruction-United-States-history>.

Britannica, "What Is the Origin of the Term “Jim Crow”?" Jeff Wallenfeldt, 16.10.2022. <https://www.britannica.com/story/what-is-the-origin-of-the-term-jim-crow>.

Britannica, "Jim Crow law", Melvin I. Urofsky, 09.09.2022, <https://www.britannica.com/event/Jim-Crow-law>.

Equal Justice Initiative, "Lynings in America: Confronting the Legacy of Racial Terror" (3d Ed. 2017), 12.11.2022.

Foner, Eric. *He's The Worst Ever*. © 2006 The Washington Post Company. (2006).

Franklin, John Hope. "“Birth of a Nation’: Propaganda as History.” *The Massachusetts Review* 20, no. 3 (1979): 417–434. <http://www.jstor.org/stable/25088973>.

Foner, Eric, *Race and citizenship, Socialism and Democracy*, 17:1, 161-173, (2003), DOI: 10.1080/08854300308428347

Foner, Eric. "The Strange Career of the Reconstruction Amendments," *Yale Law Journal* 108, no. 8 (Juni 1999): 2003-2010

Foner, Eric. *The court decision that ushered in decades of Jim Crow*. The Washington Post. Publisert 8 februar 2019. <https://www.washingtonpost.com/outlook/the-court-decision-that->

[ushered-in-decades-of-jim-crow/2019/02/08/22940f4c-f98c-11e8-8c9a-860ce2a8148f_story.html](https://www.history.com/topics/early-20th-century-us/jim-crow-laws)

Hamm, Charles, and W. T. Lhamon. *Journal of the American Musicological Society* 53, no. 1 (2000): 165–83. <https://doi.org/10.2307/831875>.

History.com, *Alexis de Tocqueville, Democracy in America*. 19.04.2023. <https://www.history.com/topics/european-history/alexis-de-tocqueville>

History.com, “*How Jim Crow-Era Laws Suppressed the African American Vote for Generations*”, Evans Farrell, 11.11.2022. <https://www.history.com/news/jim-crow-laws-black-vote>

History.com, “*Jim Crow Laws*”, 25.09.2022. <https://www.history.com/topics/early-20th-century-us/jim-crow-laws>

History.com Editors. “*Black Codes*”, 10.11.2022. <https://www.history.com/topics/black-history/black-codes>

History.com, “*Reconstruction*”, 12.10.2022. <https://www.history.com/topics/american-civil-war/reconstruction>

History.com, *Niagara Movement*, 20.11.2022. <https://www.history.com/topics/black-history/niagara-movement>

History.com, *Slavery in America*, 22.11.22. <https://www.history.com/topics/black-history/slavery>

History.com, “*Booker T. Washington*”. 12.11.2022. <https://www.history.com/topics/black-history/booker-t-washington>

History.com, “*Freedmen’s Bureau*”, 05.12.2022. <https://www.history.com/topics/black-history/freedmens-bureau>

History.com, “*W.E.B. Du Bois*”, 14.11.2022. https://www.history.com/topics/black-history/w-e-b-du-bois?li_source=LI&li_medium=m2m-rcw-history

History.com, “*How the Black Codes Limited African American Progress After the Civil War*”, Nadra Nittle Kareem, 11.11.2022. <https://www.history.com/news/black-codes-reconstruction-slavery>

Lennig, Arthur. "Myth and Fact: The Reception of 'The Birth of a Nation.'" *Film History* 16, no. 2 (2004): 117–41. <http://www.jstor.org/stable/3815447>.

Mississippi Encyclopedia, *Pig Law (1876)*, Matthew J. Mancini, 11.07.2017 (hentet 10.12.2022). <http://mississippiencyclopedia.org/entries/pig-law/>

Reidy, Joseph P, "'Worse Than Slavery': Parchman Farm and the Ordeal of Jim Crow Justice." *The Journal of Negro History* 82, no. 2 (1997): 263+. Gale Academic OneFile (accessed april 20, 2023).

Robinson, Stephen. «*African American Citizenship, the 1883 Civil Rights Cases and the Creation of the Jim Crow South*». *The Journal of the Historical Association*, 102 (2017): 225-241. <http://ray.yorks.ac.uk/id/eprint/1692/>

Terrell, Ellen. *The Convict Leasing System: Slavery in its Worst Aspects*. Library of Congress, Blogs, 17.06.2021. Hentet ut 12.10.2022. https://blogs.loc.gov/inside_adams/2021/06/convict-leasing-system/